வேதாகம நேரத் தொடர்

கர்த்தரிடத்தில் நம்பிக்கையாயிரு

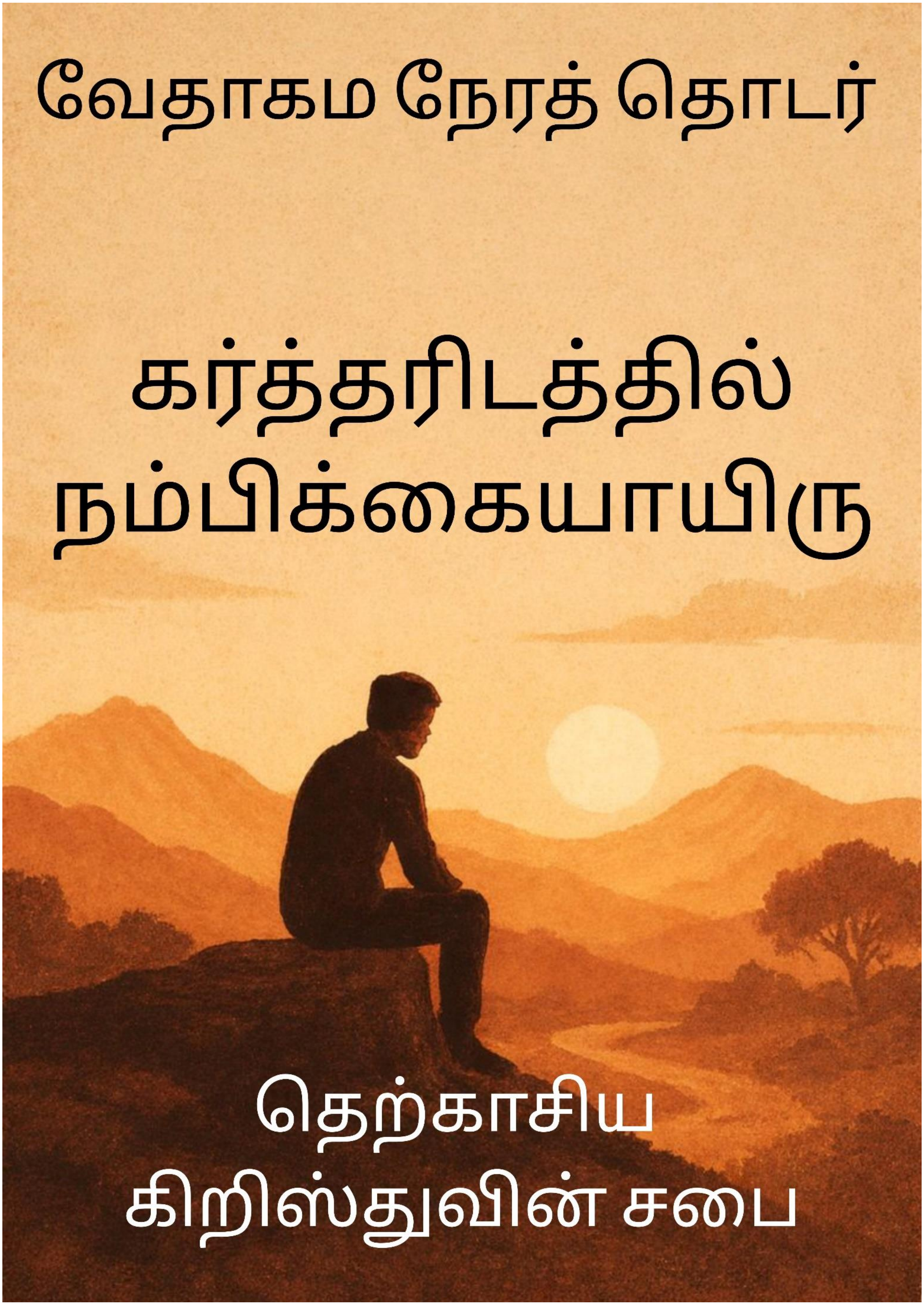

தெற்காசிய கிறிஸ்துவின் சபை

வேதாகம நேரத் தொடர்

கர்த்தரிடத்தில் நம்பிக்கையாயிரு

அறிமுகம்:

நமது தேவன் உறவுகளைக் கொண்ட தேவன். அவர் தன்னை நமது பரலோகப் பிதாவாக வெளிப்படுத்துகிறார். இஸ்ரவேல் எனும் தனது ஜனங்களை அவர் தன் மணவாட்டியாகக் கொண்டு, தன்னை அவர்களின் மணவாளனாக அழைத்தார். மாம்சமாக வந்த தேவனாகிய இயேசு, தனது சீஷர்களை தன் நண்பர்களென அழைத்தார். சபை அவரது மணவாட்டியாக அழைக்கப்படும் போது, அவர் மணவாளனாக இருக்கிறார். தேவன் திட்டமிட்டபடி இந்த அனைத்து உறவுகளும் செயல்பட, நம்மிடமிருந்து தேவைப்படும் ஒரே விஷயம் — **முழு இருதயத்தோடு அவரை நம்புதல்** ஆகும். எந்த உறவிலும், நம்பிக்கை உறவை வலுப்படுத்துகிறது; நெருக்கத்தை அதிகரிக்கிறது. ஆனால் நம்பிக்கை இல்லாததால் அந்த உறவு மங்கிப் போய்விடுகிறது என்பதை நாம் அறிவோம்.

நாம் மதித்து, தொடர்ந்து வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய மிக முக்கியமான உறவு — சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடனான நெருக்கமான உறவே ஆகும்.

அன்பு நிறைந்த பிதாவாகிய தேவன் நம்மை ஆசீர்வதிக்க விரும்புகிறார். அதே நேரத்தில், நீதியுள்ள தேவனாகிய அவர் நம்மை நியாயம் தீர்ப்பதற்கான அதிகாரமும் உரிமையும் உடையவர். ஆகையால், ஆசீர்வாதத்தில் நிலைத்திருக்க வேண்டிய வழிகளையும், அவரது தயவில் நிலைத்திருக்க வேண்டிய பாதைகளையும் அவர் நமக்கு கற்றுக் கொடுக்கிறார். அதே சமயம், அவரது தண்டனையையும், சாபத்தையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய செயல்களைப் பற்றியும் எச்சரிக்கிறார். இவ்வாறு கர்த்தர் தீர்க்கதரிசியான எரேமியா மூலமாகச் சொன்னார்…

எரேமியா 17:5-8

5 மனுஷன்மேல் நம்பிக்கைவைத்து, மாம்சமானதைத் தன் புயபலமாக்கிக்கொண்டு, கர்த்தரை விட்டு விலகுகிற
இருதயமுள்ள மனுஷன் சபிக்கப்பட்டவன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். 6அவன் அந்தரவெளியில்
கறளையாய்ப்போன செடியைப்போலிருந்து, நன்மைவருகிறதைக் காணாமல், வனாந்தரத்தின் வறட்சியான
இடங்களிலும், குடியில்லாத உவர்நிலத்திலும் தங்குவான். 7 கர்த்தர்மேல் நம்பிக்கைவைத்து, கர்த்தரைத் தன்
நம்பிக்கையாகக் கொண்டிருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான். 8 அவன் தண்ணீரண்டையிலே நாட்டப்பட்டதும்
கால்வாய் ஓரமாகத் தன் வேர்களை விடுகிறதும், உஷ்ணம் வருகிறதைக் காணாமல் இலை பச்சையாயிருக்கிறதும்,
மழைத்தாழ்ச்சியான வருஷத்திலும் வருத்தமின்றித் தப்பாமல் கனிகொடுக்கிறதுமான மரத்தைப்போலிருப்பான்.

இந்த வசனத்திலிருந்து, மனிதனை தேவன் **ஆசீர்வதிக்கவோ அல்லது சபிக்கவோ காரணமானது என்ன** என்பதே மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது! எல்லாமே நாம் **எங்கே நமது நம்பிக்கையை வைத்திருக்கிறோம்** என்பதையே சார்ந்துள்ளது. நாம் கர்த்தரிடத்தில் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும் என்றும், அதன் மூலம் ஆசீர்வதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அவர் விரும்புகிறார்.

அந்த ஆசீர்வாதம் எப்படிப்பட்டதாக இருக்கும் என்பதை விளக்க, இங்கு ஒரு அழகான படம் வரையப்பட்டுள்ளது. கர்த்தரிடத்தில் நம்பிக்கை வைக்கும் மனிதன், "அவன் தண்ணீரண்டையிலே நாட்டப்பட்டதும் கால்வாய் ஓரமாகத் தன் வேர்களை விடுகிறதும், உஷ்ணம் வருகிறதைக் காணாமல் இலை பச்சையாயிருக்கிறதும், மழைத்தாழ்ச்சியான வருஷத்திலும் வருத்தமின்றித் தப்பாமல் கனிகொடுக்கிறதுமான மரத்தைப்போலிருப்பான்"

அருமை அல்லவா! நம்முடைய வாழ்க்கையும் இப்படிப்பட்டதாக இருந்தால் எவ்வளவு அழகாக இருக்கும்? இத்தகைய வாழ்க்கையை நீங்கள் விரும்பவில்லையா? அப்படியானால், நீங்கள் செய்ய வேண்டிய ஒரே விஷயம் — **கர்த்தரிடத்தில் நம்பிக்கை வையுங்கள்!**

மற்றொரு புறம், அவர் இப்படிச் சொல்லுகிறார்: "**மனுஷன்மேல் நம்பிக்கைவைத்து, மாம்சமானதைத் தன் புயபலமாக்கிக்கொண்டு, கர்த்தரை விட்டு விலகுகிற இருதயமுள்ள மனுஷன் சபிக்கப்பட்டவன்.**" இந்த

வசனத்திற்குப் பின்னர், இப்படிப்பட்ட மனிதனைப் பற்றிய ஒரு மனதைச் சோரவைக்கும் விளக்கம் கொடுக்கப்படுகிறது: **“அவன் அந்தரவெளியில் கறளையாய்ப்போன செடியைப்போலிருந்து, நன்மைவருகிறதைக் காணாமல், வனாந்தரத்தின் வறட்சியான இடங்களிலும், குடியில்லாத உவர்நிலத்திலும் தங்குவான்.”**

சர்வவல்லமையுள்ள தேவனிடமிருந்து இப்படிப்பட்ட சாபத்தை நாம் யாரும் பெற விரும்ப மாட்டோம் என்று நம்புகிறேன்! ஆனால், **தேர்வு நம்முடையதே.** நாம் மிகவும் அன்புள்ள தேவனிடத்தில் நம்பிக்கை வைப்பதில் **தன்னிச்சையாகவும் தீர்மானமாகவும்** இருக்க வேண்டும்.

நாம் யாரை நம்புகிறோம் என்பது, நமது வாழ்க்கை முழுவதும் சோதிக்கப்படும். வாழ்க்கையின் உயர்வுகளிலும் தாழ்வுகளிலும், நமது நம்பிக்கை எங்கே இருக்கிறது என்பதை அறிய நாம் தொடர்ந்து சோதிக்கப்படுகிறோம். கர்த்தரிடத்தில் நம்பிக்கை வைப்பது நமது வாழ்க்கையில் ஆழமான மற்றும் தூரவிலகிய விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதால், வேதவசனங்களில் ஆழமாக இறங்கி, வாழ்நாள் முழுவதும் அவரை நம்பக் கற்றுக்கொள்வது மிக முக்கியமானதாகும்.

இந்த அடிப்படை உண்மையை மையமாகக் கொண்டு, இந்த புதிய ஆண்டை ஆரம்பிக்க **ஒரு புதிய வேதாகம நேரத் தொடரை** உங்களுக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சியுடன் வழங்குகிறோம். தேவனுடைய நன்மையை உணரவும், அவரிடத்தில் நமது நம்பிக்கையில் தொடர்ந்து வளரவும், பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒவ்வொருவரையும் பலப்படுத்துவாராக. எந்நேரமும் அவரை நம்புவதாக நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் தீர்மானம், உங்களை ஆசீர்வாதத்திற்குள் நடத்தி, உங்கள் வாழ்க்கை **தண்ணீரண்டையிலே நடப்பட்ட மரம்போல்** விளங்கச் செய்யட்டும்.

இந்த தியானங்கள் அனைத்தும், உங்கள் அனைவருக்கும் ஒரு ஆசீர்வாதமாக இருக்கும் என்றும், உங்கள் நம்பிக்கையை வளர்த்து, கிறிஸ்துவின் சாயலாக மாறி, எப்போதும் அதிகரித்து வரும் மகிமையைப் பெறுவீர்கள் என்றும் நம்புகிறோம்.

நாள் 1 - நம்பிக்கையை வரையறுத்தல்

நம்பிக்கை என்றால் என்ன?

வேதாகமத் தலைப்புச் சுருக்கக் களஞ்சியம் வழங்கும் சுருக்கமான வரையறை இதோ: "வேதாகமச் சூழலில், 'நம்பிக்கை' என்பது ஒருவரோ அல்லது ஏதோ ஒன்றின் நம்பகத்தன்மை, சத்தியம், திறன் அல்லது வலிமை ஆகியவற்றில் உறுதியான விசுவாசம் கொள்வதைக் குறிக்கிறது. இது விசுவாசத்தின் அடிப்படை கூறாக இருந்து, தேவனிலும் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களிலும் உள்ள நம்பிக்கையும் சார்பும் வெளிப்படுத்துகிறது. நம்பிக்கை என்பது மனநிலை மட்டுமல்ல, செயலும் ஆகும்; அது தேவனுடைய குணத்திலும் அவருடைய வார்த்தையிலும் ஆழமாக வேரூன்றிய உறுதியை பிரதிபலிக்கிறது."

எபிரேயர் 11 விசுவாசத்தை இவ்வாறு வரையறுக்கிறது: ***எபிரேயர் 11:1*** *"விசுவாசமானது நம்பப்படுகிறவைகளின் உறுதியும், காணப்படாதவைகளின் நிச்சயமுமாயிருக்கிறது"*

நம்பிக்கை விசுவாசத்துடன் தொடர்புடையதாய் இருந்தாலும், அது ஒன்றல்ல. விசுவாசத்தினால் நாம் இயேசுவை ஆண்டவராக ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அதன் பின்னர், அவருடைய விசுவாசத்தன்மையில் உறுதியாய் இருப்பதால், அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களில் நம்பிக்கை வைக்கிறோம். அவர் ஒருபோதும் தமது வாக்குத்தத்தங்களை மீறமாட்டார். அப்போஸ்தலன் பவுல் **2 கொரிந்தியர் 1:20**-*ல் இவ்வாறு எழுதுகிறார்: "தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களெல்லாம் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் ஆம் என்றும், அவருக்குள் ஆமென் என்றும் இருக்கிறதே". நம்பிக்கை என்பது, தேவன் விசுவாசமானவர் என்று நாம் நம்புவதால், அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதே. எல்லாம் நன்றாக நடைபெறும் நேரங்களில் மட்டுமல்ல, கடினமான காலங்களிலும் நாம் தேவனை நம்புகிறோம்.*

டாக்டர் ஸ்டீவ் கின்னார்ட் அவர்கள் தமது 'Walking the Way of the Heart' என்ற புத்தகத்தில் இவ்வாறு எழுதுகிறார்: "உங்கள் வாழ்க்கையின் மிக இருண்ட தருணங்களில்கூட நீங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, தேவன் உங்களுடன் நடந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதையும், அவர் உங்கள் இருதயத்தில் கிறிஸ்துவை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதையும் அறிந்திருப்பதே நம்பிக்கை."

பிரென்னன் மேனிங் அவர்கள் தமது புகழ்பெற்ற 'The Ruthless Trust' என்ற புத்தகத்தில் இவ்வாறு எழுதுகிறார்:

"விசுவாசம் என்பது இயேசுவை ஆண்டவராக தனிப்பட்ட அனுபவத்தில் அறிந்ததிலிருந்து எழுகிறது. நம்பிக்கை (Hope) *என்பது இயேசுவின் வாக்குத்தத்தத்தில் சார்ந்து, அது நிறைவேறும் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் இருப்பதே. நம்பிக்கை* (Trust) *என்பது விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் இணையும் இனிய திருமணம் போன்றது."*

இந்த எண்ணத்தை அவர் இந்தச் சூத்திரத்தால் சுருக்குகிறார்:
"*விசுவாசம்* (Faith) + *நம்பிக்கை* (Hope) = *நம்பிக்கை* (Trust)"

நம்பிக்கை, விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் மீது கட்டப்பட்டிருக்கிறது. மேனிங் எழுதுகிறார்: "விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, நம்பிக்கையுள்ள சீஷனை உருவாக்குகின்றன." அதாவது, கடும் அபாயம் இருந்தாலும், தேவனுடைய இயல்பிலும் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களிலும் நம்பிக்கை வைத்திருப்பதால், தெய்வீகமான செயல்களை எடுக்கத் தயாராக இருக்கும் போது நம்பிக்கை வெளிப்படுகிறது.

தேவனை நம்பி செயல்படுவோரை அவர் எவ்வாறு அறிந்து, அவர்களுக்கு வெகுமதி அளிக்கிறார் என்பதற்கான சில உதாரணங்களைப் பார்ப்போம்.

தாவீது இளம் மேய்ப்பன் சிறுவனாக இருந்தபோது, பெலிஸ்தியர் மாபெரும் வீரன் கோலியாத், சவுல் ராஜாவின் சேனையை சவால் செய்தான். அந்தப் புறஜாதி தேவனையும் அவருடைய சேனையையும் கேலி செய்ததைப் பார்த்து தாவீது கோபமடைந்தான். தேவனை மகிமைப்படுத்துவதற்காக கோலியாத்துடன் போரிடத் தயாரானான். ஆனால், ஒரு இளம் சிறுவனால் அது சாத்தியமென்று யாரும் நம்பவில்லை. ஆயினும், தன் ஆயுதங்களிலும் திறனிலும்

வலிமையிலும் அல்ல; தன்னுடன் இருந்த தேவனிலேயே தாவீது நம்பிக்கை வைத்தான். என்ன நடந்தது என்பதை வாசியுங்கள்:

1 சாமுவேல் 17:42–47 *"42 பெலிஸ்தன் சுற்றிப்பார்த்து: தாவீதைக் கண்டு, அவன் இளைஞனும் சவுந்தரிய ரூபமான சிவந்த மேனியுள்ளவனுமாயிருந்தபடியினால், அவனை அசட்டை பண்ணினான். 43 பெலிஸ்தன் தாவீதைப் பார்த்து: நீ தடிகளோடே என்னிடத்தில் வர நான் நாயா என்று சொல்லி, அவன் தன் தேவர்களைக்கொண்டு தாவீதைச் சபித்தான். 44 பின்னும் அந்தப் பெலிஸ்தன் தாவீதைப் பார்த்து: என்னிடத்தில் வா; நான் உன் மாம்சத்தை ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்கும் காட்டு மிருகங்களுக்கும் கொடுப்பேன் என்றான். 45 அதற்குத் தாவீது: பெலிஸ்தனை நோக்கி: நீ பட்டயத்தோடும், ஈட்டியோடும், கேடகத்தோடும் என்னிடத்தில் வருகிறாய்; நானோ நீ நிந்தித்த இஸ்ரவேலுடைய இராணுவங்களின் தேவனாகிய சேனைகளுடைய கர்த்தரின் நாமத்திலே உன்னிடத்தில் வருகிறேன். 46 இன்றையதினம் கர்த்தர் உன்னை என் கையில் ஒப்புக்கொடுப்பார்; நான் உன்னைக் கொன்று, உன் தலையை உன்னை விட்டு வாங்கி, பெலிஸ்தருடைய பாளயத்தின் பிணங்களை இன்றையதினம் ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்கும், பூமியின் காட்டு மிருகங்களுக்கும் கொடுப்பேன்; அதனால் இஸ்ரவேலில் தேவன் ஒருவர் உண்டு என்று பூலோகத்தார் எல்லாரும் அறிந்து கொள்ளுவார்கள். 47 கர்த்தர் பட்டயத்தினாலும் ஈட்டியினாலும் ரட்சிக்கிறவர் அல்ல என்று இந்த ஜனக்கூட்டமெல்லாம் அறிந்து கொள்ளும்; யுத்தம் கர்த்தருடையது; அவர் உங்களை எங்கள் கையில் ஒப்புக்கொடுப்பார் என்றான்".*

அடுத்ததாக வாசிக்கும்போது, ஒரு கல்லெறி மட்டும் கொண்டு அந்த இளம் தாவீது அந்த மாபெரும் வீரனை வீழ்த்தினான்; பெலிஸ்தியர் சேனை ஓடிப்போனது; தேவனுடைய நாமம் மகிமைப்படுத்தப்பட்டது. தாவீது தேவனில் முழுமையான நம்பிக்கை வைத்ததால், அனைத்தையும் அபாயத்தில் வைத்தான்.

யூதாவின் ராஜாவாக செதேக்கியா இருந்த காலத்தில், மனந்திரும்புமாறு அழைத்ததால் தீர்க்கதரிசி எரேமியா அரசியல் தலைவர்களாலும் ஆலயத் தலைவர்களாலும் வெறுக்கப்பட்டான். அவனை மௌனப்படுத்த, அவர்கள் அவனை ஒரு குழியில் எறிந்தார்கள்; அங்கே அவன் இறந்திருக்கலாம். ஆனால், ராஜாவின் எத்தியோப்பிய ஊழியனான எபேத்-மேலேக், எரேமியாவை காப்பாற்ற ராஜாவிடம் மனு செய்து, தன் உயிரையே அபாயத்தில் வைத்தான். அவனை மீட்க அனுமதி பெற்றான். தேவன் மீது வைத்திருந்த அவன் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் செய்த அந்தச் செயலை தேவன் கவனித்தார். தேவன் எரேமியாவினால் சொன்னதை வாசியுங்கள்:

***எரேமியா* 39:15–18** *"15 இதுவுமல்லாமல் எரேமியா இன்னும் காவற்சாலையின் முற்றத்திலே அடைக்கப்பட்டிருக்கையில், அவனுக்குக் கர்த்தரால் உண்டான வசனம்: 16 நீ போய், எத்தியோப்பியனாகிய எபெத்மெலேக்குக்குச் சொல்லவேண்டியது என்னவென்றால், இதோ, என்னுடைய வார்த்தைகளை இந்த நகரத்தின்மேல் நன்மையாக அல்ல, தீமையாகவே வரப்பண்ணுவேன்; அவைகள் அந்நாளிலே உன் கண்களுக்கு முன்பாக நிறைவேறும் என்று இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார். 17 ஆனால் அந்நாளிலே உன்னைத் தப்புவிப்பேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; நீ பயப்படுகிற மனுஷரின் கையிலே ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவதில்லை. 18 உன்னை நிச்சயமாக விடுவிப்பேன், நீ பட்டயத்துக்கு இரையாவதில்லை; நீ என்னை நம்பினபடியினால் உன் பிராணன் உனக்குக் கிடைத்த கொள்ளைப்பொருளைப்போல இருக்குமென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்றார் "*

தேவனில் நம்பிக்கை வைத்து, அவரை மகிமைப்படுத்துவதற்காக அடிகள் எடுப்பவர்களை நம் தேவன் கவனிக்கிறார். அத்தகையவர்களை அவர் பலப்படுத்தி, அற்புதமான முறைகளில் வெகுமதி அளிக்கிறார். நாம் தேவனை நம்பும்போது, நம் உயிரையே இழக்க நேரிடினும், அவருடைய சித்தத்தைச் செய்ய தெய்வீகமான தைரியத்தால் பலப்படுத்தப்படுகிறோம். தேவனை நம்புவது என்பது நம் வாழ்க்கையை முழுமையாக அவரிடம் ஒப்படைப்பதே. இது ஒரு செயலில் வெளிப்படும் முடிவு – நம்பிக்கை, தேவனுடைய சித்தத்தை தைரியத்துடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் செய்ய நம்மை நடத்துகிறது.

மனப்பாடம் செய்யுங்கள்:

2 நாளாகமம் 16:9 *"தம்மைப்பற்றி உத்தம இருதயத்தோடிருக்கிறவர்களுக்குத் தம்முடைய வல்லமையை விளங்கப்பண்ணும்படி, கர்த்தருடைய கண்கள் பூமியெங்கும் உலாவிக்கொண்டிருக்கிறது"*

நடைமுறை செயல்பாடு:

- முழு மனதோடு தேவனை நம்பச் செய்யும் காரணங்களை எழுதுங்கள்.
- தேவனை நம்புவதற்கு நீங்கள் அர்ப்பணிக்கும்போது, உங்கள் வாழ்க்கை எவ்வாறு மாறப் போகிறது என்பதையும் எழுதுங்கள்.

நாள் 2 - தேவன் நம்பிக்கைக்குரியவர்

2 தீமோத்தேயு 2:12 *"நாம் உண்மையில்லாதவர்களாயிருந்தாலும், அவர் உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறார்; அவர் தம்மைத்தாம் மறுதலிக்கமாட்டார்"*

என் வாழ்க்கையில் பல நேரங்களில், மனிதர்களுக்கும் தேவனுக்கும் நான் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை காப்பாற்ற முடியாத சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. சில நேரங்களில் பணிமிகுதி காரணமாகநேரம் இல்லாமல் போனது; சில நேரங்களில் மறந்துவிட்டேன்; சில சமயங்களில் செய்யும் ஆசை குறைந்தது; சில சமயங்களில் என் மனதை மாற்றிக்கொண்டேன். மனிதர்கள் விசுவாசமற்றவர்களாக மாறுவது இயல்பே! ஆகையால் தேவனும் விசுவாசமற்றவராக இருக்கலாம் என்று நாம் நினைத்துக்கொள்கிறோம். ஆனால் இது தவறான எண்ணம்.

எண்ணாகமம் 23:19 "பொய் சொல்ல தேவன் ஒரு மனிதன் அல்ல; மனம்மாற அவர் ஒரு மனுபுத்திரனும் அல்ல; அவர் சொல்லியும் செய்யாதிருப்பாரா? அவர் வசனித்தும் நிறைவேற்றாதிருப்பாரா?"

உபாகமம் 7:9 "ஆகையால் உன் தேவனாகிய கர்த்தரே தேவன் என்றும், தம்மில் அன்புகூர்ந்து, தமது கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு அவர் ஆயிரம் தலைமுறைமட்டும் உடன்படிக்கையையும் தயவையும் காக்கிற உண்மையுள்ள தேவன் என்றும்,"

எபிரேயர் 13:8 "இயேசுகிறிஸ்து நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராயிருக்கிறார்."

1 கொரிந்தியர் 1:9 *"தம்முடைய குமாரனும் நம்முடைய கர்த்தருமாயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவுடனே ஐக்கியமாயிருப்பதற்கு உங்களை அழைத்த தேவன் உண்மையுள்ளவர்"*

விசுவாசத்தன்மை தேவனுடைய குணம். அவர் நம்பிக்கைக்குரியவர். நாம் மனிதர்களைப் போலவே தேவனை நினைப்பதால் அவர்மேல் சந்தேகம் கொள்கிறோம். ஆனால் அவர் தேவன்; மனிதரைப் போல பொய் சொல்லமாட்டார்; தமது வாக்குத்தத்தங்களை உடைப்பதும் இல்லை.

புலம்பல் புத்தகம் கி.மு. 586-ல் பாபிலோனியர்கள் எருசலேமைக் அழித்த பின்பு சிறிது காலத்தில் எரேமியாவினால் எழுதப்பட்டது. பல எச்சரிக்கைகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் கீழ்ப்படியாமையால் இஸ்ரவேல் தேவனுடைய கோபத்தை அனுபவித்தது. யூதர்களில் சிறந்தவர்கள் பாபிலோனுக்குக் கைதிகளாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். அவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டு, வன்முறைக்குள்ளாகி, அவமதிக்கப்பட்டு, கடுமையான அடிமை வேலைகளுக்கு கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார்கள். அவர்கள் தங்கள் தேசத்தையும், சுதந்தரத்தையும், பெருமையையும், அடையாளத்தையும் இழந்தார்கள். கடுமையான பஞ்சமும் பசியும் பெண்கள் தங்கள் சொந்த பிள்ளைகளை உண்ணும் நிலைக்குக் கூட கொண்டு சென்றது. அவர்கள் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் கீழ் துயருற்று, தனிப்பட்ட இழப்புகளையும் தேசிய இழப்புகளையும் புலம்பினார்கள். அந்த வேதனையை அனுபவித்தவர்களின் ஆழ்ந்த வேதனையை புலம்பல் புத்தகம் பிரதிபலிக்கிறது. ஆனாலும், இத்தகைய சூழ்நிலையிலும், ஜனங்களின் விசுவாசமின்மையைக்கூட மீறி, தேவனுடைய விசுவாசத்தன்மையில் எழுத்தாளர் நம்பிக்கையை காண்கிறார்:

புலம்பல் 3:21–26 "*21* இதை என் மனதிலே வைத்து, நம்பிக்கைகொண்டிருப்பேன். 22 நாம்
நிர்மூலமாகாதிருக்கிறது கர்த்தருடைய கிருபையே, அவருடைய இரக்கங்களுக்கு முடிவில்லை. 23 அவைகள்
காலைதோறும் புதியவைகள்; உமது உண்மை பெரிதாயிருக்கிறது. 24 கர்த்தர் என் பங்கு என்று என் ஆத்துமா
சொல்லும்; ஆகையால் அவரிடத்தில் நம்பிக்கைகொண்டிருப்பேன். 25 தமக்குக் காத்திருக்கிறவர்களுக்கும்

தம்மைத் தேடுகிற ஆத்துமாவுக்கும் கர்த்தர் நல்லவர். 26 கர்த்தருடைய இரட்சிப்புக்கு நம்பிக்கையோடு காத்திருக்கிறது நல்லது."

நாம் துன்புறும்போதும்—அது நமது சொந்த பாவங்களின் விளைவாக இருந்தாலோ இல்லையோ—தேவன் நம்மை விட்டு விலகுவதில்லை. தமது இரக்கத்திலும் அன்பிலும் அவர் விசுவாசமுள்ளவராகவே இருக்கிறார். பொறுமையுடன் அவரில் நம்பிக்கை வைப்பவர்களுக்கெல்லாம் அவர் இரட்சிப்பை அளிக்கிறார்.

1 கொரிந்தியர் 10:13 *"மனுஷருக்கு நேரிடுகிற சோதனையேயல்லாமல் வேறே சோதனை உங்களுக்கு நேரிடவில்லை. தேவன் உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறார்; உங்கள் திராணிக்கு மேலாக நீங்கள் சோதிக்கப்படுகிறதற்கு அவர் இடங்கொடாமல், சோதனையைத் தாங்கத்தக்கதாக, சோதனையோடுகூட அதற்குத் தப்பிக்கொள்ளும்படியான போக்கையும் உண்டாக்குவார்"*

வாழ்க்கையின் சோதனைகளுக்கும் பாடுகளுக்கும் மத்தியில் நமக்காக ஒரு வழியை ஏற்படுத்துவதாக தேவன் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்; அந்த வாக்குறுதிக்குப் அவர் முழுமையாக விசுவாசமுள்ளவர். மேலும், அவரை உண்மையாய் நேசிப்பவர்களுக்கு அளவிட முடியாத வரங்களை அவர் வாக்குறுதி அளிக்கிறார்:

1 கொரிந்தியர் 2:9 *"எழுதியிருக்கிறபடி: தேவன் தம்மில் அன்புகூருகிறவர்களுக்கு ஆயத்தம்பண்ணினவைகளைக் கண் காணவுமில்லை, காதுகேட்கவுமில்லை, அவைகள் மனுஷனுடைய இருதயத்தில் தோன்றவுமில்லை"*

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:10 *"ஆகிலும் நீ மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு, அப்பொழுது ஜீவகிரீடத்தை உனக்குத் தருவேன்"*

சிந்திக்கவும் :

- *சோதனைகளையும் பரீட்சைகளையும் எதிர்கொண்டபோது, தேவனுடைய விசுவாசத்தன்மையை நீங்கள் எவ்வாறு அனுபவித்திருக்கிறீர்கள்?*
- *தேவனுடைய விசுவாசத்தன்மை, நம்மையும் விசுவாசமுள்ளவர்களாக இருக்க அழைக்கிறது.* **1 கொரிந்தியர் 4:2** *இவ்வாறு சொல்கிறது: "உக்கிராணக்காரன் உண்மையுள்ளவனென்று காணப்படுவது அவனுக்கு அவசியமாம்" ஜெபத்துடன் சிந்தித்து, தேவன் உங்களுக்கு ஆசீர்வதித்த வளங்களில் (திறமைகள், பணம், நேரம், வரங்கள், பொறுப்புகள் முதலியவை) நீங்கள் இன்னும் விசுவாசமுள்ள பொறுப்பாளராக இருக்க வேண்டிய* **இரண்டு பகுதிகளை** *எழுதுங்கள். அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தத் தொடங்குங்கள்.*
- **2 தீமோத்தேயு 2:13-ஐ மனப்பாடம் செய்யுங்கள்.**

நாள் 3 – தேவனுடைய ஏற்பாடு

பிலிப்பியர் 4:19 *"என் தேவன் தம்முடைய ஐசுவரியத்தின்படி உங்கள் குறைவையெல்லாங் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் மகிமையிலே நிறைவாக்குவார்"*

அறிமுகம்:

மனிதர்கள்—இளையவர்களாக இருந்தாலும் முதியவர்களாக இருந்தாலும்—எதிர்கொள்ளும் மிகப்பெரிய பயங்களில் ஒன்று, போதாது போய்விடுமோ என்ற பயம். அது பணமாக இருக்கலாம், உணர்ச்சித் தைரியமாக இருக்கலாம், ஆவிக்குரிய சகிப்புத்தன்மையாக இருக்கலாம், அல்லது எதிர்காலத்திற்கான வழிநடத்தலாக இருக்கலாம். நம் தேவைகள், நம் வசதிகளைக் காட்டிலும் பெரிதாகத் தோன்றும் தருணங்களை நாம் அனைவரும் சந்திக்கிறோம். இந்த பயங்களுக்கு நடுவே, பவுல் ஒரு வல்லமையான வாக்குத்தத்தத்தை அறிவிக்கிறார்: ***தேவன் உங்கள் எல்லா தேவைகளையும் நிறைவேற்றுவார்.***

ஆனால் தேவனுடைய ஒவ்வொரு வாக்குத்தத்தம்போலவே, இதுவும் விசுவாசம், கீழ்ப்படிதல், மற்றும் முழுமையான ஒப்புக்கொடுத்தல் ஆகிய நிபந்தனைகளின் மேல் நிலைத்திருக்கிறது. பவுல் இந்த வார்த்தைகளை, அந்த நிபந்தனைகளை அழகாக வாழ்ந்து காட்டிய ஒரு சபைக்கே எழுதுகிறார். இப்போது, இயேசுவைச் சார்ந்த வேதாகமத்தில் உள்ள ஒரு சம்பவத்தைப் பார்ப்போம்.

விதவையின் காணிக்கை – நம்பிக்கையின் ஓர் உருவகம்:
*ஒருமுறை, ஒரு விதவை ஆலயப் காணிக்கை பெட்டியில் இரண்டு சிறிய வெள்ளிக் காசுகளை இடுவதை இயேசு கவனித்தார் (**லூக்கா 21:1–4**). மற்றவர்கள் பெரிய தொகைகளை அளித்தார்கள்; ஆனால் அந்த விதவை, ‘‘தனக்கு வாழ்வதற்கு இருந்த எல்லாவற்றையும்’’ அளித்தாள். இன்றைய தேவையைத் தந்து, நாளைய நாளுக்காக தேவன் ஏற்பாடு செய்வார் என்று நம்பினாள்.*

*இந்த விதவைக்கு எந்த நிதி ஆதாரமும் இல்லை; ஓய்வூதியமும் இல்லை; பாதுகாப்பு அமைப்பும் இல்லை. ஆனாலும், நேற்று தன்னை தாங்கிய தேவன் நாளையும் தாங்குவார் என்று அவள் நம்பினாள். இயேசு கவனித்தது தொகையை அல்ல; இருதயத்தை. தேவனுடைய ஏற்பாட்டைத் திறக்கும் நிபந்தனைகளில் ஒன்றை— **கீழ்ப்படிதலிலும் தியாகமான தேவன் -அன்பிலும் வெளிப்படும் தீவிரமான நம்பிக்கையை** —அவள் நிறைவேற்றினாள். இந்த விதவையின் கதையும், பவுலின் வாக்குத்தத்தமும் ஒன்றாகச் சொல்வது இதுதான்: **நீங்கள் கொடுக்கத்தக்க அளவுக்கு தேவனை நம்பும்போது, உங்கள் தேவைகளுக்கான பொறுப்பை தேவன் ஏற்றுக்கொள்கிறார்.***

*<u>**பிலிப்பியர் 4:19 சூழ்நிலை பின்னணி:**</u>*
*பவுல் இந்த வாக்குத்தத்தத்தை பிலிப்பிய சபைக்குக் கொடுக்குமுன், அவர்களின் தியாகமுள்ள தாராளத்திற்காக அவர்களைப் பாராட்டுகிறார் (**பிலிப்பியர் 4:15–18**).*

அவர்களுடைய கொடை சுலபமானது அல்ல; அது செலவானது. ஆனால் அவர்கள் தேவனுடைய பணியிலும், தேவனுடைய ஏற்பாட்டிலும் நம்பிக்கை வைத்தார்கள். அதன்பின் பவுல் அவர்களை உறுதிப்படுத்துகிறார்: “நீங்கள் விசுவாசத்தில் என் தேவைகளை நிறைவேற்றினதால், கிறிஸ்துவினால் தேவன் உங்கள் தேவைகளை நிறைவேற்றுவார்.’’ அவர்களுக்காக ஜெபித்தபோது, அவர்களின் தேவைகளை பவுல் நிச்சயமாக அறிந்திருந்தார்; அதனாலேயே அவர் இந்த ஆசீர்வாத வார்த்தைகளைப் பேசினார்.

*<u>**தேவனுடைய ஏற்பாட்டுடன் இணைந்த நிபந்தனைகள்:**</u>*
இரட்சிப்பு இலவசமானது; ஆனால் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்கள் பல நேரங்களில் நிபந்தனைகளுடன் வருகின்றன. ஏற்பாட்டுடன் தொடர்புடைய முக்கிய நிபந்தனைகள் இவை:

1. முதலில் தேவனைத் தேடுங்கள்:
*“முதலில் தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள்; அப்பொழுது இவையெல்லாம் உங்களுக்குக் கூடக் கொடுக்கப்படும்.” (**மத்தேயு 6:33**)*
👉 *ஏற்பாடு, முன்னுரிமையைப் பின்தொடர்கிறது.*

2. தாராள மனதோடு கொடுப்பதைப் பழகுங்கள்:
*“கொடுங்கள்; அப்பொழுது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்.” (**லூக்கா 6:38**)*
👉 *தாராளம், தேவனுடைய நிறைவுக்கான கதவுகளைத் திறக்கிறது.*

3. திருப்தியுடன் வாழுங்கள்:
*தேவன் தேவைகளை நிறைவேற்றுகிறார் என்று சொல்லுவதற்கு முன், திருப்தியைக் கற்றுக்கொண்டேன் என்று பவுல் கூறுகிறார் (**பிலிப்பியர் 4:11–12**).*
👉 *திருப்தி, தேவனுடைய ஏற்பாட்டைக் காண நம் இருதயத்தைச் சீரமைக்கிறது.*

4. கீழ்ப்படிதலில் நடப்பது:
***ஆதியாகமம் 22:14**-ல், ஆபிரகாம்–ஈசாக்கு சம்பவத்தில், ஆபிரகாம் தன் ஒரே மகனைத் தியாகமாகக் கொடுக்கத் தயாராகி, தேவனை முழுமையாக நம்பினார். அப்போது தேவன் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியை ஏற்பாடு செய்து, அவரது கீழ்ப்படிதலையும் நம்பிக்கையையும் மதித்தார்.*

இந்த நிபந்தனைகளை அந்த ஏழை விதவையும் வாழ்ந்து காட்டினாள். பிலிப்பிய சபையும் அதேபோல் வாழ்ந்தது. இருவரையும் தேவன் மகிமைப்படுத்தினார்.

தனிப்பட்ட பகிர்வு:

சமீபத்தில், என் ஊழிய வாழ்க்கையில் என்னை மிகவும் கவலைப்படுத்திய ஒரு சூழ்நிலைக்காக நான் ஜெபித்து வந்தேன். சிறிது காலம் எடுத்தாலும், தேவன் தமது சரியான நேரத்தில் அந்த ஜெபத்துக்கு பதில் அளித்தார். அது எனக்கு மிகுந்த ஆறுதலாக இருந்தது. மேலும், பல வயதான மிஷனரிகள் சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறேன்: "30 ஆண்டுகள் தேவனோடு நடந்த வாழ்க்கையில், அவர் ஒருபோதும் ஏற்பாடு செய்யத் தவறியதில்லை—ஒருபோதும் இல்லை." நீங்கள் உங்கள் கடந்த கால வாழ்க்கையைப் பார்த்தால், அதையே சொல்ல முடியுமா?

நடைமுறை செயல்பாடு:

1. *உங்கள் வாழ்க்கையில் உள்ள ஒரு உண்மையான தேவையை அடையாளம் காணுங்கள். அதற்காக தினமும்* ***பிலிப்பியர் 4:19*** *வசனத்தை ஜெபியுங்கள்.*
   (தேவனுடைய ஏற்பாடு எப்போதும் பொருட்களோ பணமோ மட்டுமல்ல; அது ஜெபத்திற்கான பதில், சுகமடைதல், உறவுச் சிக்கல்களின் தீர்வு, கடினமான சூழ்நிலைகளில் வழிநடத்தல் போன்றவையாகவும் இருக்கலாம்.)
2. *அந்த விதவையின் விசுவாசத்தைப் பழகுங்கள்—இந்த வாரம் தியாகமாக ஏதாவது ஒன்றை கொடுங்கள்.*
3. *ஒரு கவலைக்குரிய பகுதியை முழுமையாக தேவனிடம் ஒப்புக்கொடுத்து, அந்த இடத்தில் கீழ்ப்படிதலால் அதை மாற்றுங்கள்.*

மனப்பாடம் செய்யுங்கள்:

பிலிப்பியர் 4:19 *"என் தேவன் தம்முடைய ஐசுவரியத்தின்படி உங்கள் குறைவையெல்லாங் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் மகிமையிலே நிறைவாக்குவார்".*

சிந்திக்கவும் :

- *தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தின் எந்த நிபந்தனையில் நான் வளர வேண்டியிருக்கிறது—நம்பிக்கை, கீழ்ப்படிதல், தாராளம், திருப்தி, அல்லது முதலில் அவரைத் தேடுதல்?*
- *தேவன் முன்பு எனக்காக எவ்வாறு ஏற்பாடு செய்தார்? அது நாளைய நாளைப் பற்றி என்ன சொல்லுகிறது?*

நாள் 4 – தேவனுடைய வார்த்தையின் வல்லமை

தேவனில் நம் நம்பிக்கை வளருவதற்கு முக்கியமான ஒன்று, தேவனுடைய வார்த்தையினால் வலிமை பெறுவதுதான். தேவனுடைய வார்த்தை நமக்கு அளிப்பது:

- ***வாழ்க்கைக்கான வழிநடத்தல்:***

சங்கீதம் 119:105 *"உம்முடைய வசனம் என் கால்களுக்குத் தீபமும், என் பாதைக்கு வெளிச்சமுமாயிருக்கிறது" இருளில் நடப்பவர்கள் தாங்கள் எங்கே போகிறார்கள் என்பதை அறிய முடியாது. தெளிவு இல்லாமல் குழப்பமே இருக்கும்.* **(1 பேதுரு 2:25–** *"சிதறுண்ட ஆடுகளைப்போலிருந்தீர்கள்; இப்பொழுதோ உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்கு மேய்ப்பரும் கண்காணியுமானவரிடத்தில் திருப்பப்பட்டிருக்கிறீர்கள்"***)** *ஆனால் ஒளி வந்தால் பாதை தெளிவாகிறது. ஒளி நமக்கு பாதுகாப்பும் நம்பிக்கையும் தருகிறது. ஒருவர் தேவனுடைய வார்த்தையில் வாசிப்பு, சிந்தனை, தியானம் ஆகியவற்றின் மூலம் மகிழ்ச்சியடையும்போது, அந்த வார்த்தை அவருடைய பாதைக்கு ஒளியாகவும், கால்களுக்கு விளக்கமாகவும் மாறுகிறது. தேவனுடைய வார்த்தை நம் பாதைக்கு ஒளியாகும்போது, நாம் தேவனை தெளிவாகக் காண்கிறோம்; நம் வாழ்க்கைக்கான தெளிவான வழிநடத்தலையும் பெறுகிறோம். ஏனெனில் இவை வாழ்க்கையின் எழுத்தாளரான தேவனிடமிருந்து வரும் உயிரளிக்கும் வார்த்தைகள்.*

- ***இடுக்கமான வாசல்*** *– ஜீவனுக்கான வழி*

மத்தேயு 7:13–14 "இடுக்கமான வாசல் வழியாய் உட்பிரவேசியுங்கள்; கேட்டுக்குப் போகிற வாசல் விரிவும், வழி விசாலமுமாயிருக்கிறது; அதின் வழியாய்ப் பிரவேசிக்கிறவர்கள் அநேகர். 14 ஜீவனுக்குப் போகிற வாசல் இடுக்கமும், வழி நெருக்கமுமாயிருக்கிறது; அதைக் கண்டுபிடிக்கிறவர்கள் சிலர்."

நம் வாழ்க்கை பல தேர்வுகளாலும் முடிவுகளாலும் நிறைந்தது. இந்த உலகில் வாழும் போது, அதன் தத்துவங்கள், போதனைகள், முன்னுரிமைகள் ஆகியவற்றால் எளிதில் நாம் பாதிக்கப்படுகிறோம். அது நம்மை அழிவிற்கு கொண்டு செல்லும் விசாலமான பாதையில் இட்டுச் செல்லும். ஆனால் தேவனுடைய வார்த்தை, நிறைவான ஜீவனுக்கும் நித்திய ஜீவனுக்கும் வழிநடத்தும் குறுகிய பாதையில் நடக்க நம்மை பயிற்றுவிக்கிறது. அது தேவனைப் பற்றியும், நம்மைப் பற்றியும், இந்த உலகைப் பற்றியும் சத்தியத்தை கற்றுக்கொடுக்கிறது. நாம் தேவனுடைய பாதையில் நடக்கத் தீர்மானித்தால், வழியில் பல சவால்களை எதிர்கொள்ளலாம்; ஆனால் தேவனுடைய வார்த்தையின் வழிநடத்தலைப் பின்பற்றும் வரையில், நிச்சயமாக நம் இலக்கை அடைவோம்.

👉 ***உங்கள் வாழ்க்கைத் தேர்வுகளை தேவனுடைய வார்த்தையின் அடிப்படையில்தான் எடுக்கிறீர்களா?***

- ***இரட்சிப்புக்கான வழி***

மத்தேயு 7:21–23 "21 பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்கிறவனே பரலோகராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பானேயல்லாமல், என்னை நோக்கிக் கர்த்தாவே! கர்த்தாவே! என்று சொல்லுகிறவன் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை. 22 அந்நாளில் அநேகர் என்னை நோக்கி: கர்த்தாவே! கர்த்தாவே! உமது நாமத்தினாலே தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தோம் அல்லவா? உமது நாமத்தினாலே பிசாசுகளைத் துரத்தினோம் அல்லவா? என்பார்கள். 23 அப்பொழுது, நான் ஒருக்காலும் உங்களை அறியவில்லை. அக்கிரமச் செய்கைக்காரரே, என்னைவிட்டு அகன்று போங்கள் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லுவேன்."

அற்புதங்கள் அல்ல, **தேவனுடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிதல்தான் இரட்சிப்பை உறுதிப்படுத்துகிறது.**

சங்கீதம் 119:1 "கர்த்தருடைய வேதத்தின்படி நடக்கிற உத்தம மார்க்கத்தார் பாக்கியவான்கள்"

கீழ்ப்படிதலும் ஆசீர்வாதங்களும்:
தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் படி நடக்கும்போது, அவர் நமக்கு பல ஆசீர்வாதங்களை வாக்குறுதி அளிக்கிறார். அவற்றில் சில:

- தேவனுடைய வார்த்தை, சோர்ந்துள்ள நம் ஆத்துமாவை பலப்படுத்துகிறது (**சங் 119:28**)
- தேவனுடைய வார்த்தை, நம் வாழ்க்கையை காக்கும் வல்லமை உடையது (**சங் 119:93**)
- துன்பமும் நெருக்கடியும் வரும் வேளையில், தேவனுடைய வார்த்தை நமக்கு சந்தோஷத்தை அளிக்கிறது (**சங் 119:143**)
- தேவனுடைய வார்த்தை, நமக்கு மிகுந்த சமாதானத்தை அளிக்கிறது (**சங் 119:165**)
- நாம் வழிதவறினாலும், தேவனுடைய வார்த்தை மீண்டும் நம்மைத் திருப்பி கொண்டு வருகிறது (**சங் 119:176**)

ஒவ்வொரு அடிக்கும் வழிகாட்டுதல்:
தேவனுடைய வார்த்தை நம் கால்களுக்கு விளக்கமாக மாறும்போது, வேதாகமத்தின் ஒளியினால் ஒவ்வொரு அடியும் வழிநடத்தப்படுகிறது. இது, தேவனுடைய வார்த்தையை தொடர்ந்து தியானித்து, ஜெபத்தோடு அவருடைய கட்டளைகளை நம் இருதயத்தில் காத்து, அவற்றை சிரத்தையுடன் கடைப்பிடிக்கும் போது மட்டுமே சாத்தியம். கீழ்ப்படிதலின் ஒவ்வொரு சிறிய நடையும், நம்மை சரியான பாதையில் நிலைத்திருக்க உதவுகிறது.

தேவனுடைய வார்த்தை எவ்வாறு நம் நடைகளை வழிநடத்துகிறது – சில உதாரணங்கள்

- நம் அன்றாட வாழ்க்கையில் சந்திக்கும் மக்களுடன் தேவனுடைய வார்த்தையைப் பகிர்வது (**மத்தேயு 28:18–20**)
- ஒருவர் நம்மீது கோபமாக இருக்கும்போது, அவருடன் பொறுமையாக இருப்பது (**எபேசியர் 4:2**)

- நாம் குற்றவாளிகளாக இருக்கும்போது, நம் பாவங்களை ஒப்புக்கொள்வது (**யாக்கோபு 5:16**)
- ஒருவர் தேவைப்படும் நேரத்தில் அவரை ஊக்குவிப்பது (**எபிரேயர் 3:12–13**)
- ஒருவருடைய பாவத்தை நாம் கவனிக்கும் போது, அன்புடன் அவருக்கு உணர்த்துவது (**மத்தேயு 18:15–18**)
- முரண்பாடு இருக்கும்போது, சமாதானத்திற்கான உரையாடலைத் தொடங்குவது (**மத்தேயு 5:9**)
- நம்மை காயப்படுத்தியவர்களை மன்னிப்பது (**கொலோசெயர் 3:13**)

<u>சோதனைகளிலிருந்து பாதுகாப்பு:</u>

- **எபேசியர் 6:17** "இரட்சணியமென்னும் தலைச்சீராவையும், தேவவசனமாகிய ஆவியின் பட்டயத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்"
  தேவனுடைய வார்த்தை, தீயவனின் தாக்குதல்களை எதிர்த்து நிற்க நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாள் ஆகும்.
- **சங்கீதம் 119:11** "நான் உமக்கு விரோதமாய்ப் பாவஞ்செய்யாதபடிக்கு, உமது வாக்கை என்னிருதயத்தில் வைத்து வைத்தேன்"

<u>சிந்திக்கவும் :</u>

- தேவனுடைய வார்த்தையின் மூலம், நீங்கள் தேவனில் உங்கள் நம்பிக்கையை எவ்வாறு வளர்த்துக்கொள்ளப் போகிறீர்கள்?
- தேவனுடைய வார்த்தையின் வழிநடத்தலுக்காக நீங்கள் தொடர்ந்து ஜெபிக்கிறீர்களா?
- தேவனுடைய வார்த்தையை ஆராய்வதில் உங்களுக்கு மகிழ்ச்சி இருக்கிறதா?
- அந்த வார்த்தையை உங்கள் இருதயத்தில் வைத்திருக்க நீங்கள் எத்தகைய முயற்சிகளை செய்கிறீர்கள்?
- வேதாகமம் உங்களை வேறு ஒரு நடையை அல்லது வேறு ஒரு பாதையை எடுக்க வழிநடத்துகிறதா?

<u>இந்த வசனத்தை ஜெபத்தோடு தியானித்து மனப்பாடம் செய்யுங்கள்:</u>
சங்கீதம் 119:133 "உம்முடைய வார்த்தையிலே என் காலடிகளை நிலைப்படுத்தி, ஒரு அநியாயமும் என்னை ஆளவொட்டாதேயும்"

<u>நாள் 5 – தேவனுடைய விசுவாசத்தன்மை</u>

நம்முடைய தேவன், தம்மை நினைவுகூருகிறவர்களுக்கும், அவருடைய வழிகளையும், கட்டளைகளையும், நியமங்களையும், வல்லமையான செயல்களையும், வாக்குத்தத்தங்களையும் நினைவில் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கும், தமது விசுவாசத்தன்மைக்காகப் புகழ்பெற்றவர். விசுவாசத்தன்மை தேவனுடைய அடிப்படை குணங்களில் ஒன்று. இதன் காரணமாக, நாம் அவர்மேல் முழுமையான நம்பிக்கையோடு இருக்க முடிகிறது. தேவன் அசைக்க முடியாத விசுவாசமுள்ளவர்; எந்த ஒன்றும் அவரை அந்த குணத்திலிருந்து விலக்க முடியாது.

சங்கீதம் 77:11–12 "11 கர்த்தருடைய செயல்களை நினைவுகூருவேன், உம்முடைய பூர்வகாலத்து அதிசயங்களையே நினைவுகூருவேன்; 12 உம்முடைய கிரியைகளையெல்லாம் தியானித்து உம்முடைய செயல்களை யோசிப்பேன் என்றேன்"

இந்த சங்கீதத்தின் ஆசிரியரான ஆசாப், நம்மைப் போலவே, சில நேரங்களில் தேவனை நம்புவதில் தடுமாறியவர். சங்கீதம் 77-ல், அவன் அத்தகைய ஒரு கடினமான சூழ்நிலையைப் பற்றி பேசுகிறார். அவர் கர்த்தரிடம் கூக்குரலிட்டார், முழு மனதோடு அவரைத் தேடினார், மணிநேரங்கள் ஜெபித்தார்; ஆனால் எந்த ஆறுதலையும் பெறவில்லை (வசனங்கள் 1–3). தேவனோடு தொடர்பு கொள்ளுவது கடினமாக இருக்கும் நேரங்கள், கவனம் செலுத்த முடியாத நேரங்கள், மேலும் நம்புவது இன்னும் கடினமாக இருக்கும் நேரங்கள் - நாமும் இப்படிப்பட்ட காலங்களை அனுபவிக்கிறோம்

ஆனால் அவனுடைய கலங்கிய எண்ணங்களின் நடுவிலும், ஆசாபுக்கு ஒரு "செலா" (Selah) தருணம் வந்தது (வச 10). அதன்பின் அவன் 11–12 வசனங்களில் நாம் வாசிப்பதை எழுதுகிறான். அவன் பயன்படுத்தும் வார்த்தைகளை கவனியுங்கள்: **நினைவுகூருதல், சிந்தித்தல், தியானித்தல்**. தேவனுடைய மேய்க்கும் கரம் அவனை உறுதிப்படுத்திய நிலையில் இந்த சங்கீதம் முடிகிறது.

இது எவ்வளவு ஆச்சரியமானது அல்லவா? நம் பூமியிலான உறவுகளிலும் இதே கொள்கை பல நேரங்களில் பொருந்துகிறது. சில நேரங்களில், என் மனைவியுடன் நான் வருத்தமாகவோ கோபமாகவோ இருக்கும்போது, என் கடந்த காலத்தை—குறிப்பாக என் மகன்கள் பிறந்த காலத்திலான தருணங்களை நினைவுகூருகிறேன். உடனே என் கோபமும் விரக்தியும் மறைந்து போகிறது.

நாம் கடந்த காலத்தில் பெற்ற தேவனுடைய இரக்கங்களை நினைவுகூரும்போது, தேவன் அதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். அவர் தம்மை "ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபின் தேவன்" என்று வெளிப்படுத்தவில்லையா? தேவன், எகிப்தில் செய்த தமது வல்லமையான செயல்களையும், வனாந்தரப் பயணத்தையும், இஸ்ரவேலுக்கு எதிராக எழுந்த ஒவ்வொரு எதிரியையும் எவ்வாறு எதிர்த்து, ஒரு வீரமான போராளிபோல அவர்களுக்காகப் போரிட்டார் என்பதையும் அடிக்கடி நினைவுபடுத்துகிறார்.

ஒருவர் கடந்த காலத்தில் தேவன் காட்டிய இரக்கத்தை நினைவுகூர்ந்து, அதை தேவனிடம் நினைவூட்டும்போது, தேவனுடைய இருதயம் அசைகிறது; மீண்டும் இரக்கம் காண்பிக்க அவர் மனமாய் இருப்பார். வேதாகமத்தில் இதுபோன்ற பல உதாரணங்கள் உள்ளன. ஆனால் இன்று, யூதாவின் ராஜாவான ***யெகோஷாபாத்தின்*** *வாழ்க்கையிலிருந்து ஒரு சம்பவத்தைப் பார்ப்போம்.*

2 நாளாகமம் 20:1–28 *ராஜா யெகோஷாபாத், "கர்த்தரைத் தேடியவன்" என்றும், "கர்த்தருடைய வழிகளில் அர்ப்பணிப்புடன் நடந்தவன்" என்றும் பெயர் பெற்றிருந்தான். பல துறைகளில் அவன் நன்றாகச் செய்தான். ஆனால் ஒருமுறை, தேவனை கேளாத இஸ்ரவேல் ராஜா ஆகாபின் வார்த்தையை கேட்டுத் தவறான முடிவு எடுத்து, அவனுடன் சேர்ந்து போருக்குச் சென்றான். அந்தப் போரில் யெகோஷாபாத் உயிரை இழக்கும் நிலைக்கு வந்தான்; ஆனால் கடுமையான போரின் நடுவில் அவன் கர்த்தரிடம் கூக்குரலிட்டபோது, கர்த்தர் அவனை விடுவித்தார். பின்னர், பல எதிரி ராஜாக்கள் யூதாவுக்கு எதிராக ஒன்றிணைந்தார்கள். இந்த முறை, யெகோஷாபாத் எந்த சமரசத்திற்கும் இடமளிக்கவில்லை. தன் முந்தைய தவறை மீண்டும் செய்ய விரும்பவில்லை. அவன் தன் நிச்சயமான, ஒருபோதும் தோல்வியடையாத கூட்டாளியைத் தேர்ந்தெடுத்தான்—சர்வவல்லமையுள்ள தேவனை.*

அவன் ஜெபத்தில் தேவனை எவ்வாறு அழைத்தான் என்பதை கவனியுங்கள் (வசனங்கள் 5–12). யெகோஷாபாத், தேவன் எல்லா ஜாதிகளுக்கும் மேல் ஆட்சி செய்கிற அதிபதி என்பதை ஒப்புக்கொண்டான்; ஆபிரகாமோடு தேவன் கொண்டிருந்த நட்பை நினைவூட்டினான்; தமது நாமத்தில் தேவன் அளித்த வாக்குத்தத்தங்களைச் சுட்டிக்காட்டினான். இப்போது யூதாவைத் தாக்க வந்த அதே ஜாதிகளுக்கு, தேவன் கடந்த காலத்தில் காட்டிய தயவையும் (வசன் 10) அவர்களின் அநியாயத்தையும் எடுத்துரைத்தான். அந்த ஜெபம் முழுவதிலும், ராஜா ***"எலோஹீம்"*** **(***அர்த்தம்*: ***"வல்லமையுள்ளவர்")*** *என்ற நாமத்தை மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்தி, தேவனுடைய வல்லமையையும், தலையீட்டையும், நியாயத்தீர்ப்பையும் வேண்டினான்.*

யெகோஷாபாத்தின் ஜெபத்தையும் மனநிலையையும் தேவன் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டு, ஒரு மாபெரும் அற்புதத்தினால் பதிலளித்தார். யுத்தம் தம்முடையது என்று கர்த்தர் அறிவித்தார். அவர் எதிரி சேனைகளுக்குள் குழப்பத்தை உண்டாக்கி, அவர்கள் ஒருவரையொருவர் தாக்கி அழிந்து போகும்படி செய்தார். யெகோஷாபாத்துக்கும் அவன் ஜனங்களுக்கும் செய்ய வேண்டியது ஒன்றே—அங்கே விட்டுச் சென்ற மிகுந்த கொள்ளையைச் சேகரிப்பது. அவர்கள் வாளைச் சுழற்றவும் இல்லை; அம்பை எய்யவும் இல்லை. மாறாக, அவர்கள் சென்று கொண்டிருக்கும்போதே தேவனைத் துதித்தார்கள்:

"கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்துங்கள், ஏனெனில் அவருடைய அன்பு என்றென்றும் நிலைத்திருக்கிறது."
தேவனையும், அவர் கடந்த காலத்தில் செய்த இரக்கங்களையும் நினைவுகூருங்கள்—வேதாகமத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட அவரது வல்லமையான செயல்களையும், உங்கள் சொந்த வாழ்க்கையில் வெளிப்பட்ட அவரது கிரியைகளையும். இந்த நினைவுகூருதல், உங்கள் தற்போதைய நம்பிக்கையை வலிமையானதும் உறுதியானதுமாக ஆக்கும்.

சிந்திக்கவும் :

- *கடந்த காலத்தில் தேவன் உங்களுக்குக் காட்டிய இரக்கங்களை எழுதிக் கொள்ள இன்று நேரம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; தேவனோடு உங்கள் இடையில் ஒரு தனிப்பட்ட நம்பிக்கையின் உறுதிமொழியைச் செய்யுங்கள்.*
- *இந்த வார்த்தைகளை ஒரு ராகத்தில் அமைத்து, உங்களுக்கே நீங்களே பாட முயற்சி செய்யுங்கள்:* ***"கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்துங்கள்; அவருடைய அன்பு என்றென்றும் நிலைத்திருக்கிறது."***

நாள் 6 – நமது கன்மலையும் கோட்டையுமான தேவன்

நமது வாழ்க்கையில், ஆனந்தமும் நிலைத்தன்மையும் உள்ள காலங்களையும், அதேபோல் கஷ்டமும் நிச்சயமின்மையும் நிறைந்த காலங்களையும் நாம் அனுபவிக்கிறோம். நாம் அனைவரும் அடிக்கடி செய்யும் ஒரு பொதுவான தவறு இதுதான்: நல்ல காலங்களில் தேவனை அழைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறோம்; ஆனால் கடினமான காலங்களில், அவர் நமக்கு அருகில் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பி, அவருடைய சமீபத்தைக் தேடுகிறோம். ஆனால் வேதாகமம், தேவன் எப்போதும் நமது அஸ்திபாரம்என்று நமக்கு போதிக்கிறது. இதை ***சங்கீதம் 62*** *மிகவும் அழகாக வெளிப்படுத்துகிறது:*

சங்கீதம் 62:1–2 *"1 தேவனையே நோக்கி என் ஆத்துமா அமர்ந்திருக்கிறது; அவரால் என் இரட்சிப்பு வரும். 2 அவரே என் கன்மலையும், என் இரட்சிப்பும், என் உயர்ந்த அடைக்கலமுமானவர்; நான் அதிகமாய் அசைக்கப்படுவதில்லை"*

தாவீது, தன் வாழ்க்கையை முற்றிலும் புரட்டிப்போட்ட சூழ்நிலைகளை எதிர்கொண்டபோது, தேவனுடைய சன்னிதியைப் பற்றியும், தன் வாழ்க்கையில் தேவனுடைய முக்கியத்துவத்தைப் பற்றியும் எவ்வாறு புரிந்துகொண்டான்? அதற்கான விடை, மேலுள்ள வேதாகம வசனங்களில் உள்ளது.

தாவீது, உண்மையான பல நிலையற்ற அனுபவங்களை அறிந்தவர்:
- *அவன் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட பிறகு நடந்த நிகழ்வுகள்*
- *அவனை அழிக்க விரும்பிய சவுல் ராஜாவின் கோபத்திலிருந்து தப்பித்து, வனாந்தரத்தில் அலைந்த நாட்கள்*
- *பெத்சேபாளுடனும் அவளுடைய கணவன் உரியாவுடனும் தொடர்புடைய அவன் சொந்த வீழ்ச்சி*
- *தன் சொந்த மகன் அப்சாலோம் உட்பட பல இடங்களில் இருந்து வந்த துரோகம்*

அந்த வேதனையூட்டும் காலங்களில், தாவீது தன் நம்பிக்கையை தேவனுடைய சர்வாதிகார அதிகாரத்தில் உறுதியாகப் பதித்தான்.

எல் சூரி – என் கன்மலையான தேவன்
*வேதாகமத்தில், குறிப்பாக சங்கீதங்களில், "****கன்மலை****" என்பது ஒரு வலிமையான உருவகம். அதை தாவீது அடிக்கடி பயன்படுத்துகிறார். கன்மலை என்பது வலிமையும் நிலைத்தன்மையும் குறிக்கும். அது அசைக்க முடியாதது, நகர்த்த முடியாதது, உறுதியானது. தாவீது தேவனைத் தன் கன்மலை என்று அழைக்கும் போது, தேவனுடைய இந்த மாறாத குணங்களை அவர் வலியுறுத்துகிறார்.*

தாவீது வெற்றிகளையும், மகிழ்ச்சியான காலங்களையும், சமாதானமான ஆண்டுகளையும் அனுபவித்தார். அந்த காலங்களில், அவன் தேவனோடு நடந்தார்; அவரைப் பற்றி சிந்தித்தார்; அவருடைய குணத்தைத் தியானித்தார்; தனிப்பட்ட முறையில் அவருடைய சன்னிதியும் வல்லமையும் அனுபவித்தார். இதன் காரணமாகவே, தேவனைப் பற்றிய இத்தகைய வலிமையான உருவகங்களை அவன் பயன்படுத்தி, ஆழமான கவிதைகளை எழுத முடிந்தது.

ஒரு கன்மலை, தேவனுடைய குணத்தின் சில முக்கிய அம்சங்களையும் வெளிப்படுத்துகிறது:
- ***பாதுகாப்பு*** *– புயல்களிலிருந்தும், துரத்தும் எதிரிகளிலிருந்தும் பாதுகாப்பளிக்கும் அடைக்கலம் (ஒரு வலிமையான கோட்டைப் போல).*
- ***நம்பகத்தன்மை*** *– மனிதர்களைப் போல அல்லாமல், தேவன் மாறுவதில்லை, தோல்வியடைவதில்லை; அவர் அசைக்க முடியாதவர்.*
- ***இரட்சிப்பு*** *– துன்ப காலங்களில் விடுதலையும் வலிமையையும் அளிக்கும் மூலமாக இருப்பவர்.*

பின்னர், தாவீது தேவனுடைய நிலைத்தன்மையை மனிதர்களின் பலவீனத்துடன் ஒப்பிடுகிறார். மனிதன் தற்காலிகமும் நிலையற்றதுமாக இருக்கிறார் — "ஒரு சுவாசம்" போன்றவன்—ஆனால் தேவன், நமது அடைக்கலம், உறுதியானவரும் நம்பத்தகுந்தவருமாய் இருக்கிறார் (சங்கீதம் 62:9). *இதன் காரணமாகவே, தாவீது பிளவில்லாத இருதயத்தை வளர்த்துக்கொண்டு, எப்போதும் தேவனை நம்பவும், தன் இருதயத்தை முழுமையாக அவரிடம் ஊற்றவும் தேர்ந்தெடுத்தார் (சங்கீதம்* 62:8).

நமது வாழ்க்கையிலும், நமக்கென்று தனித்த "கோலியாத்துகள்" உள்ளன: வேலை இழப்பு, உடல்நலச் சிக்கல்கள், உறவுச் சிரமங்கள், நேசித்தவர்களை இழக்கும் வேதனை, அநியாயமான விமர்சனமும் தீர்ப்பும், நிச்சயமின்மை, பயம், இன்னும் பல. இவற்றின் நடுவில், மாறாத இயல்புள்ள நமது தேவனை—எல்லா புயல்களையும் தாங்கி நிற்கக்கூடிய நமது கன்மலையை—நாம் நம்புவோம். வாழ்க்கையின் சவால்களுக்கும் நிலையற்ற சூழ்நிலைகளுக்கும் மத்தியில், தேவன் உறுதியான அடித்தளமாக இருக்கிறார். தாவீதைப் போலவே, நாம் அவரிடம் செல்லுவோம்; அமைதியான ஒரு நேரத்தையும் இடத்தையும் தேடுவோம்; நமது இருதயங்களை முழுவதும் திறந்து, சொல்ல வேண்டிய அனைத்தையும் அவரிடம் பகிர்ந்துகொள்வோம். இதை ஒரு பழக்கமாக மாற்றுவோம்.

இந்தப் பாடலின் வார்த்தைகளை கவனமாக வாசித்து, ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் உங்கள் இருதயத்திலிருந்து உணர்ந்து உரக்கப் பாடுங்கள்: (What a friend we have in Jesus…)

பாவ சஞ்சலத்தை நீக்க பிராண நண்பர் தான் உண்டே
பாவ பாரம் தீர்ந்து போக மீட்பர் பாதம் தஞ்சமே
சால துக்க துன்பத்தாலே நெஞ்சம் நொந்து சோருங்கால்
துன்பம் இன்பமாக மாறும் ஊக்கமான ஜெபத்தால்

நடைமுறை செயல்பாடு:

- *இப்போது உங்கள் வாழ்க்கையில் நிலையற்றதாகத் தோன்றும் பகுதிகளை எழுதிக் கொள்ளுங்கள்.*
- *உங்களிடம் நீங்கள் கேளுங்கள்: என் உணர்ச்சிகளையோ சூழ்நிலைகளையோ அல்லாமல், நான் எவ்வாறு தேவனை நம்ப வேண்டும்? உங்கள் பதிலை எழுதுங்கள்.*
- *இந்த வாரம்* ***சங்கீதம்* 62:1–2**-*ஐ மனப்பாடம் செய்து தியானியுங்கள்.*

நாள் 7 – தேவனுடைய தோல்வியடையாத அன்பு

இன்றைய தியானத்தின் தலைப்பு ***"தேவனுடைய தோல்வியடையாத அன்பு"*** *ஆகும். தேவனுடைய தோல்வியடையாத அன்பைப் பற்றி நாம் பேசும்போது, உங்கள் அனுபவம் என்ன? தொடர்வதற்கு முன், அந்த அனுபவங்களில் குறைந்தது சிலவற்றையாவது உங்கள் குறிப்புப் புத்தகத்தில் எழுதிக் கொள்ளுங்கள். இத்தகைய அனுபவங்கள் இருந்தாலும், தேவனுடைய தோல்வியடையாத அன்பை பிரதிபலிப்பதாகத் தோன்றாத சில சூழ்நிலைகளையும் நாம் கடந்து செல்கிறோம்.*

***ரோமர்* 8:38–39** "38 *மரணமானாலும், ஜீவனானாலும், தேவதூதர்களானாலும், அதிகாரங்களானாலும், வல்லமைகளானாலும், நிகழ்காரியங்களானாலும், வருங்காரியங்களானாலும்,* 39 *உயர்வானாலும், தாழ்வானாலும், வேறெந்தச் சிருஷ்டியானாலும் நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவிலுள்ள தேவனுடைய அன்பைவிட்டு நம்மைப் பிரிக்கமாட்டாதென்று நிச்சயித்திருக்கிறேன்"*

(*தொடர்வதற்கு முன், இதன் அர்த்தத்தை உண்மையாகப் புரிந்துகொள்ள இந்த வசனத்தை சில முறை வாசியுங்கள்.*) *இந்த வேதாகம வசனத்தின் கடினமான பகுதி, முதல் நான்கு வார்த்தைகளில்தான் உள்ளது:*
"நிச்சயித்திருக்கிறேன்" *பல நேரங்களில், இந்த வசனத்தின் மீதிப் பகுதிகள் எனக்கு ஆறுதலையும் ஊக்கத்தையும் அளிக்கின்றன; ஆனால் இதைப் பற்றி "உறுதியாய் நம்புவது" தான் எனக்குள் போராட்டமாக இருக்கிறது. அது பல சமயங்களில் கடினமான, உள்ளார்ந்த போராட்டமாகவும் உணரப்படுகிறது.*

இந்த வசனத்திற்கு முன்பு, பவுல் துன்பம், நெருக்கடி, துன்புறுத்தல், பசி, நிர்வாணம், ஆபத்து, பட்டயம் ஆகியவற்றைப் பற்றி (வசனங்கள் 35–36) *பேசுகிறார். பின்னர்:* ***"இவைகள் நம்மை கிறிஸ்துவின் அன்பிலிருந்து***

பிரிக்குமா?" என்று அவர் கேட்கிறார். இந்த அனுபவங்களும், இதுபோன்ற இன்னும் பல அனுபவங்களும், நமது வாழ்க்கையில் உண்மையாகவே இருக்கின்றன. இத்தகைய நிஜங்கள் தேவனுடைய அன்பிலிருந்து நம்மை பிரிக்காது என்று உறுதியாக நம்புவதில் நாம் அடிக்கடி போராடுகிறோம். சில சமயங்களில், சங்கீதம் 44:22-ஐ மேற்கோள் காட்டும் 36ஆம் வசனத்தில் எழுதப்பட்ட வார்த்தைகளே என் போராட்டமாக ஒலிக்கின்றன: "உமது நிமித்தம் எந்நேரமும் கொல்லப்படுகிறோம்; அடிக்கப்படும் ஆடுகளைப்போல எண்ணப்படுகிறோம்" அப்போது என் கேள்வி இதுவாகிறது: நான் துன்பம், நெருக்கடி, துன்புறுத்தல், பசி, நிர்வாணம், ஆபத்து, பட்டயம், பொய்க்குற்றச்சாட்டு, குற்றம் சாட்டுதல், தீர்ப்பு அல்லது அவமானம் போன்றவற்றை எதிர்கொள்ளும் போது, என் போராட்டங்களை யார் புரிந்துகொள்கிறார்? இந்தக் கேள்விக்கு பதில் கிடைத்தால்தான், நான் உறுதியாக நம்பத் தொடங்க முடியும்.

எனக்கு கிடைத்த பதில் **ரோமர் 8:32**-இல் உள்ளது: *"தம்முடைய சொந்தக்குமாரனென்றும் பாராமல் நம்மெல்லாருக்காகவும் அவரை ஒப்புக்கொடுத்தவர், அவரோகூட மற்ற எல்லாவற்றையும் நமக்கு அருளாதிருப்பதெப்படி?"* இங்கே சொல்லப்படும் **"எல்லாவற்றையும்"** (மேலும் 31ஆம் வசனத்தில் உள்ள "இந்த எல்லாவற்றையும்") என்பது உண்மையில் என்ன அர்த்தம்? பவுல், 28–30 வசனங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட பட்டியலைத்தானே இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறார்?

ரோமர் 8:28–30 *"28 அன்றியும், அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய் தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம். 29 தம்முடைய குமாரன் அநேக சகோதரருக்குள்ளே முதற்பேறானவராயிருக்கும்பொருட்டு, தேவன் எவர்களை முன்னறிந்தாரோ அவர்களைத் தமது குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாயிருப்பதற்கு முன்குறித்திருக்கிறார்; 30 எவர்களை முன்குறித்தாரோ அவர்களை அழைத்துமிருக்கிறார்; எவர்களை அழைத்தாரோ அவர்களை நீதிமான்களாக்கியுமிருக்கிறார்; எவர்களை நீதிமான்களாக்கினாரோ அவர்களை மகிமைப்படுத்தியுமிருக்கிறார்"*

முன் அறியப்பட்டவர்கள்... முன்குறிக்கப்பட்டவர்கள்... அழைக்கப்பட்டவர்கள்... நீதிமான்களாக்கப்பட்டவர்கள்... மகிமைப்படுத்தப்பட்டவர்கள்.

அப்படியானால், வேதாகமம் என்ன சொல்கிறது என்றால்: தன் சொந்த குமாரனை விட்டுவிடாமல், நமக்காக அவரைக் கொடுத்த தேவன்—நம்மை முன் அறிந்தவர்களாக, முன்கூட்டியே நியமித்தவர்களாக, அழைத்தவர்களாக, நீதிமான்களாக அறிவித்தவர்களாக, மகிமைப்படுத்தப்பட்டவர்களாக ஆக்காமல் இருப்பாரா? இவை அனைத்தும் **"தங்கச் சங்கிலி"** என்று அழைக்கப்படுகின்றன. கவனியுங்கள்: இந்தத் தங்கச் சங்கிலி அனைத்தும் கடந்த காலத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது—அதாவது, தேவனுடைய பார்வையில் இது ஏற்கனவே நிறைவேறிய ஒன்று. அவர் இதை நமக்காக செய்துவிட்டார்.

இத்தகைய உண்மை, ஒரு விசேஷமான அன்பில்லாமல் சாத்தியமில்லை—எப்போதும் தோல்வியடையாத அன்பு. ஆகவே, 28ஆம் வசனத்தில் உள்ள வாக்குறுதியில் நாம் உறுதியாக இளைப்பாறுவோம்: "அன்றியும், அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய் தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்."

இந்த வாக்குறுதி ஏன் **"நாம் அறிந்திருக்கிறோம்"** என்ற வார்த்தைகளால் தொடங்குகிறது? பவுலின் இந்த வார்த்தையை கேட்பவரின் பலருக்கும் இது ஏற்கனவே ஒரு பொதுவான அனுபவமாக இருந்ததால்தான் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆரம்பத்தில் நாம் எழுதிய அதே போன்ற அனுபவங்கள் நமக்கும் இல்லையா? எனவே, இந்த வாக்குறுதியையும், இந்த தோல்வியடையாத அன்பையும் நாம் நம்புவோம்—நம்மை பரலோகத்தில் தம்மோடு இருக்கச் செய்யும்படி, நமக்காக இயேசுவை சிலுவையில் வைக்கத் தயங்காத அன்பு. இந்த அன்பே நம்மை முன் அறிந்தது, முன்கூட்டியே நியமித்தது, அழைத்தது, நீதிமான்களாக அறிவித்தது, மகிமைப்படுத்தியது.

இதைக் குறித்து தியானிக்கும்போது, இந்த வசனத்தை ஜெபமாகக் கூறி, மனப்பாடம் செய்வோம்:
ரோமர் 8:38–39 *"மரணமானாலும், ஜீவனானாலும், தேவதூதர்களானாலும், அதிகாரங்களானாலும், வல்லமைகளானாலும், நிகழ்காரியங்களானாலும், வருங்காரியங்களானாலும், உயர்வானாலும், தாழ்வானாலும், வேறெந்தச் சிருஷ்டியானாலும் நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவிலுள்ள தேவனுடைய அன்பைவிட்டு நம்மைப் பிரிக்கமாட்டாதென்று நிச்சயித்திருக்கிறேன்"*

சிந்திக்கவும் :

- கிறிஸ்துவின் அன்பிலிருந்து உங்களை எதுவும் பிரிக்க முடியாது என்று நீங்கள் உறுதியாக நம்புகிறீர்களா? இல்லையெனில், இந்த உண்மையை நீங்கள் எவ்வாறு உங்களுக்குள் உறுதி செய்யப் போகிறீர்கள்?
- கிறிஸ்துவின் அன்பைப் பற்றிய உங்கள் சொந்த அனுபவங்களை தினமும் குறிப்பேட்டில் எழுத முயற்சியுங்கள்.

நாள் 8 – தேவனுடைய பாதுகாப்பு

***சங்கீதம்* 91:1–4** *"1 உன்னதமானவரின் மறைவிலிருக்கிறவன் சர்வவல்லவருடைய நிழலில் தங்குவான். 2 நான் கர்த்தரை நோக்கி: நீர் என் அடைக்கலம், என் கோட்டை, என் தேவன், நான் நம்பியிருக்கிறவர் என்று சொல்லுவேன். 3 அவர் உன்னை வேடனுடைய கண்ணிக்கும், பாழாக்கும் கொள்ளைநோய்க்கும் தப்புவிப்பார். 4 அவர் தமது சிறகுகளாலே உன்னை மூடுவார்; அவர் செட்டைகளின் கீழே அடைக்கலம் புகுவாய்; அவருடைய சத்தியம் உனக்குப் பரிசையும் கேடகமுமாகும்"*

இங்கு சங்கீதக்காரன், தேவனை, தன் சிறகுகளை விரித்து பலவீனமானவர்களையும் பாதுகாப்பற்றவர்களையும் அடைக்கலமாகக் காக்கும் ஒரு தாய் பறவையாக வர்ணிக்கிறார்.

***எபேசியர்* 6:16** *"பொல்லாங்கன் எய்யும் அக்கினியாஸ்திரங்களையெல்லாம் அவித்துப்போடத்தக்கதாய், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக விசுவாசமென்னும் கேடகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டவர்களாயும் நில்லுங்கள்"*

பவுல் இங்கு ஒரு நடைமுறைப்படமான உவமையைச் சேர்க்கிறார்: விசுவாசக் கேடயம். இது, முழு உடலையும் மூடிக் காக்கும் ரோமப் படைவீரனின் பெரிய ***ஸ்கூடம்*** *(scutum) கேடயத்தைப் போல, தாக்குவதற்கு முன்பே எரியும் அம்புகளைத் திசைதிருப்பும் ஒன்றாகும். சந்தேகங்கள், பயங்கள் அல்லது சோதனைகள் தீப்பிடிக்கும் போது, தேவனுடைய வாக்குறுதிகளை நினைத்து, அவருடைய குணநலன்களைப் பற்றிக்கொண்டு, நமது பலவீனத்தில் அவருடைய வலிமையில் சாயும்போது, அந்தக் கேடயம் நம்மை காக்கிறது.*

இந்த இரு உருவகங்களும் சேர்ந்து, தேவனுடைய பாதுகாப்பு ஒரு இடமாகவும் (அவருடைய சிறகுகளின் நிழல்) ஒரு நடைமுறையாகவும் (நாம் தினமும் உயர்த்தும் கேடயம்) இருப்பதை நமக்கு நினைவூட்டுகின்றன. அவருடைய சந்நிதியில் வாசிக்கவும், உறுதியாக நிற்கவும் நாம் அழைக்கப்படுகிறோம். அவருடைய விசுவாசம் நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கிறது என்றும், பகைவர் எறியும் எந்தத் தீயையும் நமது விசுவாசம் அணைக்க முடியும் என்றும் நம்பி நிலைத்திருக்கலாம்.

சிந்திக்கவும் :

- *இப்போது நீங்கள் எதிர்கொண்டு வரும் "தீப்பாயும் அம்புகள்" என்ன?*
- *தேவனுடைய சிறகுகளின் நிழலும், விசுவாசக் கேடயமும் என்ற உருவகம், உங்கள் எதிர்வினையை எவ்வாறு மாற்றுகிறது?*
- *இன்று அந்தக் கேடயத்தை "எடுத்துக்கொள்ள" நீங்கள் எடுக்கக்கூடிய நடைமுறைச் செயல் என்ன? — ஒரு குறுகிய ஜெபமா, மனப்பாடம் செய்த வாக்குறுதியா, அல்லது அமைதியான நன்றியுணர்வின் ஒரு தருணமா?*

மனப்பாடம் செய்யுங்கள்:

***எபேசியர்* 6:16** *"பொல்லாங்கன் எய்யும் அக்கினியாஸ்திரங்களையெல்லாம் அவித்துப்போடத்தக்கதாய், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக விசுவாசமென்னும் கேடகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டவர்களாயும் நில்லுங்கள்"*

ஜெபம்:

பிதாவே, நீர் என் அடைக்கலமும் என் கோட்டையும் ஆவீர். உமது சிறகுகளின் அடைக்கலத்திற்காகவும், பகைவர் எறியும் ஒவ்வொரு தீப்பாயும் அம்பையும் அணைக்கும் விசுவாசக் கேடயத்திற்காகவும் உமக்கு நன்றி. உமது சந்நிதியில் வாசிக்கவும், உமது வாக்குறுதிகளை நினைக்கவும், உமது பாதுகாப்பில் உள்ள உறுதியுடன்

நிலைத்திருக்கவும் எனக்கு உதவி செய்யும். உமது அன்பால் என்னை மூடிக் கொண்டு, உமது நிழலின் கீழ் நான் நடக்கும்போது, விசுவாசக் கேடயத்தை உயர்த்திப் பிடிக்கும்போது, எல்லா அறிவுக்கும் மேற்பட்ட சமாதானத்தை எனக்கு அருளும். இயேசுவின் நாமத்தில், ஆமென்.

நாள் 9 – கட்டுப்பாட்டை விட்டுவிடுதல்

வேதாகமம் நமக்கு *சுயக்கட்டுப்பாடு* பற்றி கற்பிக்கிறது; அதே நேரத்தில், நமது வாழ்க்கையின் கட்டுப்பாட்டை தேவனுக்குக் கொடுக்கவும் கற்பிக்கிறது. **கலாத்தியர் 5:23** படி, பாவத்தின் மீது சுயக்கட்டுப்பாடு ஆவியின் கனிகளில் ஒன்றாகும். ஆனால் நமது வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைகளையே நாம் கட்டுப்படுத்த முயற்சிப்பது, நமது வாழ்க்கையில் தேவனின் இடத்தை நாம் எடுத்துக்கொள்வதற்குச் சமம்.

நாம் ஏன் கட்டுப்பாட்டில் இருக்க விரும்புகிறோம்? அது நமது வீழ்ந்த இயல்பின் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்றாகும்! சுயநலமும் பெருமையும் நிறைந்த பாவ இயல்பு, நமது வாழ்க்கையின் கட்டுப்பாட்டை நாமே எடுத்துக்கொள்ளவும், காலப்போக்கில் நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களையும் கட்டுப்படுத்தவும் தூண்டுகிறது. வேறு ஒருவர் ஓட்டும் வாகனத்தில் நான் அமரும்போது, அடிக்கடி எனக்கு பயம் ஏற்படுகிறது. ஓட்டுநர் போதிய கவனத்துடன் இல்லாமல் இருக்கலாம், விபத்து ஏற்படலாம் என்ற என் எண்ணமே அந்தப் பயத்திற்கு காரணம். அதேபோல், தேவனை முழுமையாக நம்பி, நமது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் அவர் கட்டுப்பாட்டில் இருக்க அனுமதிக்காமல் இருக்கும்போது, நாம் தேவனைவிட நமக்கே அதிக அறிவு உள்ளது என்று கருதுகிறோம். வேறு வார்த்தைகளில், ''என் வாழ்க்கையை எப்படி நடத்த வேண்டும் என்று தேவனைவிட எனக்குத் தெரியும்'' என்று நாம் சொல்லுகிறோம். இதைத்தான் வேதாகமம் ''தன் அறிவைச் சார்ந்து நடப்பது'' என்று அழைக்கிறது.

நீதிமொழிகள் 3:5–6 நமக்கு வாழ்க்கையின் மிக முக்கியமான அடித்தளங்களில் ஒன்றைக் கற்பிக்கிறது:
"5 உன் சுயபுத்தியின்மேல் சாயாமல், உன் முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரில் நம்பிக்கையாயிருந்து, 6 உன் வழிகளிலெல்லாம் அவரை நினைத்துக்கொள்; அப்பொழுது அவர் உன் பாதைகளைச் செவ்வைப்படுத்துவார்"

மனிதர்களாகிய நாம் நம்பிக்கை இல்லாமல் வாழ முடியாது. நாம் நம்மையே, பிறரை, அல்லது வேறு ஏதோ ஒன்றை நம்புகிறோம். ஆனால் வேதாகமம், முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரை நம்புமாறு நம்மை அழைக்கிறது; ஏனெனில் அவர் ஒருவரே திறமையுள்ளவர், நம்பத்தகுந்தவர், விசுவாசமுள்ளவர், நன்மையுள்ளவர். அவர் ஒருபோதும் நம்மைத் தவறாக வழிநடத்தமாட்டார்; நமது எதிர்காலம் அவருடைய கைகளில் உள்ளது. நம்பிக்கை என்பது தேவனை பெயருக்காக நம்புவது மட்டுமல்ல; பிதாவாகிய தேவனிடம் முழுமையாக சரணடைந்து ஒப்படைப்பதற்கான மனநிலையே அது. நம்பிக்கையும் சரணடைவதும் ஒரே நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்கள்—பிரிக்க முடியாதவை.

இயற்கையைப் பார்த்தால், நெகிழ்வான தண்டு மற்றும் கிளைகளைக் கொண்ட மரங்கள் காற்றின் வேகத்திற்கு வளைந்து இடம் கொடுக்கின்றன; அதனால் அழுத்தம் அவற்றை உடைக்காமல் கடந்து செல்கிறது. ஆனால் கடினமாக வளைவதற்கு மறுக்கும் மரங்கள் பெரும்பாலும் முறிந்து விழுகின்றன அல்லது வேரோடு பிடுங்கப்படுகின்றன. உண்மையில், புயலின் போது மரத்தின் தண்டு மற்றும் வேர்கள் வளைந்து நீளுவது, காலப்போக்கில் அதன் வேர் அமைப்பை மேலும் வலுப்படுத்துகிறது. இது, குறிப்பாக கஷ்டமான காலங்களில், நமது தினசரி வாழ்க்கையில் தேவனிடம் எவ்வாறு சரணடைய வேண்டும் என்பதற்கான வலிமையான படமாகும்.

தேவனில் பாதி நம்பிக்கையும், நம்மில் அல்லது வேறு ஒன்றில் பாதி நம்பிக்கையும் வைத்திருப்பது—உண்மையில் தேவனை நம்பாததற்குச் சமம். நம்பிக்கை முழுமையானதாக இருக்க வேண்டும். நாம் முழுமையாக ''விட்டுவிட்டு, தேவன் நடத்தட்டும்'' என்று அனுமதிக்க வேண்டும். இது நமது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும், எல்லா நேரங்களிலும் பயிற்சி செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்று.

நாம் முழுமையாக தேவனை நம்பி அவருக்கு சரணடையும் போது, நமது வாழ்க்கை எவ்வாறு நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதைச் சரியாக அறிந்தவர் அவர் ஒருவரே என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறோம். அப்பொழுது அவர், தமது சித்தத்தின்படி—யோவான் 10:10-ல் இயேசு வாக்குத்தத்தம் செய்த ''நிறைவான வாழ்க்கை''—நமது பாதைகளை நடத்துகிறார்: *"**நானோ அவைகளுக்கு ஜீவன் உண்டாயிருக்கவும், அது பரிபூரணப்படவும் வந்தேன்**"*

நீங்கள் உங்கள் முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரை நம்புகிறீர்களா? இவ்வகையான வாழ்க்கையை முற்றிலும் சரியாக வாழ்ந்து, நமக்குப் பின்பற்ற வேண்டிய மாதிரியை வைத்த ஒரே மனிதர் இயேசுவே. இயேசுவைப் பார்த்தால், அவர் தமது முழு வாழ்க்கையிலும் பிதாவை நம்பியதை காண்கிறோம்.

இயேசுவின் சில வார்த்தைகள்:

- **யோவான் 4:34** "இயேசு அவர்களை நோக்கி: நான் என்னை அனுப்பினவருடைய சித்தத்தின்படி செய்து அவருடைய கிரியையை முடிப்பதே என்னுடைய போஜனமாயிருக்கிறது
- **யோவான் 19:30** இயேசு காடியை வாங்கினபின்பு, முடிந்தது என்று சொல்லி, தலையைச்சாய்த்து, ஆவியை ஒப்புக்கொடுத்தார். (சிலுவையில் மரணிக்கும் முன் இயேசு சொன்ன இறுதி வார்த்தைகள்)
- **யோவான் 8:29** "என்னை அனுப்பினவர் என்னுடனேகூட இருக்கிறார், பிதாவுக்குப் பிரியமானவைகளை நான் எப்பொழுதும் செய்கிறபடியால் அவர் என்னைத் தனியே இருக்கவிடவில்லை என்றார்"
- **லூக்கா 22:42** "பிதாவே, உமக்குச் சித்தமானால் இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கும்படிசெய்யும்; ஆயினும் என்னுடைய சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது என்று ஜெபம்பண்ணினார்" (கெத்சேமனே தோட்டத்தில் அவர் செய்த ஜெபம்)

இயேசு தமது பிதாவை நம்பி, வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பகுதிலும்—மரணத்திற்கும் வரை—தம்மை முழுமையாகச் சரணடைத்தார். அதனால், உண்மையான சவால் நாம் எதிர்கொள்ளும் வெளிப்புறப் பிரச்சினைகள் அல்ல; நமது வாழ்க்கையின் கட்டுப்பாடு யாரிடம்? என்ற உள் போராட்டமே. "இதைக் கண்டிப்பாக நான் சரிசெய்ய வேண்டும்" என்பதிலிருந்து "தேவனே, இதை நீர் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்" என்ற மாற்றமே அது. உண்மையான சமாதானம் பிரச்சினைகள் இல்லாததில் அல்ல; அவற்றின் நடுவிலும் தேவனுடைய சந்நிதியும் வழிநடத்துதலும் இருப்பதிலேயே உள்ளது.

நீதிமொழிகள் 3:5–6 "5 உன் சுயபுத்தியின்மேல் சாயாமல், உன் முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரில் நம்பிக்கையாயிருந்து, 6 உன் வழிகளிலெல்லாம் அவரை நினைத்துக்கொள்; அப்பொழுது அவர் உன் பாதைகளைச் செவ்வைப்படுத்துவார்"

இந்த வசனத்தை தியானித்து மனப்பாடம் செய்யுங்கள். இன்று, உங்கள் வாழ்க்கையை இப்போது கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருப்பது என்ன என்பதை ஒருவரிடம் பகிருங்கள்.

நாள் 10 – தேவனுடைய திட்டத்தை நம்புதல்

ரோமர் 8:28 *"அன்றியும், அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய் தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்"*

இந்த வசனத்தை நீங்கள் விரும்பும் அளவுக்கு மீண்டும் மீண்டும் வாசிக்கலாம். ஆழமாக தியானியுங்கள். நாம் மனம் தளர்ந்திருக்கும் போது, ஆறுதலும் ஊக்கமும் தருவதற்காக இந்த வசனம் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதில் "எல்லா விஷயங்களிலும்" என்று சொல்லப்படுகிறது—நல்ல விஷயங்களில் மட்டுமல்ல, எல்லா விஷயங்களிலும்: சூழ்நிலைகள், உணர்ச்சிகள், நிகழ்வுகள், வாய்ப்புகள், மேலும் துன்பங்களும் கூட. எல்லா விஷயங்களிலும், தேவன் தமது திட்டத்தின்படி நமக்கான நன்மைக்கே செயல்படுகிறார்.

முதலில், இது ஒரு அபூர்வமான வாக்குத்தத்தம் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்—ஆனால் இது மனிதகுலம் முழுவதற்கும் கொடுக்கப்பட்டதல்ல. இது ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவுக்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் யார்? அதே வசனத்திலேயே பதில் உள்ளது: "அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய் தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்கு" இந்த வாக்குத்தத்தம் அவர்களுக்கே உரியது. அப்படியானால், அவர்களை அழைத்த தேவனுடைய திட்டம் என்ன? அடுத்த வசனங்களில் அதற்கான பதில் கிடைக்கிறது:

ரோமர் 8:29–30 "29 தம்முடைய குமாரன் அநேக சகோதரருக்குள்ளே முதற்பேறானவராயிருக்கும்பொருட்டு, தேவன் எவர்களை முன்னறிந்தாரோ அவர்களைத் தமது குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாயிருப்பதற்கு

முன்குறித்திருக்கிறார்; 30 எவர்களை முன்குறித்தாரோ அவர்களை அழைத்துமிருக்கிறார்; எவர்களை அழைத்தாரோ அவர்களை நீதிமான்களாக்கியுமிருக்கிறார்; எவர்களை நீதிமான்களாக்கினாரோ அவர்களை மகிமைப்படுத்தியுமிருக்கிறார்"

எளிய வார்த்தைகளில் சொன்னால், தேவனை நேசிக்கிறவர்களாகிய—அவருடைய சீஷர்களாகிய—மக்களை தேவன் அழைத்து, தனிப்படுத்தியுள்ளார்; அதற்கான முதன்மை நோக்கம் ஒன்றே: **"அவருடைய குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒத்தவர்களாக மாறுதல்."** இந்த நோக்கத்தை புரிந்துகொள்ளாமல் இருந்தால், 28-ஆம் வசனத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவர் அப்போஸ்தலன் பவுலின் மூலம் சொல்ல விரும்பியதை முழுமையாக நாம் புரிந்துகொள்ள முடியாது. இந்த பார்வை இல்லாமல், நாம் கடினமான காலங்களை எதிர்கொள்ளும் போது, இந்த வாக்குத்தத்தத்தை புரிந்துகொள்ளப் போராடுகிறோம். வேதனை, மரணம், ஏமாற்றம், தோல்வி, அவமானம், துன்பம்—இவையெல்லாம் எப்படித் தேவனால் நன்மைக்குப் பயன்படுத்தப்பட முடியும்?

தேவனுடைய முதன்மை நோக்கம் நம்மை அவருடைய சாயலாக, நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கும் மகிமையுடன் மாற்றுவதாகும் (2 கொரிந்தியர் 3:18) என்பதை நாம் உணரும்போது, அதற்காக தேவன் ஒரு செயல்முறையைப் பயன்படுத்துகிறார் என்பதை புரிந்துகொள்கிறோம். அந்த செயல்முறையில், இனிமையானதும் இனிமையற்றதும் ஆகிய எல்லா வாழ்க்கை நிகழ்வுகளும் அடங்கும். தேவனுடைய முதன்மை திட்டம்/நோக்கம் உங்களை அவரது சாயலாக, அதிகரிக்கும் மகிமையுடன் மாற்றுவதே என்பதை நீங்கள் உண்மையில் நினைவில் வைத்திருக்கிறீர்களா?

உளவியலில் "பிந்தைய அதிர்ச்சி வளர்ச்சி" (post-traumatic growth) என்ற ஒரு கருத்து உள்ளது—அதாவது, அதிர்ச்சியான நிகழ்வுகளுக்குப் பிறகு மனிதர்கள் அனுபவிக்கும் நேர்மையான வளர்ச்சி. அதிர்ச்சி, நம்மை உள்ளார்ந்து ஆழமாகப் பார்க்கவும், நமது சாதாரண எல்லைகளைத் தாண்டிச் செல்லவும் வைக்கிறது. சிகிச்சையும் குணமடையும் செயல்முறையும் தொடங்கும் போது, பலர் வாழ்க்கைக்கான ஆழமான மதிப்புணர்வு, வலுவான உறவுகள், மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க தனிப்பட்ட வளர்ச்சியை அடைகிறார்கள்.

இதனால் நாம் சிந்திக்க வேண்டியது: **உங்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு கடினமான சூழ்நிலையை தேவன் எவ்வாறு வளர்ச்சிக்கும் அல்லது ஆழமான அர்த்தத்திற்கும் பயன்படுத்தினார்?**

ஒருவர் சுவையான கேக் செய்ய, சரியான பொருட்களை சரியான அளவில் கவனமாகக் கலப்பது போல, தேவன் நமது வாழ்க்கையிலும், நம்மை இரட்சகராகிய இயேசுவின் சாயலாக வடிவமைக்கச் செயல்படுகிறார். ஒவ்வொரு பொருளும் தனித்தனியாகச் சுவையில்லாததாக இருக்கும். கேக் முழுமையாக வேகவைக்கும் முன் அதைச் சுவைத்தால், அது நமக்குப் பிடிக்காமல் போகலாம். அதேபோல், நாம் அந்த செயல்முறையின் நடுவில் இருக்கும் போது தேவனுடைய திட்டத்தை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் போகலாம்—ஆனால் அவர் தாம் என்ன செய்கிறார் என்பதை முழுமையாக அறிவார்; தமது பரிபூரண நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவார். ஆகையால், தேவனை நம்ப கற்றுக்கொள்வோம். நம்மையோ அல்லது நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களையோ நம்ப வேண்டும் என்ற ஆசை நமக்குள் எழலாம்; ஆனால் நமது வாழ்க்கைக்கான தேவனுடைய திட்டத்தையே நம்பத் தேர்ந்தெடுப்போம்.

நமது சொந்த திட்டங்களையும் எண்ணங்களையும் அவரிடம் ஒப்புக்கொடுத்து, அவர் தமது சித்தத்தின்படியும் நோக்கத்தின்படியும் அனைத்தையும் நமக்கான நன்மைக்கே நடத்துகிறார் என்று நம்புவோம். நமது தற்போதைய சூழ்நிலைகளை, தேவன் எவ்வாறு நம்மை அவரது சாயலாக மாற்றப் பயன்படுத்துகிறார் என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்போம். இயேசு இதேபோன்ற ஒன்றை அனுபவித்தாரா, அவர் எவ்வாறு பதிலளித்தார், அவரிடமிருந்து நாம் என்ன கற்றுக்கொள்ளலாம் என்பதையும் சிந்திப்போம். அவருடைய பாதங்களில் நடக்கும்போது, நாம் உண்மையாகவே அவரது சீஷர்களாக மாறுகிறோம்.

இப்போது, நாம் கவனம் செலுத்திய பகுதிக்கு முந்தைய வசனத்தை வாசியுங்கள்:
ரோமர் 8:17 "நாம் பிள்ளைகளானால் சுதந்தரருமாமே; தேவனுடைய சுதந்தரரும், கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரருமாமே; கிறிஸ்துவுடனேகூட நாம் மகிமைப்படும்படிக்கு அவருடனேகூடப் பாடுபட்டால் அப்படியாகும்"

நாம் எதை விரும்புகிறோம்—அவருடைய மகிமையையா, அல்லது அவருடைய துன்பங்களையா? பெரும்பாலானவர்கள் துன்பமில்லாமல் மகிமையை விரும்புகிறோம். ஆனால் அது சாத்தியமில்லை. தேவனுடைய திட்டம் தெளிவானது: கிறிஸ்துவுடன் கூடிய வாரிசுகளாக இருப்பதற்கு, நாம் அவருடைய துன்பங்களில் பங்குபெற

வேண்டும்; அப்போதுதான் அவருடைய மகிமையிலும் பங்குபெற முடியும். இதில் குறுக்குவழி இல்லை. வில்லியம் பென் கூறியது போல: **"சிலுவை இல்லாமல் கிரீடம் இல்லை."** ஆகையால், தேவனுடைய திட்டத்தின் மீது நமது கண்களை நிலைநிறுத்துவோம்: **"நம்மை அவரது சாயலாக, நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கும் மகிமையுடன் மாற்றுதல்."** நமது படைப்பாளர் நமது வாழ்க்கைக்காக—நாம் கற்பனை செய்யக்கூடியதை விட மிக அதிகமான—ஒரு அபூர்வமான திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார் என்பதற்காக நன்றி கூறுவோம். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற அவர் பயன்படுத்தும் செயல்முறையை நினைவில் வைத்திருப்போம். மேலும், "**அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய் தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்**" என்பதைக் முழுமையாக நம்புவோம்.

இந்த நம்பிக்கையோடு, தேவன் நமது வாழ்க்கையில் அனுமதிக்கும் அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வோம்; நம்மை மாற்றி, தமது சாயலும் மகிமையும் நம்மோடு பகிர விரும்பும் அவருடைய அன்பான திட்டத்தில் உறுதியுடன் நம்பிக்கை வைப்போம்.

- உங்களை, இயேசுவின் சாயலாக மாற்றப்படுகிறவராகக் கற்பனை செய்து பாருங்கள்.
- கிறிஸ்து மீண்டும் வரும் போது, அவருடைய மகிமையில் பங்குபெறுகிறவராக உங்களை எண்ணிப் பாருங்கள்.
- உங்கள் வாழ்க்கையில் பல்வேறு சூழ்நிலைகளை எதிர்கொள்ளும் போது, தேவனுடைய நோக்கத்தை நடைமுறையில் எவ்வாறு நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்?

மனப்பாடம் செய்யுங்கள்: **ரோமர் 8:28**

நாள் 11 – நம்பிக்கையைத் தேர்ந்தெடுத்து, சந்தேகத்தை வெல்வது

இது நாம் ஒவ்வொருநாளும் செய்ய வேண்டிய மிகவும் முக்கியமான ஒரு தேர்வு: **தேவனை நம்புவதைக் தேர்ந்தெடுப்பது**. நாம் சந்தேகத்துடன் வாழும் மக்களாக இருக்கத் தேர்ந்தெடுக்கலாம்; அல்லது கர்த்தரை நம்பி வாழத் தேர்ந்தெடுக்கலாம்.

சங்கீதம் 56:3–4 "3நான் பயப்படுகிற நாளில் உம்மை நம்புவேன். 4 தேவனை முன்னிட்டு அவருடைய வார்த்தையைப் புகழுவேன்; தேவனை நம்பியிருக்கிறேன், நான் பயப்படேன்; மாம்சமானவன் எனக்கு என்ன செய்வான்?"

சங்கீதம் 56-ன் முன்னுரையில், இந்தச் சங்கீதம் **"காத்-ல் பெலிஸ்தியர்கள் தாவீதைப் பிடித்தபோது"** எழுதப்பட்டது என்று நாம் அறிகிறோம். அந்தச் சம்பவம் **1 சாமுவேல் 21:10–15**-ல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. சாமுவேல், தாவீதை இஸ்ரவேலின் வருங்கால ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்தார். தாவீதின் வாழ்க்கை பெரிய வெற்றிகளுடன் தொடங்கியது—குறிப்பாக கோலியாத்தை அவர் தோற்கடித்தது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு சூழ்நிலைகள் வேதனையான திருப்பத்தை எடுத்தன. ராஜா சவூல் பொறாமையடைந்து, தாவீதை ஒரு அச்சுறுத்தலாகக் காணத் தொடங்கினார். தாவீது தனது உயிரைக் காக்க ஓடிப்போக வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டார்; குகைகளில் வாழும் அகதியாக மாறினார். அது பாதுகாப்பானதும், இனிமையானதும் ஆன வாழ்க்கையல்ல.

எல்லா மனித ஆதரவுகளும் அகற்றப்பட்டபோது, தாவீது தேவனை நோக்கி திரும்பினார். **சங்கீதம் 142:5**-ல் அவர் இப்படிக் கூவி அழைக்கிறார்: "கர்த்தாவே, உம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறேன்; நீரே என் அடைக்கலமும், ஜீவனுள்ளோர் தேசத்திலே என் பங்குமாயிருக்கிறீர் என்றேன்" நாம் தாவீதை ஒரு அஞ்சாத, துணிச்சலான மனிதனாகவே நினைக்கிறோம்—அது சரியானதே. இளம் மேய்ப்பனாக இருந்தபோது, தன் ஆடுகளை காக்க சிங்கங்களையும் கரடிகளையும் எதிர்த்துப் போராடினார். இளைஞனாக இருந்தபோது, அனுபவமிக்க சிப்பாய்களும் ராஜா சவூலும் பயந்திருந்த வேளையில், கோலியாத்தைத் தைரியமாக எதிர்கொண்டார். ஆனால் **சங்கீதம் 56** நமக்கு ஒரு முக்கியமான உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறது: தாவீதுக்கும் பயம் ஏற்பட்ட தருணங்கள் இருந்தன. பெரிய விசுவாசம் கொண்டவர்களுக்கும் பயம் என்பது ஒரு மனித இயல்பு. முக்கியமான கேள்வி, **நமக்கு பயம் வருகிறதா இல்லையா என்பதல்ல; அந்த பயத்துக்கு நாம் எவ்வாறு பதிலளிக்கிறோம் என்பதே**. தாவீது சொல்வதுபோல், நாம்

தேவன்மேல் நமது நம்பிக்கையை வைக்கிறோமா? அடுத்த வசனத்தில் அவர் சொல்கிறார்: “தேவனை நம்பியிருக்கிறேன், நான் பயப்படேன்.”

***சங்கீதம்* 56:3–4**, பயம் மற்றும் நெருக்கடியான சூழ்நிலைகளில் தாவீதின் நம்பிக்கையையும் விசுவாசத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. பயம் நம்மை ஆட்கொள்ள விடாமல், தேவன்மேல் விசுவாசம் வைக்கத் தீர்மானித்ததை இந்தப் பகுதி வலியுறுத்துகிறது.

***சங்கீதம்* 56:3**, பயம் இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறது: “நான் பயப்படுகிற நாளில்”. ஆனால் அந்தப் பயத்திற்கு அடிமையாவதற்குப் பதிலாக, தாவீது தேவன்மேல் நம்பிக்கை வைக்கத் தேர்ந்தெடுக்கிறார். இதன் பொருள், பயத்தால் ஆட்கொள்ளப்படாமல், தேவனுடைய பலம், வழிநடத்தல், பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் மீது சார்ந்து வாழ்வது. தாவீதிடமிருந்து இந்தப் பாடத்தை நன்றாகக் கவனியுங்கள்!

***சங்கீதம்* 56:4**-ல், சங்கீதக்காரர் தேவன்மேல் தன் நம்பிக்கையையும், தேவனுடைய வார்த்தையின் மீது உள்ள தன் சார்பையும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகிறார். தேவனுடைய வார்த்தையைப் புகழ்வதன் மூலம், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்கள் விசுவாசமானவையும் நம்பத்தகுந்தவையும் என்பதை அவர் வலியுறுத்துகிறார். “தேவனை நம்பியிருக்கிறேன், நான் பயப்படேன்” என்று அவர் அறிவிக்கிறார். தேவன் தன் பக்கத்தில் இருக்கும்போது, பயப்பட வேண்டிய அவசியமே இல்லை என்பதை அவர் உணர்கிறார். 4-ஆம் வசனத்தின் கடைசி பகுதி மனிதரின் குறைந்த அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்துகிறது: **“**மாம்சமானவன் எனக்கு என்ன செய்வான்?**”** அதாவது, சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடன் ஒப்பிடும்போது, மனிதர்களின் அச்சுறுத்தல்களும் செயல்களும் அற்பமானவை என்பதே பொருள். இது, மனிதர்களிடமிருந்து வரும் எந்தத் தீங்கையும் எதிர்ப்பையும் சிறிதாக்கி, தேவனுடைய உச்ச அதிகாரத்திலும் பாதுகாப்பிலும் தாவீதின் நம்பிக்கையை மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

நான் கர்த்தர்மேல் என் நம்பிக்கையை வைப்பேன். தாவீது போல, நீங்கள் தேவனிடம் இப்படிச் சொல்ல முடியுமா? **“**நான் பயப்படுகிற நாளில் உம்மை நம்புவேன்**”.** அதிகமான பயத்தை எழுப்பும் சூழ்நிலைகளை நீங்கள் எதிர்கொள்ளும்போது, அந்தப் பயத்தை வெல்லும் திறவுகோல் **சர்வவல்ல தேவன் (எல் ஷடாய்)** மீது நம்பிக்கை வைப்பதில்தான் உள்ளது. இந்த நம்பிக்கை, தேவனுடைய வார்த்தையின் மூலம் அவர் உண்மையில் யார் என்பதை நாம் அனுபவித்து, உறுதிப்படுத்தும் போது வளர்கிறது. ஜெபம், வேதவசனம், அமைதியான தியானம் ஆகியவற்றின் மூலம் தேவனுடைய சன்னிதியில் நேரம் செலவிடும்போது, அவருடைய ஆறுதலான மற்றும் அமைதியான சன்னிதியை நாம் உணரத் தொடங்குகிறோம். இவ்விதமாக தேவனை நம்புவது, உங்கள் சூழ்நிலைகளில் அவர் தலையிட்டு செயல்பட வல்லவர் என்ற நம்பிக்கையை வளர்க்கிறது.

ஆனால் **சந்தேகம்**, தேவனை நம்புவதிலிருந்து நம்மை பின்னடையச் செய்ய, சாத்தான் நமது இருதயங்களில் வளர்க்க முயலும் ஒரு பலவீனம். இது அவனுடைய மிகவும் பழமையான யுக்திகளில் ஒன்றாகும்—ஏதேன் தோட்டத்திலேயே பயன்படுத்தப்பட்டது.

அதனால் தான் பவுல் ***பிலிப்பியர்* 4:6–7**-ல் சொல்கிறார்: “நீங்கள் ஒன்றுக்குங் கவலைப்படாமல், எல்லாவற்றையுங்குறித்து உங்கள் விண்ணப்பங்களை ஸ்தோத்திரத்தோடே கூடிய ஜெபத்தினாலும் வேண்டுதலினாலும் தேவனுக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள். 7 அப்பொழுது, எல்லாப் புத்திக்கும்மேலான தேவசமாதானம் உங்கள் இருதயங்களையும் உங்கள் சிந்தைகளையும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளாகக் காத்துக்கொள்ளும்.”

ஒருமுறை, இயேசுவின் சீஷர்கள் கலிலேயா கடலைக் கடந்து படகில் சென்று கொண்டிருந்தபோது, இயேசு அவர்களோடு இல்லை. பின்னர் அவர் தண்ணீரின் மேல் நடந்து அவர்களிடம் வந்தார். பேதுரு தண்ணீரின் மேல் நடப்பதைக் அனுபவிக்க விரும்பினார். அவர் இயேசுவிடம் சொன்னார்: *(மத்தேயு 14:28–30)*
“28 பேதுரு அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே! நீரேயானால் நான் ஜலத்தின்மேல் நடந்து உம்மிடத்தில் வரக்கட்டளையிடும் என்றான். 29 அதற்கு அவர்: வா என்றார். அப்பொழுது, பேதுரு படவை விட்டிறங்கி, இயேசுவினிடத்தில் போக கடலின்மேல் நடந்தான். 30 காற்று பலமாயிருக்கிறதைக் கண்டு, பயந்து அமிழ்ந்துபோகையில்: ஆண்டவரே என்னை இரட்சியும் என்று கூப்பிட்டான்.” என்று கூவினான்.

பேதுரு சிக்கலில் இருந்தான். அவன் கவலையடைந்தான். அவன் இயேசுவிலிருந்து கண்களைத் திருப்பி, அலைகளைப் பார்த்தான். அப்பொழுது அவன் சந்தேகிக்கத் தொடங்கி, மூழ்க ஆரம்பித்தான். ஆனால் அவன் "கர்த்தாவே, என்னை ரட்சியுங்கள்" என்று கூவினான்; இயேசுவும் அவனை ரட்சித்தார்.
தாவீதின் வாழ்க்கையிலும் பல உருவகமான புயல்கள் இருந்தன. அவனுடைய சங்கீதங்கள், துன்புறுத்தல், சிரமம், அபாயம், மன அழுத்தம், குற்றச்சாட்டுகள் போன்ற குறிப்புகளால் நிரம்பியுள்ளன. அவன், எதிரிகளின் வார்த்தைகள் அம்புகள்போல் இருப்பதாகவும், ஆழ்ந்த சேற்றில் சிக்கியிருப்பதாகவும், பெருக்கெடுத்த வெள்ளம் தன்னை மூழ்கடிப்பதாகவும் கூறுகிறான். தாவீதும் பேதுரு செய்ததையே செய்தான். அவன் தேவனை நோக்கி கூவி, தன்னை ரட்சிக்குமாறு கேட்டான்.

சிந்திக்கவும் :

- நீங்கள் தேவனை நம்பத் தவறி, சந்தேகத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட பகுதிகள் எவை?
- சோதனைகளை எதிர்கொள்ளும் போது, சந்தேகத்தை வென்று கர்த்தர்மேல் நம்பிக்கை பெற உதவும் வேதவசனங்கள் எவை?
- தேவனை நம்புவதிலும், சந்தேகத்தை வெல்வதிலும் நீங்கள் வளரக்கூடிய வழிகள் என்ன?
- **சங்கீதம் 56**-ஐ தியானித்து, அந்தச் சங்கீதத்தில் தாவீது ஜெபித்ததுபோல ஜெபியுங்கள்.

நாள் 12 – தேவனோடு நேர்மை

தேவனுடன் உள்ள நமது உறவிற்கு **நேர்மை மிகவும் அவசியமானது**. ஜெபங்களில் திறந்த மனதோடும் உண்மையோடும் இருக்க விசுவாசிகளை வேதாகமம் ஊக்குவிக்கிறது. தேவனுடனும் பிறருடனும் வலுவான உறவுகளை கட்டியெழுப்ப நேர்மை முக்கியமானது. நமது உணர்ச்சிகள், வேதனைகள், மனச்சோர்வுகள், ஏமாற்றங்கள், துக்கங்கள் ஆகியவற்றை குறித்து நாம் நேர்மையாக இருக்க வேண்டும். நீங்கள் எப்போதாவது ஏமாற்றம், மனச்சோர்வு, விரக்தி ஆகியவற்றால் நிரம்பிய ஒரு சூழ்நிலையை அனுபவித்திருக்கிறீர்களா? நீங்கள் திட்டமிட்டதுபோல் காரியங்கள் நடைபெறவில்லை. நீங்கள் திட்டமிட்டீர்கள், ஜெபித்தீர்கள், உங்களால் முடிந்ததை செய்தீர்கள்; இருந்தாலும் இறுதியில் ஏமாற்றம், மனச்சோர்வு, விரக்தி ஆகியவற்றோடு நீங்கள் விட்டுவிடப்பட்டீர்கள்.

சங்கீதம் 41:5–9 "5 அவன் எப்பொழுது சாவான், அவன் பேர் எப்பொழுது அழியும்? என்று என் சத்துருக்கள் எனக்கு விரோதமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். 6 ஒருவன் என்னைப் பார்க்கவந்தால் வஞ்சனையாய்ப் பேசுகிறான்; அவன் தன் இருதயத்தில் அக்கிரமத்தைச் சேகரித்துக்கொண்டு, தெருவிலேபோய், அதைத் தூற்றுகிறான். 7 என் பகைஞரெல்லாரும் என்மேலே ஏகமாய் முணுமுணுத்து, எனக்கு விரோதமாயிருந்து எனக்குப் பொல்லாங்கு நினைத்து, 8 தீராவியாதி அவனைப் பிடித்துக்கொண்டது; படுக்கையில் கிடக்கிற அவன் இனி எழுந்திருப்பதில்லை என்கிறார்கள். 9 என் பிராணசிநேகிதனும், நான் நம்பினவனும், என் அப்பம் புசித்தவனுமாகிய மனுஷனும், என்மேல் தன் குதிகாலைத் தூக்கினான்"

இங்கே தாவீது, எதிரிகளின் துரோகத்தையும் தீய எண்ணங்களையும் அனுபவிப்பதைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் அவன் மரணத்தை விரும்புகிறார்கள்; அவனைப் பற்றி பழித்துரைகளையும் வதந்திகளையும் பரப்புகிறார்கள்; அவன் நோயை அவன் மீண்டு வர முடியாத தண்டனையாகச் சித்தரிக்கிறார்கள். அதிலும் மிகுந்த வேதனையளிப்பது, தாவீது நம்பிய, "அவனோடு அப்பம் உண்ட" ஒரு **நெருங்கிய நண்பனின் துரோகம்** ஆகும். **சங்கீதம் 41** தீர்க்கதரிசன ரீதியாக முக்கியத்துவம் உடையதாகக் கருதப்படுகிறது. **யோவான் 13:18**-ல், இயேசு நேரடியாக சங்கீதம் 41:9-ஐ மேற்கோள் காட்டி, யூதாஸ் இஸ்காரியோத்தால் ஏற்பட்ட தம்முடைய துரோகத்துடன் தாவீதின் அனுபவத்தை இணைக்கிறார்.

துக்கமும் ஏமாற்றமும் வெளிப்படுத்துதல்:

- **புலம்பல் (Lament):** துக்கத்தையும் வேதனையையும் அடக்கி வைத்துக்கொள்ளாமல், ஆரோக்கியமான முறையில் வெளிப்படுத்த புலம்பலை வேதாகமம் ஊக்குவிக்கிறது (சங்கீதம் 39:2).
- **ஜெபம்:** சங்கீதங்களில் காணப்படும் புலம்பல் ஜெபங்களைப் போல, நமது போராட்டங்களை ஜெபத்தின் மூலம் தேவனிடம் கொண்டு வருமாறு வேதாகமம் அறிவுறுத்துகிறது (சங்கீதம் 13).

- **நம்பிக்கை:** வேதனையினிடையிலும், கடினமான காலங்கள் நிரந்தர வாசஸ்தலம் அல்ல; கடந்து செல்ல வேண்டிய ஒரு "பள்ளத்தாக்கு" மட்டுமே என்பதைக் உணர்ந்து, நம்பிக்கையைப் பிடித்துக்கொள்ள வேதாகமம் ஊக்குவிக்கிறது (சங்கீதம் 23:4).

வேதாகமத்தில் ஆழ்ந்த துக்கமும் ஏமாற்றமும் அனுபவித்த சிலர் :

- **யோபு:** அழிவூட்டும் பல இழப்புகளை அனுபவித்த யோபு, தன் வேதனையில் தேவனை நோக்கி அழைத்தான்.
- **மரியாள்:** இயேசுவின் மரணத்துக்குப் பிறகு மரியாள் குழப்பமும் மனவேதனையும் அடைந்தாள்; அந்த நம்பிக்கையற்ற நிலை, இறுதியில் அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் நம்பிக்கையால் நிறைவேறியது.
- **இயேசு:** கெத்செமனே தோட்டத்தில், தம் சீஷர்கள் உறங்கியபோது இயேசு ஏமாற்றத்தை அனுபவித்தார்.
- **பவுல்:** கலாத்திய சபை சுவிசேஷத்திலிருந்து விலகியது உட்பட, பல ஏமாற்றங்களை பவுல் சந்தித்தார்.

வேதாகமம் மீண்டும் மீண்டும் கூறுவது என்னவெனில், **உடைந்த இருதயமுள்ளவர்களுக்கும், நொறுங்கிய ஆவியுள்ளவர்களுக்கும் தேவன் அருகில் இருக்கிறார்** (சங்கீதம் 34:18). மனித துக்கத்தினால் தேவனுடைய இருதயம் இரங்குகிறது; விசுவாசிகளை அவர் அவர்களுடைய வேதனையில் தனியாக விட்டுவிடுவதில்லை. மேலும், பரிசுத்த ஆவியானவர் **ஆறுதலாளராக** விவரிக்கப்படுகிறார்; அவர் துக்கப்படுவோரோடு வாசமாய் இருந்து, நம்பிக்கையும் உறுதியும் அளிக்கிறார். **நீங்கள் துன்பத்தின் மத்தியில் தேவனுடைய சன்னிதியைப் பார்க்கிறீர்களா?**

- **2 கொரிந்தியர் 4:8–9** "8 நாங்கள் எப்பக்கத்திலும் நெருக்கப்பட்டும் ஒடுங்கிப்போகிறதில்லை; கலக்கமடைந்தும் மனமுறிவடைகிறதில்லை; 9 துன்பப்படுத்தப்பட்டும் கைவிடப்படுகிறதில்லை; கீழே தள்ளப்பட்டும் மடிந்து போகிறதில்லை
- **சங்கீதம் 27:13–14** "13 நானோ, ஜீவனுள்ளோர் தேசத்திலே கர்த்தருடைய நன்மையைக் காண்பேன் என்று விசுவாசியாதிருந்தால் கெட்டுப்போயிருப்பேன். 14 கர்த்தருக்குக் காத்திரு; அவர் உன் இருதயத்தை ஸ்திரப்படுத்துவார்; திடமனதாயிருந்து, கர்த்தருக்கே காத்திரு"

இந்த தியானத்தைத் தயாரிக்கச் சொல்லப்பட்ட சமயத்தில், நான் மிகுந்த மனச்சோர்வில் இருந்தேன். ஒருநாள் திடீரென்று எனக்கு காய்ச்சலும் தலைவலியும் ஏற்பட்டது. மருத்துவமனைக்கு சென்றபோது, என் இரத்தத்தில் தொற்று இருப்பதாகவும், மொத்த இரத்த எண்ணிக்கை குறைந்து வருவதாகவும் சொன்னார்கள். சுமார் 10 நாட்கள் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டேன். என் குடும்பத்தினரும் காய்ச்சலால் பாதிக்கப்பட்டனர். என் உடல் நிலை பலவீனமாக இருந்ததால், மேலும் தொற்றுகள் வரக்கூடும் என்று மருத்துவர் பார்வையாளர்களை அனுமதிக்க வேண்டாம் என்று அறிவுறுத்தினார். நான் வெளியேற்றப்படும் நாளுக்காகக் காத்திருந்தேன். வெளியேற்றப்படும் நாளிலேயே, மூல நோய் பிரச்சினை உருவானது. கடுமையான இரத்தப்போக்கும் வலியும் ஏற்பட்டது. வீட்டிற்கு வந்தபின் நலம் பெறுவேன் என்று நினைத்தேன்; ஆனால் நாட்கள் செல்லச் செல்ல அது மோசமானது. அந்த வலி நான் தாங்க முடியாத அளவுக்கு இருந்தது. கழிப்பறைக்குச் செல்வதே ஒரு கனவுக்கொடுமையாக மாறியது. நான் தாறுமாறாக அழுதேன். நான் சோகமாகவும், கண்ணீரோடும், மகிழ்ச்சியற்றதும், மனம் தளர்ந்த நிலையிலும் இருந்தேன். அப்பொழுது, நான் உண்மையாக என்ன உணர்கிறேன் என்பதை தேவனிடம் வெளிப்படுத்த முடிவு செய்தேன். "ஏன் என்னை இப்படி கடந்து செல்ல அனுமதிக்கிறீர்? ஏன் நான் இதை அனுபவிக்க வேண்டும்? என் வேதனையை நீர் காணவில்லையா? இதை எத்தனை காலம் அனுபவிக்க வேண்டும்? நான் என்ன பாவம் செய்தேன்? எந்தப் பாவத்திற்காக இவ்வளவு வேதனை?" என்று கேட்டேன். மூன்று நாட்கள் தேவனிடம் புலம்பினேன். அதன்பிறகு சிகிச்சையைத் தொடங்க முடிந்தது; என் வலி மெதுவாகக் குறையத் தொடங்கியது. நான் புலம்பி, தேவனிடம் நேர்மையாக வெளிப்படுத்தியதன் மூலம் கிடைத்த நிவாரணத்தை வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாது. **துக்கமும் ஏமாற்றமும் விசுவாசக் குறைவு அல்ல** என்பதை நான் புரிந்துகொண்டேன்.

2 பேதுரு 1:3-ல் வேதாகமம் வாக்குத்தத்தம் செய்வதுபோல், வாழ்க்கைக்கும் தேவபக்திக்கும் தேவையான அனைத்தையும் நாம் ஏற்கனவே பெற்றிருக்கிறோம் என்பதற்காக நான் மிகுந்த நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன். ஏமாற்றமும் மனச்சோர்வும் வரும்போது, பார்வையைப் பெற தேவனுடைய வார்த்தையை நோக்கிப் பார்ப்போம். எதிரி, நமது ஏமாற்றத்திலும் மனச்சோர்விலும் நாம் கவனம் செலுத்த விரும்புவான்; ஆனால் தேவனை நோக்கி மீண்டும் திரும்புவது, மனநிலையை மாற்றும் உறுதியான வழியாகும்.

சிந்திக்கவும் :

- நீங்கள் கடந்து செல்லும் சூழ்நிலைகளில், தேவனிடம் நீங்கள் நேர்மையாக இருக்கிறீர்களா?
- தேவனுக்கு முன் நீங்கள் புலம்பச் செய்யும் உங்கள் வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைகள் எவை?
- சோதனைகளை எதிர்கொள்ளும் போது, சமாதானத்தைப் பெற இயேசுவிடமிருந்து நீங்கள் கற்றுக்கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தும் விஷயங்கள் என்ன?

நாள் 13 – வாழ்க்கை காயப்படுத்தும்போது நம்பிக்கை வைப்பது

***மத்தேயு* 5:4** *"துயரப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் ஆறுதலடைவார்கள்."*

இயேசுவின் பல ஆறுதலான போதனைகளில், மத்தேயு 5:4 *ஒரு சிறப்பு இடம் பெறுகிறது. நாம் பல காரணங்களுக்காக துக்கப்படுகிறோம். நமக்கு நேரும் தனிப்பட்ட வேதனைகளாலும், நம்மை விட்டு பிரிந்த நெருக்கமானவர்களின் இழப்பினாலும் துக்கப்படுகிறோம். மேலும், நம்முடைய பாவங்களின் பாரத்தையும், நமக்காக இயேசு செலுத்திய விலையையும் உணரும்போது கூட நாம் துக்கப்படுகிறோம்.*

தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற மனிதனாகிய தாவீது, வாழ்க்கையில் சோதனைகளை சந்தித்தபோதெல்லாம் தேவனுக்கு முன்பாக துக்கப்பட்டான். வேதனை மற்றும் துன்பத்தின் தருணங்களில், தன் துக்கத்தை தேவனுடைய பாதங்களில் ஊற்றினான். அவனுடைய இந்த உள்ளார்ந்த அழுகுரல்கள் தான் இன்று நாம் மதித்து வாசிக்கும் சங்கீதங்களாக மாறின.

- ***சங்கீதம்* 6:2–3** *"2 என்மேல் இரக்கமாயிரும் கர்த்தாவே, நான் பெலனற்றுப்போனேன்; என்னைக் குணமாக்கும் கர்த்தாவே, என் எலும்புகள் நடுங்குகிறது. 3 என் ஆத்துமா மிகவும் வியாகுலப்படுகிறது; கர்த்தாவே, எதுவரைக்கும் இரங்காதிருப்பீர் "*
- ***சங்கீதம்* 6:6–7** *"6 என் பெருமூச்சினால் இளைத்துப்போனேன்; இராமுழுவதும் என் கண்ணீரால் என் படுக்கையை மிகவும் ஈரமாக்கி, என் கட்டிலை நனைக்கிறேன். 7 துயரத்தினால் என் கண்கள் குழிவிழுந்துபோயிற்று; என் சத்துருக்கள் அனைவர்நிமித்தமும் மங்கிப்போயிற்று"*
- ***சங்கீதம்* 13:1–2** *"1 கர்த்தாவே, எதுவரைக்கும் என்னை மறந்திருப்பீர், எதுவரைக்கும் உம்முடைய முகத்தை எனக்கு மறைப்பீர்? 2 என் இருதயத்திலே சஞ்சலத்தை நித்தம் நித்தம் வைத்து, எதுவரைக்கும் என் ஆத்துமாவிலே ஆலோசனைபண்ணிக்கொண்டிருப்பேன். எதுவரைக்கும் என் சத்துரு என்மேல் தன்னை உயர்த்துவான்?*

இந்த வசனங்கள், தாவீது தன் உடைந்த இருதயத்தை தேவனுக்கு முன்பாக வைத்து அழுததை வெளிப்படுத்துகின்றன. அவன் கடுமையாக அழுதான். தேவனுடைய விடுதலைக்காக மன்றாடினான். தன் உணர்ச்சிகள் எல்லை மீறும்போது, தேவன் ஒருவரே தன் அடைக்கலம் என்பதை அவன் தெளிவாக அறிந்திருந்தான். அதேபோல், சங்கீதம் 22-*ன் தொடக்கம், அவன் அனுபவித்த ஆழமான கைவிடப்பட்ட உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது.*

2024 *ஆம் ஆண்டு என் வாழ்க்கையில் மிகவும் கடினமான காலகட்டங்களில் ஒன்றாக இருந்தது. ஒரு விழுந்து விபத்தால் எனக்கு நரம்பு முறிவு ஏற்பட்டது. அதிலிருந்து நான் மீளத் தொடங்குவதற்குமுன், திடீரென என் தந்தையை இழக்கும் வேதனையை சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. ஏற்கனவே மனநலச் சிக்கல்களுடன் போராடி, என்னுடன் வசித்து வந்த என் தாயார், அவருடைய எதிர்பாராத மறைவைக் தாங்க முடியாமல் போனார். அவருடைய நிலை வேகமாக மோசமடைந்தது. மனச்சோர்வும் பதற்றமும் அதிகரித்து, எங்களால் இனி சமாளிக்க முடியாத நிலைக்கு வந்தது. நான் அவருடைய மருத்துவரை தொடர்ந்து அழைத்து உதவி கேட்டு மன்றாடினேன். அவர் எடுத்துக்கொண்டிருந்த மருந்துகள் எதுவும் பலனளிக்கவில்லை. பகலும் இரவும், அவருடைய சுகமடைதலுக்காக தேவனுடைய பாதங்களில் அழுதேன். எந்த பதிலும் கிடைக்கவில்லை. ஜெப நேரங்களில் கடுமையாக அழுதேன். இயேசுவின் முன்பாக என் கைவிடப்பட்ட உணர்வுகளை ஊற்றினேன். இரவுகள் கனவுக்கொடுமைகளாக மாறின. சில நேரங்களில் உணர்வில்லாதவனாகவும், சில நேரங்களில் குழப்பத்துடனும் இருந்தேன். தேவன் என்னை நீண்ட காலம் காத்திருக்கச் சொல்கிறார் போல உணர்ந்தேன். என் வேதனையில், "ஓ*

இயேசுவே, என் பலன் சோர்ந்து போகிறது. நீர் பதிலளிக்கும் முன்பே என் துன்பம் என்னை அழித்துவிடுமோ?" என்று அழுதேன்.
சங்கீதங்களில் ஒன்று தெளிவாகத் தெரிகிறது—சங்கீதக்காரர்கள் பலர் தங்கள் ஜெபங்களை புலம்பலுடனும் முறையிடலுடனும் தொடங்கினாலும், கர்த்தரிடத்தில் கிடைக்கும் ஆறுதலோடு முடிக்கிறார்கள். தங்கள் போராட்டங்களில் ஆறுதல் பெற, தேவன் முன்பு காட்டிய விசுவாசத்தையும் நினைவுகூருகிறார்கள். சூழ்நிலைகள் தாங்க முடியாததாக இருந்தாலும், தாவீதின் ஜெபங்கள் பெரும்பாலும் தேவனுடைய நிலைத்த அன்பில் புதுப்பிக்கப்பட்ட நம்பிக்கையுடனே முடிகின்றன.

- ***சங்கீதம்* 13:5–6** "5 *நான் உம்முடைய கிருபையின்மேல் நம்பிக்கையாயிருக்கிறேன்; உம்முடைய இரட்சிப்பினால் என் இருதயம் களிகூரும்.* 6 *கர்த்தர் எனக்கு நன்மைசெய்தபடியால் அவரைப் பாடுவேன்"*
- ***சங்கீதம்* 22:25** *"மகா சபையிலே நான் உம்மைத் துதிப்பேன்; அவருக்குப் பயப்படுகிறவர்களுக்கு முன்பாக என் பொருத்தனைகளைச் செலுத்துவேன்"*

நான் சங்கீதங்களின் மூலம் ஜெபிக்க முயன்றேன். பல நேரங்களில் என் துக்கத்தின் ஆழத்தை வெளிப்படுத்த வார்த்தைகள் இல்லை; ஆனால் சங்கீதங்கள் எனக்குப் பதிலாக பேசின. அவற்றில் நான் ஆறுதல் தேடினேன். ஒவ்வொரு காலையிலும், தேவனுக்கு முன்பாக என் இருதயத்தை காலியாக்கி, சங்கீதங்களைத் தியானித்தபோது, ஏதோ ஒரு சிறிய நம்பிக்கை கதிர் மீண்டும் தோன்றியது. திருச்சபையிலுள்ள நண்பர்களை அழைத்து, என் வேதனையையும் வேதனைக்குரலையும் பகிர்ந்து, அவர்களுடன் சேர்ந்து ஜெபித்தேன். அவர்களூடாக தேவனுடைய ஆறுதலை அனுபவித்தேன். கடந்த காலங்களில் கடின சூழ்நிலைகளில் தேவன் எனக்கு உதவிய விதங்களை நினைவுகூர முயன்றேன்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, வேதனைக்காலங்களில் நாம் பிடித்துக்கொள்ளக்கூடிய மிகப் பெரிய வாக்குத்தத்தங்களில் ஒன்றை வேதாகமம் தருகிறது. **வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:4***"அவர்களுடைய கண்ணீர் யாவையும் தேவன் துடைப்பார்; இனி மரணமுமில்லை, துக்கமுமில்லை, அலறுதலுமில்லை, வருத்தமுமில்லை; முந்தினவைகள் ஒழிந்துபோயின என்று விளம்பினது."*

தேவனுடைய ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் இந்த நித்திய நிச்சயம் உண்டு. இந்த வாழ்க்கையில் நாம் பல துன்பங்களைச் சகிக்க வேண்டியிருந்தாலும், அவை தற்காலிகமானவை மட்டுமே. நமக்கு முன்பாக, இனி துக்கமும் அழுகையும் இல்லாத நித்திய வாழ்க்கை காத்திருக்கிறது. நாம் சுமந்த ஒவ்வொரு வேதனையும், அவருடைய மகிமையான முகத்தை நாம் காணும் போது மறைந்து போய்விடும். நம்முடைய எல்லா பூமியிலான அழுகுரல்கள், நித்திய சந்தோஷமாகவும் நடனமாகவும் மாறும். அந்த தருணத்தில், "துயரப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் ஆறுதலடைவார்கள்" என்ற இயேசுவின் வார்த்தையின் உண்மையான அர்த்தத்தை நாம் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்வோம்.

சிந்திக்கவும் :

- *உங்கள் வாழ்க்கையின் சோதனைகளை நீங்கள் எவ்வாறு எதிர்கொள்கிறீர்கள்?*
- *வேதனை மற்றும் இழப்பின் மூலம் தேவன் உங்கள் நம்பிக்கையை எவ்வாறு பலப்படுத்தினார்?*

மனப்பாடம் செய்யவும்:

***சங்கீதம்* 16:8** *"கர்த்தரை எப்பொழுதும் எனக்கு முன்பாக வைத்திருக்கிறேன்; அவர் என் வலதுபாரிசத்தில் இருக்கிறபடியால் நான் அசைக்கப்படுவதில்லை"*

நாள் 14 – காணப்படாத தேவனை நம்புவது

2 கொரிந்தியர் 5:6 *"நாம் தரிசித்து நடவாமல், விசுவாசித்து நடக்கிறோம்"*
இந்த வசனத்தில், பவுல் உயிர்த்தெழுதலைத் தொடர்ந்து வரும் புதுப்பிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையைப் பற்றி பேசுகிறார். இயேசு தமது மரணத்திற்குப் பிறகு கல்லறையில் வைக்கப்பட்டார்; மூன்றாம் நாளில் அவர் புதுப்பிக்கப்பட்ட உடலோடு உயிர்த்தெழுந்தார். நாம் ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் இயேசுவை எங்கள் ஆண்டவராகவும் இரட்சகராகவும் ஏற்றுக்கொண்டபோது, நாமும் புதிய வாழ்க்கைக்காக எழுப்பப்படுவோம் என்ற நிச்சயத்தைப் பெற்றோம்.

பவுல் **ரோமர் 6:4**-ல் இவ்வாறு கூறுகிறார்: "மேலும் பிதாவின் மகிமையினாலே கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டதுபோல, நாமும் புதிதான ஜீவனுள்ளவர்களாய் நடந்துகொள்ளும்படிக்கு, அவருடைய மரணத்திற்குள்ளாக்கும் ஞானஸ்நானத்தினாலே கிறிஸ்துவுடனேகூட அடக்கம்பண்ணப்பட்டோம்"

நாம் வாழும் இந்த உடல் பல கஷ்டங்களுக்கு உட்பட்டது—முதுமை, நோய், மன அழுத்தம், வாழ்க்கையின் கவலைகள் அனைத்தும் அதை பலவீனப்படுத்தக்கூடும். பாவங்களின் பாரமும் நம்மை சோர்வடையச் செய்யும். தன் விசுவாசத்திற்காக கடுமையான துன்பங்களை அனுபவித்த பவுல், இந்த பூமியிலான உடலை விட்டுச் செல்லும்போது, மகிமையான ஒரு உடலை அணிவேன் என்ற உறுதியுடன் இருந்தார். கிறிஸ்துவோடு நித்திய வாழ்க்கை என்ற அவருடைய நம்பிக்கையும் தைரியமும், அவரை காண்பதினால் அல்ல, விசுவாசத்தினால் வாழச் செய்தது. பவுல் வாழ்ந்ததுபோல, நாமும் காணப்படாத அந்த விசுவாசத்தினால் வாழ்கிறோமா?

அத்தகைய வாழ்க்கை என்றால்: ஒவ்வொரு தருணத்திலும் தேவனை சார்ந்து வாழ்வது; அடுத்த படி தெளிவாகத் தெரியாத (காணப்படாத) நேரங்களிலும் அவருடைய வழிநடத்துதலில் நம்பிக்கை வைப்பது. இயேசுவின் வாக்குத்தத்தங்களில் நம்பிக்கை வைப்பதே, நம்மை "விசுவாசத்தினால் வாழ" உதவுகிறது. காண்பதினால் வாழ்வது நம்முடைய விசுவாசத்தை குலையச் செய்யலாம்.

- **காண்பது சொல்வது:** இந்த பிரச்சனை மிகப் பெரியது; இதை சமாளிக்க முடியாது.
  விசுவாசம் சொல்வது: தேவன் இதைச் செய்ய வல்லவர்!
- **காண்பது சொல்வது:** நீ ஒன்றுமில்லை.
  விசுவாசம் சொல்வது: நீ தேவனுடைய மதிப்புமிக்க சொத்து.
- **காண்பது சொல்வது:** இந்த நிலைமை நம்பிக்கையற்றது.
  விசுவாசம் சொல்வது: தேவன் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறார்; ஆகையால் நம்பிக்கை உள்ளது.

என் மனைவிக்கு ஒரு விபத்து ஏற்பட்டபோது, மருத்துவர்கள் உறுதி அளிக்காத நிலையிலும், அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களில் நான் நம்பிக்கை வைத்து, முழு மனதோடு அவளை மீண்டும் பெறுவேன் என்று விசுவாசித்தேன். எதிர்மறை எண்ணங்கள் என் மனதை ஆட்கொள்ள அனுமதிக்கவில்லை; எப்போதும் அவருடைய சன்னிதியை உணர முயன்றேன். காணப்படாத ஒருவரை நம்பியும் சார்ந்தும் இருந்தது, அந்த சவாலான காலத்தில் என்னை தைரியமாக நிலைத்திருக்கச் செய்தது.

- **யோவான் 20:29**-ல், இயேசுவின் சீஷனாகிய தோமா, இயேசுவைக் கண்ட பிறகே விசுவாசித்தான். அதற்கு இயேசு அவனிடம், "நீ என்னைக் கண்டதினால் விசுவாசித்தாய்; காணாமலே விசுவாசித்தவர்கள் பாக்கியவான்கள்" என்று கூறினார்.
- **யோவான் 20:31**-ல் இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ளது: "இயேசு தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கும்படியாகவும், விசுவாசித்து அவருடைய நாமத்தினாலே நித்தியஜீவனை அடையும்படியாகவும், இவைகள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது." இன்றைய நாளில் நாம் எவ்வாறு வாழ்கிறோம்? நாம் விசுவாசத்தினால் வாழ்கிறோமா, காண்பதினாலா? இயேசுவின் வாக்குத்தத்தங்களைப் பற்றிக்கொண்டால், நாமும் விசுவாசத்தினால் வாழ முடியும்.
- **வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3:5** "ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனுக்கு வெண்வஸ்திரம் தரிப்பிக்கப்படும்; ஜீவபுஸ்தகத்திலிருந்து அவனுடைய நாமத்தை நான் கிறுக்கிப்போடாமல், என் பிதா முன்பாகவும் அவருடைய தூதர் முன்பாகவும் அவன் நாமத்தை அறிக்கையிடுவேன்"
- **மத்தேயு 28:20** "இதோ, உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனேகூட இருக்கிறேன் என்றார்"
- **மத்தேயு 11:28** "வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள்; நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன்"

அவர் நமக்காக ஒரு வாசஸ்தலத்தை ஆயத்தம் செய்வேன் என்று வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ளார். நம்மை தம்மிடத்தில் ஏற்றுக்கொள்ள மீண்டும் வருவேன் என்றும் அவர் வாக்குறுதி அளித்துள்ளார் (**யோவான் 14:2–3**). ஆகையால், நாம் காண்பதினால் அல்ல, விசுவாசத்தினால் நடக்க தேவன் நமக்கு உதவி செய்யும்படி ஜெபிப்போம். நம்முடைய பாதைகள் தெளிவாக இல்லாத போதிலும், நம்பிக்கையுடன் அவரைச் சார்ந்திருப்போம். அவருடைய வாக்குத்தத்தங்கள், அவருடைய ஞானம், அவருடைய நேரம்—இவற்றில் முழுமையாக நம்பிக்கை வைப்போம்.

<u>மனப்பாடம் செய்யவும்:</u>

2 கொரிந்தியர் 5:6 *"நாம் தரிசித்து நடவாமல், விசுவாசித்து நடக்கிறோம்"*

<u>சிந்திக்கவும் :</u>

- *உங்கள் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் விசுவாசத்தினால் நடப்பது என்றால் என்ன?*
- *உங்கள் வாழ்க்கையின் எந்த பகுதிகளில் ஆழமான விசுவாசம் தேவைப்படுகிறது? (குடும்பம் / ஆரோக்கியம் / வேலை / பொருளாதாரம் / உறவுகள் முதலியவை)*

<u>நாள் 15 – ஜெபத்தின் மூலம் நம்பிக்கையை உருவாக்குதல்</u>

1 தெசலோனிக்கேயர் 5:17 "*இடைவிடாமல் ஜெபம்பண்ணுங்கள்"*

வேகமாக ஓடும் இந்த உலகில்—நீண்ட வேலை நேரங்கள், குடும்பப் பொறுப்புகள், போக்குவரத்து நெரிசல், தேர்வுகள், கடைசித் தேதிகள், இடையறாத சத்தங்கள்—இவற்றின் மத்தியில், தேவன் மீது வைத்த நம்பிக்கை எளிதில் கவலையால் மறைக்கப்படலாம். ஆனால் வேதாகமம் நம்மை இடைவிடாத ஜெப வாழ்க்கைக்கு அழைக்கிறது; அது அவ்வப்போது வரும் நம்பிக்கை அல்ல, தொடர்ச்சியான நம்பிக்கையான வாழ்க்கை. நாம் இடைவிடாமல் ஜெபிக்கும்போது, தேவனோடு பேசுவதோடு மட்டுமல்ல—அவரோடு நம்பிக்கையையும் உருவாக்குகிறோம்.

1. ஜெபம் தேவனை தினந்தோறும் சார்ந்திருக்கச் செய்கிறது:

நமது பண்பாட்டில், வலுவான குடும்ப உறவுகளுக்கும் சமூக பிணைப்புகளுக்கும் நாம் முக்கியத்துவம் அளிக்கிறோம். ஆனால் சில நேரங்களில், இதனால் தேவனை விட மனிதர்களையே அதிகமாக சார்ந்திருக்கிறோம். இடைவிடாத ஜெபம், நமது சார்பை மனித பலத்திலிருந்து தெய்வீக பலத்திற்குத் திருப்புகிறது. ஜெபம், தேவன் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளுக்கே அல்ல; அவர் நமது தினசரி வாழ்க்கைக்காக—வீடுகளில், அலுவலகங்களில், வகுப்பறைகளில், ரயில்களில், தெருக்களில்—இருப்பவர் என்பதை நினைவூட்டுகிறது.

<u>முக்கிய வேத வசனங்கள்:</u>

- **நீதிமொழிகள் 3:5–6** – *"5 உன் சுயபுத்தியின்மேல் சாயாமல், உன் முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரில் நம்பிக்கையாயிருந்து, 6 உன் வழிகளிலெல்லாம் அவரை நினைத்துக்கொள்; அப்பொழுது அவர் உன் பாதைகளைச் செவ்வைப்படுத்துவார்."*
- **பிலிப்பியர் 4:6–7** – *"நீங்கள் ஒன்றுக்குங் கவலைப்படாமல், எல்லாவற்றையுங்குறித்து உங்கள் விண்ணப்பங்களை ஸ்தோத்திரத்தோடே கூடிய ஜெபத்தினாலும் வேண்டுதலினாலும் தேவனுக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள்..."*
- **சங்கீதம் 20:7** – *"சிலர் இரதங்களைக்குறித்தும், சிலர் குதிரைகளைக் குறித்தும் மேன்மைபாராட்டுகிறார்கள்; நாங்களோ எங்கள் தேவனாகிய கர்த்தருடைய நாமத்தைக்குறித்தே மேன்மைபாராட்டுவோம்"*

<u>சிந்திக்கவும் :</u>

நாம் பலரும் காலை நேரத்தை தேநீருடன் தொடங்குவது போல, ஜெபத்தை உங்கள் நாளின் முதல் பழக்கமாக்குங்கள். காலப்போக்கில், அந்தப் பழக்கம் நம்பிக்கையாக மாறும்.

2. நிச்சயமற்ற சூழ்நிலைகளில் நம்பிக்கையை வளர்க்க ஜெபம் இதயத்தைப் பயிற்றுவிக்கிறது

நம் வாழ்க்கையில் பல நேரங்களில் நிச்சயமற்ற நிலைகள் உண்டு: தேர்வுகள், வேலை வாய்ப்புகள், பொருளாதார அழுத்தங்கள், உடல்நலச் சவால்கள், சமூக எதிர்பார்ப்புகள். நாம் ஜெபத்தை நிறுத்தும்போது, அந்த இடத்தை பயம் நிரப்புகிறது. நாம் தொடர்ச்சியாக ஜெபிக்கும்போது, விசுவாசம் இருதயத்தை நிரப்புகிறது. ஜெபம் எப்போதும் உடனடியாக சூழ்நிலையை மாற்றாமல் இருக்கலாம்; ஆனால் அது எப்போதும் நம்முடைய நம்பிக்கையை மாற்றுகிறது.

<u>முக்கிய வேத வசனங்கள்:</u>

- **ஏசாயா 26:3** – *"உம்மை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்ட மனதையுடையவன் உம்மையே நம்பியிருக்கிறபடியால், நீர் அவனைப் பூரண சமாதானத்துடன் காத்துக்கொள்வீர்"*

- **யாக்கோபு 1:6 –** *"ஆனாலும் அவன் எவ்வளவாகிலும் சந்தேகப்படாமல் விசுவாசத்தோடே கேட்கக்கடவன்; சந்தேகப்படுகிறவன் காற்றினால் அடிபட்டு அலைகிற கடலின் அலைக்கு ஒப்பாயிருக்கிறான்"*
- **சங்கீதம் 56:3 –** *"நான் பயப்படுகிற நாளில் உம்மை நம்புவேன்"*

சிந்திக்கவும் :

விவசாயிகள் விதைகளை விதைத்த பின் மழை வரும் என்று நம்புவது போல, பதிலை காணும் முன்பே தேவனை நம்ப ஜெபம் நம்மை கற்றுத்தருகிறது.

3. ஜெபம் தேவனோடு உள்ள நமது உறவை வலுப்படுத்துகிறது

உறவு இல்லாமல் நம்பிக்கை வளராது. நமது குடும்பங்களில், தினசரி உரையாடல்கள், ஒன்றாக உணவு உண்ணுதல், ஒன்றாக செலவிடும் நேரம் ஆகியவற்றின் மூலம் நம்பிக்கை உருவாகிறது. தேவனுடனும் அதேதான்—ஜெபமே அந்த உறவு. ஜெபம் ஒரு வாழ்க்கை முறையாக மாறும்போது, தேவன் தொலைவில் இருக்கும் ஒரு தெய்வமாக அல்ல; நமது பிதாவாக, மேய்ப்பராக, தினசரி வழிகாட்டியாக மாறுகிறார்.

முக்கிய வேத வசனங்கள்:

- **யோவான் 15:7 –** *" நீங்கள் என்னிலும், என் வார்த்தைகள் உங்களிலும் நிலைத்திருந்தால், நீங்கள் கேட்டுக்கொள்வதெதுவோ அது உங்களுக்குச் செய்யப்படும்.*
- **எபிரெயர் 4:16 –** *"ஆதலால், நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ்செய்யுங்கிருபையை அடையவும், தைரியமாய்க் கிருபாசனத்தண்டையிலே சேரக்கடவோம்"*
- **எரேமியா 33:3 –** *"என்னை நோக்கிக் கூப்பிடு, அப்பொழுது நான் உனக்கு உத்தரவு கொடுத்து, நீ அறியாததும் உனக்கு எட்டாததுமான பெரிய காரியங்களை உனக்கு அறிவிப்பேன்"*

சிந்திக்கவும் :

ஒரு குழந்தை பயமின்றி "அம்மா" அல்லது "அப்பா" என்று அழைப்பது போல, தேவனையும் நம்பிக்கையுடனும் தைரியத்துடனும் அழைக்க அவர் நம்மை அழைக்கிறார்.

ஜெபத்தின் மூலம் நம்பிக்கையை உருவாக்க இந்த தியானத்தை ஆழப்படுத்தும் கூடுதல் 4 கேள்விகள்:

- *வாழ்க்கை மிகுந்த அழுத்தமாக இருக்கும்போது, உங்கள் ஜெப நேரத்தை மாற்றிக் கொள்வது எது? அதை மீண்டும் தேவனுக்காக எவ்வாறு மீட்டெடுக்கலாம்?*
- *உங்கள் வாழ்க்கையின் எந்த ஒரு பகுதி (குடும்பம், தொழில், உடல்நலம், ஊழியம்) தேவனை நம்புவதில் உங்களுக்கு மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது? அதற்காக தொடர்ச்சியாக ஜெபிக்க எவ்வாறு தொடங்கலாம்?*
- *நீங்கள் ஜெபிக்கும் ஒவ்வொரு ஜெபத்தையும் தேவன் கேட்கிறார் என்று உண்மையாக நம்பினால், உங்கள் தினசரி முடிவுகள் எவ்வாறு மாறும்?*
- *"இடைவிடாமல் ஜெபியுங்கள்" என்ற கட்டளையின் அடிப்படையில், ஒரு தருண ஜெபமாக அல்ல, வாழ்க்கை முறையான ஜெபமாக வளர இந்த வாரம் நீங்கள் எடுக்கக்கூடிய நடைமுறை படிகள் என்ன?*

மனப்பாடம் செய்யவும்:

1 தெசலோனிக்கேயர் 5:16–18 *"16 எப்பொழுதும் சந்தோஷமாயிருங்கள். 17 இடைவிடாமல் ஜெபம்பண்ணுங்கள். 18 எல்லாவற்றிலேயும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்யுங்கள்; அப்படிச் செய்வதே கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் உங்களைக்குறித்துத் தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது"*

ஜெபம்:

"பரலோகப் பிதாவே, இடைவிடாமல் ஜெபிக்க எங்களுக்கு கற்றுக்கொடுங்கள். சத்தமும் அழுத்தமும் நிறைந்த இந்த உலகில், தினமும் உமது குரலைக் கேட்க எங்களுக்கு உதவி செய்யும். எங்கள் இருதயங்களில் இருந்து வரும் ஒவ்வொரு ஜெபத்தின் மூலமாகவும் உம்மேல் உள்ள நம்பிக்கையை உருவாக்குங்கள். எங்கள் சார்பை வலுப்படுத்துங்கள், எங்கள் பயங்களை அமைதிப்படுத்துங்கள், உமக்கு மேலும் நெருக்கமாக எங்களை இழுத்துச் செல்லுங்கள். இயேசுவின் நாமத்தில், ஆமென்."

நாள் 16 – ஜெபத்திற்கு பதில் இல்லையென தோன்றும் போது

*நமது விசுவாசப் பயணத்தில், தேவனை எதிர்பார்த்து காத்திருப்பது எவ்வளவு காலம் காத்திருக்கிறோம் என்பதைக் காட்டிலும், **எப்படி காத்திருக்கிறோம்** என்பதையே அதிகமாகக் குறிக்கிறது. நாம் தேவனோடு ஒரு நாள் நடந்திருந்தாலும், பல ஆண்டுகள் நடந்திருந்தாலும், அவருடைய விசுவாசம் ஒருபோதும் மாறுவதில்லை என்பதை நாம் அறிவோம்.*

வேதாகமம் மீண்டும் மீண்டும் அவருடைய நிலையான அன்பை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது—

- *அவருடைய குமாரனை அளித்ததின் மூலம்* (*யோவான்* 3:16),
- *சோதனைகளின் காலங்களில் அவர் தரும் பலத்தின் மூலம்* (*சங்கீதம்* 18),
- *மேலும் நமது இருதயத்தின் ஆசைகளை அவர் மென்மையாக நிறைவேற்றும் வழிகளின் மூலம்* (*சங்கீதம்* 37:3–4).

தேவன் உதாரமும் கருணையும் நிறைந்தவர். இருப்பினும், நம்மில் எல்லோரும் (*மிக அர்ப்பணிப்புள்ள சீஷர்கள்கூட*) *காத்திருப்பு வலியாய் இருந்த காலங்களை நினைவுகூர முடியும். நமது விசுவாசம் மெல்லியதாகத் தோன்றிய தருணங்கள். தேவனுடைய நேரத்தைக் நம்புவது கடினமாக இருந்த தருணங்கள். இப்போதே நீங்கள் அப்படிப்பட்ட ஒரு காலகட்டத்தில் இருக்கக்கூடும்.*

***புலம்பல் 3:19–26**-ஐ வாசியுங்கள். கிருபையுடன் எவ்வாறு காத்திருக்க வேண்டும் என்பதற்கான வலிமையான ஒரு படத்தை நமக்கு அளிக்கிறது. எழுதியவர் தமது துயரத்தை மறைக்கவில்லை:*

- *"என் துன்பத்தையும்… கசப்பையும் பித்தையும் நினைவுகூர்கிறேன்"* (*வச.* 19)
- *"என் ஆத்துமா என்னுள் தாழ்ந்திருக்கிறது"* (*வச.* 20)

தென் ஆசியாவிலுள்ள பலர் இத்தகைய ஆழ்ந்த துயரத்தை நன்றாகப் புரிந்துகொள்வார்கள்—குடும்ப அழுத்தங்கள், பொருளாதார சிரமங்கள், உடல்நல சவால்கள், திருமணத்திற்கோ பிள்ளைகளுக்கோ உள்ள ஏக்கம் போன்றவற்றின் மூலம். எதிர்பார்ப்புகள் அதிகமாகவும், சுமைகள் மௌனமாகச் சுமக்கப்படும் நமது கலாச்சாரத்தில், காத்திருப்பது மேலும் பாரமாக உணரப்படலாம்.

*சில நேரங்களில் நாம் உபவாசித்து, ஜெபித்து, தேவனை நோக்கி கதறினாலும்… எதுவும் கேட்காதபடி இருக்கும் அமைதி. அந்த அமைதியில், இருதயம் மெதுவாகச் சொல்லலாம்: "தேவன் என்னை மறந்துவிட்டாரா?" அவர் அருகில் இருக்கிறார் என்பதை நாம் அறிவோம்; ஆனால் அதை உணர முடியாமல் போகலாம். ஆனால் இந்தப் பகுதி நமக்கு ஒரு முக்கியமான உண்மையை கற்றுத் தருகிறது: **நமது உணர்ச்சிகள் நம்மை ஆட்கொள்ளும் போது, நமது மனம் தேவன் யார் என்பதற்கான சத்தியத்திற்குத் திரும்ப வேண்டும்.***

நாம் உணர்ச்சிகளை நம்ப முடியாதபோது, அவருடைய குணத்தை நம்பி சாய வேண்டும். "நாம் நிர்மூலமாகாதிருக்கிறது கர்த்தருடைய கிருபையே, அவருடைய இரக்கங்களுக்கு முடிவில்லை." (***புலம்பல் 3:22***) *நமது பலம் தீர்ந்துவிட்டபோதும், தேவனுடைய விசுவாசமான அன்பு நம்மை தாங்குகிறது. பொருளாதார சிரமம், தனிமை, தாமதமான கனவுகள், உடல்நலக் கவலைகள், அல்லது நாம் நேசித்த ஒருவரை இழந்த துக்கம்—எந்த போராட்டமாக இருந்தாலும், அவருடைய கருணை நம்மைத் தாங்குகிறது. அவருடைய இரக்கங்கள் ஒவ்வொரு காலையும் புதியவை. ஒவ்வொரு சூரிய உதயமும், தேவன் மென்மையாக நினைவூட்டுவது போல: **"என் பிள்ளையே, நான் இன்னும் உன்னோடு இருக்கிறேன்."***

தேவன் "இன்னும் இல்லை" என்று சொன்னாலும், அல்லது "இல்லை" என்று சொன்னாலும், அவர் நமது இருதயங்களை இயேசுவைப் போல உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். கிறிஸ்து ஜெபித்தது போல, "ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது" (**மத்தேயு 26:42**), *நாமும் பயமில்லாத, ஆனால் நம்பிக்கையால் நிரம்பிய, ஆழமான ஒப்புக்கொடுத்தலுக்குள் அழைக்கப்படுகிறோம். நமது சூழ்நிலைகள் அல்ல—தேவனுடைய குணமே—நமது நம்பிக்கையை வரையறுக்கும் போது, காத்திருப்பு கிருபையால் நிறைந்ததாக மாறுகிறது.*

சிந்திக்கவும் :

சிறிது நேரம் எடுத்துச் சிந்தியுங்கள்: ***நீங்கள் எவ்வாறு காத்திருக்கிறீர்கள்?***

- *ஏமாற்றத்தோடு?*
- *பயம் அல்லது அவநம்பிக்கையோடு?*
- *"தேவன் எனக்கு தன்னை நிரூபிக்க வேண்டும்" என்ற எண்ணத்தோடு?*
- *அல்லது, அவருடைய நேரத்தையும் அன்பையும் நம்பும் அமைதியான கிருபையோடு?*

காத்திருப்பில் உங்கள் இருதயம் போராடும் போது, தியானிக்க ஏற்ற இன்னொரு வலிமையான பகுதி **சங்கீதம் 73**. *எல்லாம் நிலையற்றதாகத் தோன்றும் போதிலும், தேவன் என்றென்றும் நமது பலமும் பங்குமாய் இருப்பார் என்பதை அது நினைவூட்டுகிறது. கர்த்தர், நீங்கள் அவருடைய சன்னிதியில் காத்திருக்கும் போது, பொறுமை, சமாதானம், மற்றும் பரிசுத்தமான நம்பிக்கையால் நிறைந்த ஆவியை உங்களுக்கு அளிப்பாராக.*

உங்கள் காத்திருப்பு ஆராதனையாக மாறட்டும்.
உங்கள் ஒப்புக்கொடுத்தல் பலமாக மாறட்டும்.
அவருடைய பதில் வரும் வரை, அவருடைய கிருபை உங்களை மென்மையாகத் தாங்கிச் செல்லட்டும்.

மனப்பாடம் செய்யுங்கள்:

புலம்பல் 3:22–23 *"22 நாம் நிர்மூலமாகாதிருக்கிறது கர்த்தருடைய கிருபையே, அவருடைய இரக்கங்களுக்கு முடிவில்லை. 23 அவைகள் காலைதோறும் புதியவைகள்; உமது உண்மை பெரிதாயிருக்கிறது.*

நாள் 17 – காத்திருப்பதின் ஞானம்

பிரசங்கி 3:1 *"ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு காலமுண்டு; வானத்தின் கீழிருக்கிற ஒவ்வொரு காரியத்துக்கும் ஒவ்வொரு சமயமுண்டு"*

தேவன் இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் படைக்க ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தை நியமித்தார். நியமிக்கப்பட்ட அந்த நேரம் வந்தபோது, தேவன் வார்த்தை பேசினார்; முழு பிரபஞ்சமும் உருவானது. தேவன் பூமியிலுள்ள அனைத்தையும் படைத்த பின், இறுதியில் மனிதனைத் தமது சாயலிலே படைத்தார். தமது மகத்தான படைப்பை இந்த உலகிற்கு கொண்டு வர தேவன் ஒரு நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலத்தை வைத்திருந்தார். மனிதகுலத்தை மீட்கத் தமது குமாரனை இந்த உலகிற்கு அனுப்புவதற்கும் தேவன் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தை நியமித்தார். அதேபோல், தமது தெய்வீக ஞானத்தில், இயேசுவின் இரண்டாம் வருகைக்கான நாளையும் தேவன் நியமித்துள்ளார்; அந்த நாள் நியாயத்தீர்ப்பின் நாளாக இருக்கும்.

இந்த உண்மைகள் அனைத்தும் நமது மகத்தான தேவனின் சர்வவல்லமையையும், சர்வஞானத்தையும் நமக்கு நினைவூட்டுகின்றன. இந்த பூமியில் நடைபெறும் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் சரியான நேரம் எது என்பதை அரசாதிகாரமுள்ள தேவன் நன்றாக அறிந்திருக்கிறார்.

பழைய ஏற்பாடு முழுவதும், தேவன் தமது ஜனங்களின் வாழ்க்கையில் குறிப்பிட்ட காலங்களில் அற்புதமாகச் செயல்பட்டதை நாம் காண்கிறோம். ஆபிரகாம் ஈசாக்கின் பிறப்புக்காக 25 நீண்ட ஆண்டுகள் காத்திருந்தார்; அந்தக் காத்திருப்பின் காலம் வீணாகவில்லை. அது அவரது விசுவாசத்தை வலுப்படுத்தி ஆழப்படுத்தியது. **ஆதியாகமம் 15:6 –** *"ஆபிரகாம் கர்த்தரை விசுவாசித்தான்; அது அவனுக்கு நீதியாகக் எண்ணப்பட்டது" தேவன் இஸ்ரவேலரை எகிப்திலிருந்து விடுவித்தாலும், அவர்கள் கனான் தேசத்துக்குள் நுழைவதற்கு முன் 40 ஆண்டுகள் வனாந்தரத்தில் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. அந்த காலகட்டத்தில், தேவன் அவர்களைச் சீர்திருத்தினார், பொறுமையையும் கீழ்ப்படிதலையும் கற்றுக்கொடுத்தார், தினந்தோறும் அவரைச் சார்ந்து வாழ வழிநடத்தினார். அவர்கள் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தை மட்டுமே நம்பி, சந்தேகமின்றி முன்னே செல்ல அழைக்கப்பட்டார்கள்.* **யாத்திராகமம் 3:8b –** *"அவர்களை எகிப்தியரின் கைக்கு விடுதலையாக்கவும், அவர்களை அந்தத் தேசத்திலிருந்து நீக்கி, கானானியரும் ஏத்தியரும் எமோரியரும் பெரிசியரும் ஏவியரும் எபூசியரும் இருக்கிற இடமாகிய பாலும் தேனும் ஓடுகிற நலமும் விசாலமுமான தேசத்தில் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவும் இறங்கினேன்"*

தாவீது தேவனால் இஸ்ரவேலின் ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அரியணையைப் பெறுவதற்கு முன் சுமார் 13–15 ஆண்டுகள் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. அந்தக் காத்திருப்பின் காலம் பல சோதனைகளும் துன்பங்களும் நிறைந்ததாக இருந்தது. இருந்தாலும் தாவீது தேவனை நம்பி, அவருடைய பரிபூரண நேரத்திற்காகக் காத்திருந்தான். அதனால் தான் அவர் தைரியமாக இவ்வாறு எழுத முடிந்தது:

- ***சங்கீதம் 27:14** – "கர்த்தருக்குக் காத்திரு; அவர் உன் இருதயத்தை ஸ்திரப்படுத்துவார்; திடமனதாயிருந்து, கர்த்தருக்கே காத்திரு"*
- ***சங்கீதம் 37:7a** – "கர்த்தரை நோக்கி அமர்ந்து, அவருக்குக் காத்திரு"*

*யோசேப்பின் வாழ்க்கையில் இருந்த காத்திருப்பின் காலம் நம்மை அனைவரையும் சவால் செய்கிறது. குழியிலிருந்து போத்திபாரின் வீட்டிற்கும், அங்கிருந்து சிறைக்கும், சிறையிலிருந்து பார்வோனின் அரண்மனைக்கும் சென்ற அவரது பயணம், தேவனுடைய சரியான நேரத்திற்காகக் காத்திருப்பதின் மதிப்பை நமக்கு கற்றுத்தருகிறது. காலப்போக்கில், யோசேப்பு ஞானமும் புரிதலும் நிறைந்த மனிதனாக வளர்ந்தான். அவன் வாழ்க்கையில் நடந்த அனைத்தையும் தேவபார்வையுடன் அவன் பார்த்த விதம், அவன் சொந்த வார்த்தைகளில் வெளிப்படுகிறது: **ஆதியாகமம் 45:7** – "பூமியிலே உங்கள் வம்சம் ஒழியாமலிருக்க உங்களை ஆதரிக்கிறதற்காகவும், பெரிய இரட்சிப்பினால் உங்களை உயிரோடே காப்பதற்காகவும் தேவன் என்னை உங்களுக்கு முன்னமே அனுப்பினார்"*

காத்திருப்பது சோர்வூட்டும் ஒன்றாக இருக்கலாம். வேலைகள் நிறைவேற காத்திருப்பது, கடினமான சூழ்நிலை விலகுவதற்காகக் காத்திருப்பது, நமது பிள்ளைகள் மாறுவதற்காகக் காத்திருப்பது, தொழிலில் முன்னேற்றம் கிடைக்க காத்திருப்பது, பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் முடிவடைய காத்திருப்பது, அல்லது ஊழியத்தில் புதிய வாயில்கள் திறக்கப்பட காத்திருப்பது—இவை அனைத்தும் சோர்வை உண்டாக்கலாம். காத்திருப்பது நம்மை கசப்பானவர்களாகவும், வருத்தமடைந்தவர்களாகவும், நம்பிக்கையற்றவர்களாகவும், விசுவாசமற்றவர்களாகவும் மாற்றலாம்; அல்லது அது நம்மை பொறுமையின் கலையை கற்றுக்கொள்ளச் செய்து, நம்பிக்கையால் நிரப்பவும் செய்யலாம்.

நாங்கள் குடும்பமாக கண்ணூரிலிருந்து கோட்டயம் சென்று, அங்குள்ள சபையை கவனிக்க ஆரம்பித்தோம். குறுகிய காலத்திற்குள் என் கணவருக்கு இடமாற்றம் கிடைக்கும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் எங்கள் கணக்குகள் தவறின. கோட்டயத்திற்கு மாற்றம் கிடைக்க இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. அந்த இரண்டு ஆண்டுகள் மிகவும் சவாலான காலமாக இருந்தது. என் கணவர் வார இறுதிகளில் கண்ணூரிலிருந்து கோட்டயத்திற்கு பயணம் செய்து, கண்ணூரில் வேலைக்கும் கோட்டயத்தில் ஊழியத்திற்கும் சமநிலை வைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. புதிய சபை, புதிய சூழல், புதிய நண்பர்கள்—இவற்றின் மத்தியில், பல விஷயங்களை தனியாகச் சமாளிக்க வேண்டியதால், நான் தேவனை அதிகமாகச் சார்ந்திருக்க வேண்டியிருந்தது. என் கணவர் இடமாற்றத்திற்காக பல கதவுகளைத் தட்டினார்; ஆனால் பதில் எப்போதும் "இல்லை" என்பதாக இருந்தது. இறுதியில், தேவனுடைய நேரத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து காத்திருக்க முடிவு செய்து, தொடர்ந்து ஜெபித்தோம். இறுதியாக, தேவன் தமது நேரத்தில் எங்களை ஆசீர்வதித்தார்.

*காத்திருப்பின் காலங்களில் நாம் கற்றுக்கொள்ளும் ஒரு மதிப்புள்ள பாடம் உண்டு. அந்த நேரங்களில், தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்க நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். காரியங்கள் நிறைவேறும் வரை, அவருடைய திட்டத்திற்கு நம்மை ஒப்புக்கொடுக்கக் கற்றுக்கொள்வோம். தேவனுடைய ஞானம் நமது இருதயங்களையும் மனங்களையும் நிரப்பி, நம்மை நம்பிக்கையுடனும் பொறுமையுடனும் நிலைத்திருக்க உதவட்டும். **யோபு 12:13** – "அவரிடத்தில் ஞானமும் வல்லமையும் எத்தனை அதிகமாய் இருக்கும்? அவருக்குத்தான் ஆலோசனையும் புத்தியும் உண்டு"*

நடைமுறை செயல்பாடு:

- *நீண்ட காலம் காத்திருக்க வேண்டிய சூழ்நிலைகளில், நீங்கள் எவ்வாறு எதிர்வினை செய்கிறீர்கள் என்பதைப் பற்றி எழுதுங்கள்.*
- *தேவனுடைய நேரத்திற்காகக் காத்திருக்கும்போது, விசுவாசத்தையும் பொறுமையையும் காத்திருக்க உங்களுக்கு உதவிய நடைமுறைகள் எவை?*
- ***சங்கீதம் 37:7**-ஐ தியானித்து மனப்பாடம் செய்யுங்கள்: "கர்த்தரை நோக்கி அமர்ந்து, அவருக்குக் காத்திரு"*

நாள் 18 – கிருபையின் வரத்தை நம்புதல்

2 கொரிந்தியர் 12:9 *"அதற்கு அவர்: என் கிருபை உனக்குப்போதும்; பலவீனத்திலே என் பலம் பூரணமாய் விளங்கும் என்றார். ஆகையால், கிறிஸ்துவின் வல்லமை என்மேல் தங்கும்படி, என் பலவீனங்களைக்குறித்து நான் மிகவும் சந்தோஷமாய் மேன்மைபாராட்டுவேன்"*

2 கொரிந்தியர் 11 *மற்றும்* 12 *அதிகாரங்களில் பவுல் பேசும் வார்த்தைகள், அவரது வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட மிக ஆழமான, நுணுக்கமான, கடினமான ஒரு தருணத்திலிருந்து வருகிறது. அவர் விரும்பாத ஒரு நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார்—அதாவது, பெருமை பேச வேண்டிய நிலை. பொதுவாக, பவுல் தன் அனுபவங்களையோ, ஆவிக்குரிய தகுதிகளையோ வெளிப்படுத்த விரும்பாதவர். அப்படிப் பெருமை பேசுவது மூடத்தனமாகும் என்று அவர் எண்ணினார். ஆனால் கொரிந்துச் சபை வெளிப்படையான வெற்றி, பேச்சுத் திறமை, பிரமிக்க வைக்கும் அனுபவங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையை அளவிடும் பொய் போதகர்களால் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. சபையைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், சுவிசேஷத்தின் சத்தியத்தை காக்கவும், பவுல் தயக்கத்துடன் தன் துன்பங்களைப் பற்றியும், ஒரு வல்லமையான ஆவிக்குரிய தரிசனத்தைப் பற்றியும் பேசுகிறார். அவர் பெருமை பேச வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டதிலேயே, அவரது தாழ்மையும் ஆவிக்குரிய அகந்தையைப் பற்றிய அச்சமும் வெளிப்படுகிறது.*

பவுல் தன் பரலோக அனுபவத்தை மூன்றாம் நபராகக் குறிப்பது, தன்னைத் தானே மகிமைப்படுத்தாமல் விலகி நிற்பதற்காகவே. அவர் தன் அதிகாரத்தை மர்மமான அனுபவங்களின் மீது கட்டமைக்க மறுக்கிறார். அதற்கு பதிலாக, கவர்ச்சியற்ற ஒன்றை—அதாவது, தன் பலவீனத்தை—முன்வைக்கிறார். அந்த தரிசனத்தைப் பற்றிப் பேசிய உடனே, அவர் தன் தனிப்பட்ட சுமையை அறிமுகப்படுத்துகிறார்: மாம்சத்தில் இருந்த முள். அந்த முள் என்னவென்று நமக்குத் தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் அது அவருக்கு வேதனை, வரம்பு, ஆழமான மனவேதனை ஆகியவற்றை ஏற்படுத்தியது என்பதை நாம் அறிகிறோம். அந்த முள் அவரை மிகவும் பாதித்ததால், அதை நீக்கும்படி அவர் மூன்று முறை கர்த்தரிடம் வேண்டினார். அந்த முள், அவருடைய அழைப்பு, வரம், தடையில்லாமல் தேவனைச் சேவிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம்—இவை அனைத்திற்கும் இடையில் ஒரு பதற்றமாக இருந்தது. அது அவரைத் தாழ்த்தி, தினமும் தன் பலவீனத்தை நினைவூட்டிக் கொண்டிருந்தது.

அந்த பலவீனத்தின் இடத்தில்தான், இயேசுவிடமிருந்து வாழ்க்கையை மாற்றும் வார்த்தைகளை பவுல் கேட்கிறார்: **"என் கிருபை உனக்குப் போதும்"** *இயேசு அந்த முளின் காரணத்தை விளக்கவில்லை. அதை அகற்றவும் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக, அதன் அர்த்தத்தையே மாற்றுகிறார். தப்பித்தல் அல்ல, தாங்குதலே கிருபையாகிறது. பவுலுக்குப் பொருள் என்னவென்றால், தேவனுடைய தகுதி இல்லாத கிருபையும் தெய்வீக வல்லமையும், நீக்கப்படாத அந்த சுமையைச் சுமந்து செல்ல அவருக்குப் போதுமானதாக இருந்தது. மேலும், பலவீனமே தெய்வீக வல்லமை நிறைவு பெறும் இடமாக இயேசு மறுபரிமாணம் அளிக்கிறார்.*

பவுலின் பதில், விசுவாசத்தில் ஏற்பட்ட ஆழமான மாற்றத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. விடுதலைக்காக தொடர்ந்து கெஞ்சுவதற்குப் பதிலாக, அவர் தன் பலவீனங்களில் பெருமை பேசத் தொடங்குகிறார். தேவனைச் சார்ந்து இருப்பது தோல்வி அல்ல; அது உண்மையான வல்லமைக்கான வாசல் என்பதை அவர் கற்றுக்கொள்கிறார். "நான் பலவீனமாயிருக்கும்போது, அப்பொழுதே வல்லமையுள்ளவனாயிருக்கிறேன்" என்று அவர் அறிவிக்கிறார். இது வேதனையை மறுப்பது அல்ல; இது கிருபையில் வைத்துள்ள நம்பிக்கை. கிருபையைப் பற்றி வல்லமையாக போதித்த அந்த மனிதனே, இயேசுவிடமிருந்து தனிப்பட்ட முறையில் கிருபையைப் பற்றிய ஒரு வார்த்தையை கேட்க வேண்டியிருந்தது. அதுவே நமது கிருபை பற்றிய புரிதலை முற்றிலும் மாற்றுகிறது. கிருபை என்பது இரட்சிப்பிற்கோ மன்னிப்பிற்கோ மட்டுமே உரிய போதனை அல்ல; வாழ்க்கை கனமாக இருக்கும் போது நம்மைத் தாங்கி நிறுத்தும் தினசரி வல்லமையே கிருபை.

இன்றும் இயேசுவின் வார்த்தைகள் நமக்குத் அதே வல்லமையோடு பேசுகின்றன. ஒவ்வொருவரிடமும் ஒரு "முள்" இருக்கிறது—தீராத போராட்டம், நீங்காத வலி, பதில் கிடைக்காத ஜெபம், நம்மை வரையறுக்கும் ஒரு சுமை. பவுலைப் போல நாமும் அதை அகற்றும்படி தேவனிடம் கேட்கிறோம். சில நேரங்களில், அவர் அதை அகற்றுவார். சில நேரங்களில், அவர் இப்படிச் சொல்வார்: ***"என் கிருபை உனக்குப் போதும்"*** *அதாவது, அவரது கிருபை நம்மைத்*

தாங்கும், சுமந்து செல்லும், வலுப்படுத்தும், நமது பலவீனத்தின் வழியாகச் செயல்படும். கிருபை எப்போதும் நமது சூழ்நிலைகளை மாற்றாது; ஆனால் அந்த சூழ்நிலைகளுக்குள் நாம் வாழும் விதத்தை எப்போதும் மாற்றும்.

கிருபையின் வரத்தை நம்புவது என்றால், நம்மால் எல்லாவற்றையும் தனியாகச் செய்ய முடியும் என்று நடிப்பதை நிறுத்துவது. நமது பலவீனத்தில் தேவனுடைய வல்லமை நம்மேல் தங்க அனுமதிப்பதே அது. சுயநம்பிக்கைக்கு பதிலாக தேவநம்பிக்கையைத் தேர்வு செய்வதே அது. கிருபையின் வரம், இன்னும் குணமாகாத அல்லது பதில் கிடைக்காத விஷயங்களிலும் நாம் தனியாக நடக்கவில்லை என்பதைக் உறுதி செய்கிறது. இன்று, பவுலுக்குச் சொல்லப்பட்டும், இப்போது உங்களுக்குச் சொல்லப்படுகின்ற இயேசுவின் வார்த்தைகளை மீண்டும் கேளுங்கள்: **"என் கிருபை உனக்குப் போதும்"** இங்கேயும். இப்பொழுதும். அவரது கிருபை போதுமானதே.

சிந்திக்கவும் :

- உங்களைச் சுமையாக அழுத்தும் சில "முள்கள்" எவை?
- இயேசு உங்களிடம் "என் கிருபை உனக்குப் போதுமானது" என்று சொல்கிறபோது, அவற்றை நீங்கள் எவ்வாறு கையாள வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார் என்று நினைக்கிறீர்கள்?

நாள் 19 – நம்பிக்கையும் கீழ்ப்படிதலும்

1 சாமுவேல் 13:1–15

"சாமுவேல் சவுலைப் பார்த்து: புத்தியீனமாய்ச் செய்தீர்; உம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் உமக்கு விதித்த கட்டளையைக் கைக்கொள்ளாமற்போனீர்; மற்றபடி கர்த்தர் இஸ்ரவேலின்மேல் உம்முடைய ராஜ்யபாரத்தை என்றைக்கும் ஸ்திரப்படுத்துவார்." — **1 சாமுவேல் 13:13**

அழுத்தம் நமது பார்வையையே மாற்றிவிடும் சக்தி கொண்டது. சூழ்நிலைகள் நம்மை நெருக்கும்போது, பயம் நமது சிந்தனையை மங்கச் செய்கிறது; அந்தக் நேரத்தின் அவசரம் போலத் தோன்றும் விஷயங்கள் நமது விசுவாசத்தை மூடிவிடுகின்றன. இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான தருணங்களில்தான் தேவனை நம்பும் நமது உண்மையான விசுவாசம் சோதிக்கப்படுகிறது.

இதற்கான வல்லமையானதும் எச்சரிக்கையானதும் ஆன உதாரணத்தை நாம் 1 சாமுவேல் 13ஆம் அதிகாரத்தில் காண்கிறோம். ராஜா சவுல் மிகப் பயங்கரமான ஒரு நிலையிலிருக்கிறார். பெலிஸ்தியரின் வல்லமையான படை, "கடற்கரையில் இருக்கும் மணற்போல் எண்ணற்றதாக" ஒன்று கூடியிருந்தது. அவருடைய சொந்த படைவீரர்கள் பயத்தில் நடுங்கி, குகைகளிலும் குழிகளிலும் மறைந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் எண்ணிக்கையிலும் ஆயுதங்களிலும் குறைவானவர்கள்; முற்றிலும் மனமுடைந்திருந்தார்கள். இதற்கு மேலாக, தேவனுடைய மனிதனான தீர்க்கதரிசி சாமுவேல் தாமதமாக வந்துகொண்டிருந்தார். பலியைச் செலுத்துவதற்காக சாமுவேலைக் காத்திருக்கும்படி சவுலுக்கு கட்டளையிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் நாட்கள் கழியக் கழிய, அவரது படை சிதறத் தொடங்கியது.

அழுத்தம் சகிக்க முடியாததாகிறது. மனித ரீதியில் பார்த்தால், ஏதாவது நடவடிக்கை எடுப்பதே "சரியான" முடிவாகத் தோன்றுகிறது. ஆகவே, சவுல் தேவனுடைய தெளிவான கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படையாமல் போகிறார். அவர் தானே பலியைச் செலுத்துகிறார். பலியிலிருந்து புகை இன்னும் எழுந்துகொண்டிருக்கும்போதே, சாமுவேல் வருகிறார். அவர் கேட்ட கேள்வி பிரச்சினையின் மையத்தைத் துளைத்துச் செல்கிறது: **"நீ என்ன செய்தாய்?"** சவுலின் விளக்கம் மனித சிந்தனையின் உச்சம் போலத் தோன்றுகிறது:

- மக்கள் சிதறிச் சென்றார்கள்
- நீர் நேரத்தில் வரவில்லை
- பெலிஸ்தியர் தாக்கத் தயாராக இருந்தார்கள்
- நான் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டேன்; செய்ய வேண்டியதாயிற்று

மனித பார்வையில் இவை அனைத்தும் நியாயமாகவே தோன்றின. ஆனால் ஆவிக்குரிய பார்வையில், அது ஒரு பேரழிவான தோல்வியாக இருந்தது. சாமுவேலின் பதில் உடனடியும் கடுமையானதுமாக வருகிறது: "புத்தியீனமாய்ச் செய்தீர்; உம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் உமக்கு விதித்த கட்டளையைக்

கைக்கொள்ளாமற்போனீர்" சவுலின் வாழ்க்கை நமக்குக் கற்றுத் தரும் முக்கியப் பாடம் இதுதான்: **பகுதியளவு கீழ்ப்படிதல் என்பதே முழுமையான கீழ்ப்படியாமை.** அவர் ஒரு "மதச் செயலை" செய்தார்—பலியைக் செலுத்தினார். ஆனால் அது தேவனுடைய ஆணைக்குப் பூரண எதிர்ப்பாக இருந்தது. அவர் தேவனுடைய கட்டளையைவிட, நெருக்கடியைப் பற்றிய தன் சொந்த மதிப்பீட்டையே அதிகமாக நம்பினார். தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்குப் பதிலாக, தன் பயத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்தார்.

நாமும் எத்தனை முறை இப்படியே செய்கிறோம்? தேவன் நமக்கு தெளிவான கட்டளைகளைத் தருகிறார்—காத்திருக்க, மன்னிக்க, பேச, அமைதியாக இருக்க, நமது பணம், உறவுகள், எதிர்காலம் ஆகியவற்றை அவரிடம் நம்பிக்கையோடு ஒப்படைக்க. ஆனால் அழுத்தம் அதிகரிக்கும் போது, அவருடைய காலஅட்டவணை நமது பதற்றத்துடன் ஒத்துப்போகாதபோது, நாம் விஷயங்களை நம் கைகளில் எடுத்துக்கொள்கிறோம். "வேறு வழியில்லை," "சூழ்நிலை மிகக் கடினமாக இருந்தது," "நான் ஏதாவது செய்ய வேண்டியதாயிற்று," என்று மிகச் சிறந்த தர்க்கங்களோடு நமது கீழ்ப்படியாமையை நியாயப்படுத்துகிறோம். ஆனால் விசுவாசத்தின் இருதயம் இதுதான்: நமது சூழ்நிலைகளைவிட தேவனுடைய கட்டளை அதிக நம்பகமானது என்று நம்புவது. அது மெதுவாகவும் வேதனையுடனும் தோன்றினாலும், அவருடைய நேரம் பரிபூரணமானது என்று விசுவாசிப்பது. பாதை எளிதாக இருப்பதற்காக அல்ல; கட்டளை கொடுத்தவர் நல்லவராக இருப்பதால் கீழ்ப்படிவதே உண்மையான விசுவாசம்.

சவுலின் அவசரமான செயல் அவனுடைய ராஜ்யத்தையே இழக்கச் செய்தது. நமது பயத்தால் உண்டாகும் கீழ்ப்படியாமை, அப்படிப் பொது வெளியில் பெரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தாமலும் இருக்கலாம். ஆனால் அது எப்போதும் ஒரு விலையைக் கேட்கும்—தேவனுடைய பரிபூரண சித்தத்தில் வாழும் சமாதானத்தையும், அசையாத விசுவாசத்திலிருந்து வரும் ஆசீர்வாதத்தையும் நாம் இழப்போம்.

ஜெபம்:

பரலோகப் பிதாவே, சவுலைப் போல நடந்துகொண்ட தருணங்களுக்காக எங்களை மன்னியுங்கள். உமது வாக்குறுதிகளைவிட பயம் அதிகமாகக் கத்த அனுமதித்ததற்காக மன்னியுங்கள். உமது எல்லையற்ற ஞானத்தையும் பரிபூரண நேரத்தையும் விட, எங்களுடைய குறுகிய புரிதலையே நம்பியதற்காக மன்னியுங்கள். அழுத்தம் அதிகரிக்கும் போது, கட்டுப்பாட்டை எங்கள் கைகளில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் வரும் போது, உமது சமாதானத்தால் எங்கள் இதயங்களை அமைதிப்படுத்துங்கள். உம்மேல் நம்பிக்கையை வலுப்படுத்துங்கள்; எளிதாக இருக்கும் போது மட்டுமல்ல, கடினமாக இருக்கும் போதும் கீழ்ப்படிவதற்கான தைரியத்தை எங்களுக்கு அளியுங்கள். உமது வழிகள் எப்போதும் சிறந்தவை என்பதை அறிந்து, உம்மை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்க எங்களுக்கு உதவுங்கள். இயேசுவின் நாமத்தில் ஜெபிக்கிறோம். ஆமென்.

சிந்திக்கவும் :

- ராஜா சவுலைப் போல நீங்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் நடந்த சில சூழ்நிலைகள் எவை? அதனால் நீங்கள் சந்தித்த விளைவுகள் என்ன? அந்த அனுபவங்களில் இருந்து நீங்கள் என்ன கற்றுக்கொண்டீர்கள்? எதிர்காலத்தில் நீங்கள் எவ்வாறு மாற முடியும்?
- இப்போது உங்கள் வாழ்க்கையில், தேவனுடைய நேரத்தையும் வழிநடத்துதலையும் காத்திருக்காமல், விஷயங்களை உங்கள் கைகளில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அழுத்தத்தை நீங்கள் எங்கு உணர்கிறீர்கள்?
- அந்த அவசரத் தூண்டுதலை உந்தும் பயம் எது? அதை நீங்கள் பெயரிட்டு தேவனிடம் ஒப்படைக்க முடியுமா?
- இந்த வாரம், மனித தர்க்கத்துக்கு எதிராக இருந்தாலும், தேவனை நம்பி கீழ்ப்படைய நீங்கள் தேர்வு செய்யக்கூடிய ஒரு பகுதி எது?

மனப்பாட வசனம்:

யோவான் 14:15 *"நீங்கள் என்னிடத்தில் அன்பாயிருந்தால் என் கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுங்கள்"*

<u>நாள் 20 – ஒவ்வொரு சோதனையிலும் உறுதியாக நிலைக்கும் சந்தோஷம்</u>

***பிலிப்பியர்* 4:11–13 "11** *என் குறைச்சலினால் நான் இப்படிச்சொல்லுகிறதில்லை; ஏனெனில் நான் எந்த நிலைமையிலிருந்தாலும் மனரம்மியமாயிருக்கக் கற்றுக்கொண்டேன். 12 தாழ்ந்திருக்கவும் எனக்குத் தெரியும், வாழ்ந்திருக்கவும் எனக்குத் தெரியும்; எவ்விடத்திலும் எல்லாவற்றிலும் திருப்தியாயிருக்கவும் பட்டினியாயிருக்கவும், பரிபூரணமடையவும் குறைவுபடவும் போதிக்கப்பட்டேன். 13 என்னைப் பெலப்படுத்துகிற கிறிஸ்துவினாலே எல்லாவற்றையுஞ்செய்ய எனக்குப் பெலனுண்டு"*

"எந்த சூழ்நிலையிலும் திருப்தியாயிருப்பதைக் கற்றுக்கொண்டேன்... எல்லா நிலையிலும் திருப்தியாயிருப்பதின் ரகசியத்தைக் கற்றுக்கொண்டேன்... எனக்கு வல்லமை அளிப்பவரான அவரினாலே இவற்றையெல்லாம் செய்ய முடியும்." பவுலின் இந்த வார்த்தைகள் சுகமாகவும் எளிதாகவும் இருந்த சூழ்நிலையிலிருந்து எழுதப்பட்டவை அல்ல. அவர் சிறையில் இருந்தபோதே இதை எழுதினார். ஆயினும், மனச்சோர்வுக்குப் பதிலாக, அவரது கடிதம் சந்தோஷத்தால் நிறைந்திருக்கிறது. இதன் மூலம் நாம் ஒரு ஆழமான உண்மையை அறிகிறோம்: கிறிஸ்தவ சந்தோஷம் சுகத்தோடும், வெற்றியோடும், சாதகமான சூழ்நிலைகளோடும் இணைந்தது அல்ல. அது கிறிஸ்துவில் உறுதியாக நிலைபெற்றது.

இயேசு தாமே துன்பங்கள் நிறைந்த வாழ்க்கைக்குத் தயாராக இருக்கும்படி நம்மை முன்பே எச்சரித்தார். ***யோவான்* 16:33***-ல் அவர் கூறினார்: "உலகத்தில் உங்களுக்கு உபத்திரவம் உண்டு, ஆனாலும் திடன்கொள்ளுங்கள்; நான் உலகத்தை ஜெயித்தேன் என்றார்". சோதனைகள் விசுவாசியின் வாழ்க்கையில் விதிவிலக்கல்ல; அவை பயணத்தின் ஒரு பகுதியாகும். ஆயினும், இயேசு ஏற்கனவே ஜெயத்தை பெற்றிருக்கிறார் என்பதை அறிந்துகொள்வதிலிருந்து வரும் ஆழமான சமாதானத்தையும் தைரியத்தையும் அவர் நமக்கு வாக்குறுதி அளிக்கிறார். அதுவே நமது சந்தோஷத்தின் அடித்தளம்.*

பவுல், கஷ்டத்திலிருந்து தப்பிப்பதன் மூலம் அல்ல; அதன் நடுவில் கிறிஸ்துவை நம்பக் கற்றுக்கொள்வதன் மூலம் திருப்தியின் ரகசியத்தை கண்டுபிடித்தார். அவரது சந்தோஷம் வெளிப்படையான மகிழ்ச்சி அல்ல; அது தேவனுடைய சன்னிதியிலும் வல்லமையிலும் உள்ள நிலைத்த நம்பிக்கையாக இருந்தது. அதிகம் இருந்தாலும், எதுவும் இல்லையென்றாலும்; கௌரவிக்கப்பட்டாலும், அவமதிக்கப்பட்டாலும்; பவுலின் இருதயம் உறுதியாக நிலைத்திருந்தது. அதனால் தான் அவர் தைரியமாக, "என்னைப் பெலப்படுத்துகிற கிறிஸ்துவினாலே எல்லாவற்றையுஞ்செய்ய எனக்குப் பெலனுண்டு" (***பிலிப்பியர்* 4:13**) *என்று அறிவிக்க முடிந்தது. நமது வலிமை சூழ்நிலைகளிலிருந்து அல்ல, கிறிஸ்துவிலிருந்து வந்தால், ஒவ்வொரு காலத்திலும் சந்தோஷம் சாத்தியமாகிறது.*

இந்த வகையான சந்தோஷம் எங்கிருந்து வருகிறது? வேதாகமம் சொல்லுகிறது: சந்தோஷம் தேவனுடைய சன்னிதியிலிருந்து ஓடிவருகிறது. ***சங்கீதம்* 16:11** *கூறுகிறது: "உம்முடைய சமுகத்தில் பரிபூரண ஆனந்தம் உண்டு" உண்மையான சந்தோஷம் வெளிப்புற மாற்றங்களால் உருவாகுவதில்லை; நாம் தேவனோடு வாசம் செய்யும்போது அது வெளிப்படுகிறது. அதேபோல்,* **1 *நாளாகமம்* 16:27** *நமக்கு நினைவூட்டுகிறது: "வல்லமையும் சந்தோஷமும் அவருடைய வாசஸ்தலத்தில் உண்டு." நாம் நோக்கமுடன் தேவனைத் தேடும்போது, உள்ளார்ந்த வலிமை பெறுகிறோம்—அந்த வலிமை ஆன்மாவின் சந்தோஷமாக மாறுகிறது.*

சங்கீதம் 46 இந்த சந்தோஷத்தை அழகாக வர்ணிக்கிறது: "ஒரு நதியுண்டு, அதின் நீர்க்கால்கள் தேவனுடைய நகரத்தையும், உன்னதமானவர் வாசம்பண்ணும் பரிசுத்த ஸ்தலத்தையும் சந்தோஷிப்பிக்கும்" (***சங்கீதம்* 46:4**)*. தேவனுடைய சந்தோஷம் நின்றுபோன உணர்ச்சி அல்ல; அது ஓடிக்கொண்டிருக்கும் நதி—தொடர்ச்சியானது, புத்துணர்ச்சியூட்டுவது, உயிர் அளிப்பது. மகிழ்ச்சி சூழ்நிலைகளோடு ஏறி இறங்கினாலும், சந்தோஷம் நிலைத்திருக்கும்; ஏனெனில் அது ஒருபோதும் மாறாதது.*

இந்த சந்தோஷம் ஆழமான உள்ளார்ந்த திருப்தியையும் கொடுக்கிறது என்று பவுல் நினைவூட்டுகிறார்: "போதுமென்கிற மனதுடனே கூடிய தேவபக்தியே மிகுந்த ஆதாயம்" (**1 *தீமோத்தேயு* 6:6**)*. வாழ்க்கை நிலையற்றதாகத் தோன்றினாலும், தேவனை முழுமையாக நம்பும்போது திருப்தி வளர்கிறது. கஷ்டங்கள் இல்லாததே சந்தோஷத்தை உருவாக்குவதில்லை; அந்தக் கஷ்டங்களுக்குள் தேவன் இருக்கிறார், அவர்*

விசுவாசமுள்ளவர் என்ற நம்பிக்கையே உண்மையான சந்தோஷத்தை தருகிறது. இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் சிறைப்பட்டதிலிருந்து திரும்பியபோது இந்த உண்மையை அனுபவித்தார்கள். அவர்களின் சூழ்நிலை கடினமாக இருந்தபோதும், நேகேமியா அறிவித்தார்:

"விசாரப்படவேண்டாம்; கர்த்தருக்குள் மகிழ்ச்சியாயிருப்பதே உங்களுடைய பெலன் என்றான்" (**நேகேமியா 8:10**). தேவனுடைய சந்தோஷம் அவர்களின் சவால்களை உடனே நீக்கவில்லை; ஆனால் எழுந்து மீண்டும் கட்டுவதற்கான வலிமையை அளித்தது. அதுபோலவே, சந்தோஷம் வேதனையை மறுப்பதில்லை—அதை தெய்வீக வலிமையால் ஜெயிக்கிறது.

இயேசு தாமே இதை வாழ்ந்து காட்டினார். அவர் நிராகரிப்பையும், துன்பத்தையும், சிலுவையையும் சகித்தார்; ஆயினும், தந்தையின் அன்பில் முழுமையாக உறுதியாக இருந்தார். அவரது சந்தோஷம் சூழ்நிலைகளில் அல்ல; உறவிலேயே அடிப்படை கொண்டது. பவுல் அதே பாதையில் நடந்தார்; இப்போது நாமும் அதில் நடக்க அழைக்கப்படுகிறோம்.

யாக்கோபு விசுவாசிகளை இவ்வாறு ஊக்குவிக்கிறார்: "நீங்கள் பலவிதமான சோதனைகளில் அகப்படும்போது, 3 உங்கள் விசுவாசத்தின் பரீட்சையானது பொறுமையை உண்டாக்குமென்று அறிந்து, அதை மிகுந்த சந்தோஷமாக எண்ணுங்கள்" (**யாக்கோபு 1:2**). சோதனைகள் நன்றாக உணர்வதனால் அல்ல—ஆனால் தேவன் அவற்றை நமது விசுவாசத்தை ஆழப்படுத்தவும், குணத்தை வலுப்படுத்தவும், அவரிடம் நம்மை நெருக்கமாக்கவும் பயன்படுத்துவதாலே அது சந்தோஷமாகும்.

இன்று, நீங்கள் எந்த சோதனையை எதிர்கொண்டாலும், இதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்: உங்கள் சந்தோஷம் உங்கள் சுற்றிலும் நடப்பவற்றிலிருந்து அல்ல; உங்கள் உள்ளுக்குள் உங்களை வலுப்படுத்துகிற ஒருவரிடமிருந்து வருகிறது—அவர் இயேசு கிறிஸ்து. நீங்கள் அவரது சன்னிதியில் வாசம் செய்யும்போது, சந்தோஷம் உங்கள் பலனாகவும், திருப்தி உங்கள் சமாதானமாகவும் மாறும்.

__*சிந்திக்கவும் :*__

- நிலைத்த சந்தோஷத்திற்குப் பதிலாக, இப்போது நான் எங்கு தற்காலிக மகிழ்ச்சியைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்?
- என் வாழ்க்கையில் எந்த ஒரு பகுதியில், திருப்திக்காக கிறிஸ்துவை மேலும் ஆழமாக நம்ப வேண்டியுள்ளது?
- கடந்த சோதனைகளில் தேவன் தமது வலிமையை எனக்கு எவ்வாறு காட்டியுள்ளார்?

நாள் 21 – உணர்ச்சிகளைக் காட்டிலும் நம்பிக்கையைத் தேர்ந்தெடுப்பது

பிலிப்பியர் 4:4–7 "4 கர்த்தருக்குள் எப்பொழுதும் சந்தோஷமாயிருங்கள்; சந்தோஷமாயிருங்கள் என்று மறுபடியும்
சொல்லுகிறேன். 5 உங்கள் சாந்தகுணம் எல்லா மனுஷருக்கும் தெரிந்திருப்பதாக. கர்த்தர் சமீபமாயிருக்கிறார். 6
நீங்கள் ஒன்றுக்குங் கவலைப்படாமல், எல்லாவற்றையுங்குறித்து உங்கள் விண்ணப்பங்களை ஸ்தோத்திரத்தோடே
கூடிய ஜெபத்தினாலும் வேண்டுதலினாலும் தேவனுக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள். 7 அப்பொழுது, எல்லாப்
புத்திக்கும்மேலான தேவசமாதானம் உங்கள் இருதயங்களையும் உங்கள் சிந்தைகளையும் கிறிஸ்து
இயேசுவுக்குள்ளாகக் காத்துக்கொள்ளும்."

நமது உணர்ச்சிகள் உண்மையானவை; ஆனால் அவை நம்பத்தகுந்த அடித்தளமாக இருக்காது. அவை சூழ்நிலைகளினாலும், தூக்கத்தின் தரத்தினாலும், நமது கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட பல காரணங்களினாலும் மாறிக்கொண்டே இருக்கும். ஒரு தருணத்தில் நம்மால் எல்லாவற்றையும் சமாளிக்க முடியும் என்று தோன்றும்; அடுத்த தருணத்தில் அதே சூழ்நிலை நம்மை முற்றிலும் திணறவைக்கும். இந்த வசனம், நமது அடித்தளமாக தேவனுடைய சத்தியத்தை இதைவிட உறுதியான ஒன்றாக நமக்கு அளிக்கிறது

__*சிந்திக்கவும் :*__

1. ***சந்தோஷம் ஒரு தேர்வு; அது ஒரு உணர்ச்சி அல்ல -*** *பவுல் இதை சிறையிலிருந்து எழுதினார். அவர், "உங்களுக்கு சந்தோஷமாக இருக்கும்போது சந்தோஷப்படுங்கள்" என்று சொல்லவில்லை; "கர்த்தருக்குள் எப்பொழுதும் சந்தோஷமாயிருங்கள்" என்று சொல்கிறார். அதாவது, உங்கள் உணர்ச்சிகளோ அல்லது நடக்கும் விஷயங்களோ எப்படியிருந்தாலும், தேவன் யார் என்பதில் உங்கள் வாழ்க்கையை உறுதியாகப் பதியுங்கள் என்பதுதான்.*
2. **தேவனுடைய சமீபம் எல்லாவற்றையும் மாற்றுகிறது.** - *"கர்த்தர் சமீபமாயிருக்கிறார்" என்பதே மற்ற அனைத்திற்கும் அடித்தளம். உணர்ச்சிகள் சுழலும்போது, நம்மை நன்றாக உணரச் செய்ய அதிக முயற்சி செய்வதே தீர்வு அல்ல—தேவன் நம்மோடு இருக்கிறார் என்பதை நினைவுகூர்வதே தீர்வு. அவர் அருகில் இருக்கிறார். அவர் பார்க்கிறார். அவர் நம்மை விட்டு விலகவில்லை.*
3. **கவலைக்கு ஒரு மாற்று உண்டு.** - *"கவலைப்படாதிருங்கள்" என்பது ஒருபோதும் கவலை உணரக்கூடாது என்ற கட்டளை அல்ல. மாறாக, வேறுபட்ட முறையில் பதிலளிக்க ஒரு அழைப்பு. கவலைக்குரிய சிந்தனைகள் வரும்போது, அவற்றை எடுத்துச் செல்ல ஒரு இடம் நமக்கு உண்டு—தேவனுடைய சன்னிதியில், ஜெபத்தின் மூலம். கவலையின் எதிர் வலிமை மனஉறுதி அல்ல; ஜெபத்தின் மூலம் தேவனுடைய வல்லமையை நாடுவதுதான்.*
4. **ஸ்தோத்திரம் பார்வையை மாற்றுகிறது.** - *"ஸ்தோத்திரத்தோடு" வேண்டுதல்களை சமர்ப்பிப்பது என்றால், இன்றைய உதவியை கேட்கும்போது, கடந்த காலங்களில் தேவன் காட்டிய விசுவாசத்தை நினைவுகூர்வதாகும். "தேவனை நம்ப முடியாது" என்று உணர்ச்சிகள் சொல்லும்போது, அதற்கு எதிரான சாட்சியாக ஸ்தோத்திரம் நிற்கிறது.*
5. ***சமாதானம் ஒரு சாதனை அல்ல; அது ஒரு வரம்.*** *தேவன் தரும் சமாதானம் "எல்லா அறிவுக்கும் மேலானது." சூழ்நிலைகள் மாறாவிட்டாலும், விஷயங்கள் எப்படி தீரும் என்று நமக்கு புரியாவிட்டாலும், அது நமது இருதயங்களையும் சிந்தனைகளையும் காக்கிறது. அதை நாம் உருவாக்குவதில்லை; அதை பெற்றுக்கொள்கிறோம்.*

<u>இன்றைய சவால்:</u>

- ***உங்கள் உணர்ச்சியை நேர்மையாக பெயரிடுங்கள் -*** *இப்போது நீங்கள் என்ன உணர்கிறீர்கள்? அதை ஆவிக்குரிய வார்த்தைகளால் மறைக்க வேண்டாம். தேவனுக்கு முன் நேர்மையாக ஒப்புக்கொள்ளுங்கள்.*
- ***சத்தியத்தின் பக்கம் திருப்புங்கள் -*** *உங்கள் உணர்ச்சிகள் வேறுபடச் சொன்னாலும், தேவனைப்பற்றி நீங்கள் அறிந்திருக்கும் உண்மை என்ன? (அவர் அருகில் இருக்கிறார். அவர் விசுவாசமுள்ளவர். அவர் உங்களை கேட்கிறார்.)*
- **தெளிவாக ஜெபியுங்கள்.** - *உண்மையான வேண்டுதல்களை—மெருகேற்றப்பட்ட பதிப்புகளை அல்ல—தேவனுக்கு எடுத்துச் செல்லுங்கள். கடந்த கால விசுவாசத்திற்காக ஸ்தோத்திரத்தையும் சேர்க்குங்கள்.*
- ***சமாதானத்தை பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் -*** *அமைதியான உணர்ச்சிகளை உருவாக்க முயல வேண்டாம். உங்கள் இருதயத்தை காக்க தேவனுடைய சமாதானத்தை வேண்டுங்கள்; அவர் தமது காலத்தில் அதை தருவார் என்று நம்புங்கள்.*

<u>சிந்திக்கவும் :</u>

- *இப்போது என் இருதயத்தில் எந்த உணர்ச்சிகள் அதிகமாக ஆட்சி செய்கின்றன?*
- *எந்த சூழ்நிலைகளில் "கர்த்தர் சமீபமாயிருக்கிறார்" என்பதை நான் எளிதில் மறந்து விடுகிறேன்?*
- *இன்று நான் தேவனிடம் ஜெபத்தில் ஒப்படைக்க வேண்டிய கவலை எது?*
- *இன்றைய அநிச்சயத்திற்குள் இருந்தபடியே, கடந்த காலங்களில் தேவன் காட்டிய எந்த விசுவாசத்திற்காக நான் அவருக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும்?*

<u>மனப்பாட வசனம்:</u> பிலிப்பியர் 4:6–7

<u>நாள் 22 – மன்னிப்பும் நம்பிக்கையும்</u>

சங்கீதம் 103:2–3 "*2என் ஆத்துமாவே, கர்த்தரை ஸ்தோத்திரி; அவர் செய்த சகல உபகாரங்களையும் மறவாதே. 3 அவர் உன் அக்கிரமங்களையெல்லாம் மன்னித்து, உன் நோய்களையெல்லாம் குணமாக்கி*"

சங்கீதம் 103-ல் தாவீது தேவனுடைய அற்புதமான குணங்களை விவரிக்கிறார். அவற்றில் ஒன்றாக, தேவன் நமது எல்லா அக்கிரமங்களையும் (பாவங்களையும்) மன்னிக்கிறவர் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். நம்மில் பலர், நமது சில பாவங்கள் மன்னிக்க முடியாதவை என்று நம்பி வளர்ந்திருக்கலாம். ஆனால் தேவனுடைய சத்தியத்தை அறிந்தபோது, அவர் மன்னிக்க முடியாத அளவுக்கு பெரிய பாவம் எதுவுமே இல்லை என்பதை உணர்ந்து ஆழமாக மனம் உருகுகிறோம்.

முழு உலகமே நமக்கு எதிராக மாறிவிடும் அளவுக்குக் கடுமையான பாவங்களையும் கூட, தேவன் மன்னிக்க ஆவலாயிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட தேவன் அவரே! இத்தகைய முழுமையான மன்னிப்பை நாம் பெற்ற பிறகு, அதே மன்னிப்பை மற்றவர்களுக்கும் வழங்க வேண்டும் என்று தேவன் நம்மிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறார். நாம் பெற்றதை பிறருக்கும் வழங்க வேண்டும் என்பதே அவர் விருப்பம். அப்போஸ்தலன் பவுல் இதைப் பற்றி எழுதியதைப் பாருங்கள்:

கொலோசெயர் 3:13 "ஒருவரையொருவர் தாங்கி, ஒருவர்பேரில் ஒருவருக்குக் குறைபாடு உண்டானால், கிறிஸ்து உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல, ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்." கர்த்தர் நம்மை மன்னித்ததுபோல நாமும் மன்னிக்க அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். அவர் எப்படிப் மன்னித்தார்? அவர் நமது எல்லா பாவங்களையும் மன்னித்தார். "இந்தப் பாவத்தை நான் மன்னிக்க மாட்டேன்" என்று அவர் ஒருபோதும் சொல்லவில்லை. அவர் மன்னித்த பின்பு, நமது பாவங்களை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவும் இல்லை. நம்மிடமிருந்து பாவம் செய்தவர்களையும் நாம் இப்படித்தான் மன்னிக்க வேண்டும்.

மற்றவர்களை மன்னிப்பதில் நம்பிக்கை எவ்வாறு செயல்படுகிறது?

- தேவன் நமது எல்லா பாவங்களையும் மன்னித்தார் என்பதை நம்ப வேண்டும் — ஏனெனில் அவர் அப்படிப்பட்ட தேவன்.
- நம்மை தம்மைப் போல மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நம்ப வேண்டும் — அதனால், தேவன் நம்மையும் மற்றவர்களை மன்னிக்க வல்லவர்களாக மாற்றுகிறார்.
- நமக்குள் வாசம் செய்யும் பரிசுத்த ஆவியானவரை நம்ப வேண்டும் — அவர் தேவன் மன்னித்ததுபோல நாமும் மன்னிக்க வல்லமையளிக்கிறார்.
- நியாயமாக தீர்ப்பு செய்கிற தேவனிடம் நம்மையே ஒப்படைக்க வேண்டும் — இயேசு செய்ததுபோல. அதற்காக, தேவன் உண்மையில் நீதியுள்ளவர் என்பதை நம்ப வேண்டும்.

1 பேதுரு 2:21–23 "21 இதற்காக நீங்கள் அழைக்கப்பட்டுமிருக்கிறீர்கள்; ஏனெனில், கிறிஸ்துவும் உங்களுக்காகப் பாடுபட்டு, நீங்கள் தம்முடைய அடிச்சுவடுகளைத் தொடர்ந்துவரும்படி உங்களுக்கு மாதிரியைப் பின்வைத்துப்போனார். 22 அவர் பாவஞ்செய்யவில்லை, அவருடைய வாயிலே வஞ்சனை காணப்படவுமில்லை; 23 அவர் வையப்படும்போது பதில்வையாமலும், பாடுபடும்போது பயமுறுத்தாமலும், நியாயமாய்த் தீர்ப்புச்செய்கிறவருக்குத் தம்மை ஒப்புவித்தார்."

பல உயர் பதவியில் ஆண்டவர்கள் தங்கள் ஊழியர்களை தயவோடும் நீதியோடும் நடத்தாத காலத்தில் இதை பவுல் எழுதியிருந்தார். இருந்தாலும், கிறிஸ்தவ ஊழியர்களுக்கு அவர் இப்படிக் கட்டளையிடுகிறார்: **1 பேதுரு 2:18** "வேலைக்காரரே, அதிக பயத்துடனே உங்கள் எஜமான்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்; நல்லவர்களுக்கும் சாந்தகுணமுள்ளவர்களுக்கும் மாத்திரம் அல்ல, முரட்டுக்குணமுள்ளவர்களுக்கும் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்."

இந்தக் கட்டளையைச் சொன்ன பின்பு, பேதுரு நம்முடைய ஆண்டவர் இயேசுவின் உதாரணத்தை நோக்கி நம்முடைய கவனத்தை திருப்புகிறார். நம்மிடம் அநியாயமாக நடக்கப்படுகிறதென்று நமக்குத் தோன்றும்போது, பாவமே செய்யாத இயேசுவை நினைத்துப் பாருங்கள். அவர் இகழப்பட்டார், ஆடையிழக்கச் செய்யப்பட்டார், அடிக்கப்பட்டார், துப்பப்பட்டார், இறுதியில் மரண தண்டனைக்குத் தகுதியான குற்றவாளியைப்போல் சிலுவையில் அறையப்பட்டார். இத்தனை வேதனைகளையும் எப்படிக் கசப்பில்லாமல் சகித்து, அவரைத் துன்புறுத்தியவர்களுக்காகவே ஜெபிக்க முடிந்தது? அதற்கான விடையை பேதுரு 23-ஆம் வசனத்தில் தருகிறார்: "அவர் வையப்படும்போது பதில்வையாமலும், பாடுபடும்போது பயமுறுத்தாமலும், நியாயமாய்த் தீர்ப்புச்செய்கிறவருக்குத் தம்மை ஒப்புவித்தார்."

தேவன் நீதியுள்ளவர் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? அப்படி நம்பினால், மற்றவர்கள் நம்மிடம் அநியாயமாக நடக்கும்போது, நம்மை யாரிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும்? நாம் நீதியை நம்முடைய கைகளில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமா? நாம் நீதியை நம்முடைய கைகளில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது, "என்னைப் பாதித்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும்; அவர்களை வேறு யாரும் தண்டிக்க மாட்டார்கள்" என்று நினைக்கிறோம். இப்படி நினைப்பதன் மூலம், தேவன் அநீதியானவர் என்று நாம் அறிவிப்பது போலாகிறது. அது தேவனை அவமதிக்கும் சிந்தனை! நம்மை காயப்படுத்தியவர்களை மன்னிக்காமல், கசப்பையும் வெறுப்பையும் மனதில் வைத்துக்கொள்வதன் மூலம் கூட நாம் அவர்களைத் தண்டிக்க முயல்கிறோம். அது நமது நடத்தையிலும் அணுகுமுறையிலும் வெளிப்படும்.

இப்போது நினைத்துப் பாருங்கள்: இயேசுவைத் துரோகம் செய்த யூதாஸ், மூன்று முறை மறுத்த பேதுரு, அவர் கைது செய்யப்பட்டபோது அவரை விட்டுவிட்டு ஓடிய அப்போஸ்தலர்கள் - இவர்களையெல்லாம் இயேசு எப்படிச் சந்தித்தார்? அதிகமான வேதனையில் இருந்தபோதும், அவர் தமது சத்துருக்களுக்காக இப்படிப் பிரார்த்தித்தார்: **"**பிதாவே இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே என்றார்**"** (லூக்கா 23:34).

மனப்பாடம் செய்ய வேண்டிய வசனங்கள்:

மற்றவர்கள் உங்களுக்கு எதிராகப் பாவம் செய்யும் ஒவ்வொரு முறையும், இந்த வசனங்களை நினைவில் கொண்டு அதன்படி நடந்து கொள்ளுங்கள்:

- **கொலோசெயர் 3:13** "ஒருவரையொருவர் தாங்கி, ஒருவர்பேரில் ஒருவருக்குக் குறைபாடு உண்டானால், கிறிஸ்து உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல, ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்."
- **1 பேதுரு 2:23** "அவர் வையப்படும்போது பதில்வையாமலும், பாடுபடும்போது பயமுறுத்தாமலும், நியாயமாய்த் தீர்ப்புச்செய்கிறவருக்குத் தம்மை ஒப்புவித்தார்"

நடைமுறை செயல்பாடு:

- உங்களுக்கு முழுமையான மன்னிப்பை அளித்ததற்காக **இயேசுவுக்கு ஒரு நன்றிக் கடிதம் எழுதுங்கள்.**
- உங்கள் இருதயத்தை ஆராய்ந்து பாருங்கள். மனதார மன்னிக்க முடியாமல் வைத்திருக்கும் ஒருவர் யாராவது இருந்தால், கர்த்தர் உங்களை மன்னித்ததுபோல அவர்களையும் மன்னிக்க, பரிசுத்த ஆவியானவரின் உதவியை நாடுங்கள்.

நாள் 23 - சோதனைகளில் நமது நோக்கம்

1 பேதுரு 1:6–7 "6 இதிலே நீங்கள் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறீர்கள்; என்றாலும், துன்பப்படவேண்டியது அவசியமானதால், இப்பொழுது கொஞ்சக்காலம் பலவிதமான சோதனைகளினாலே துக்கப்படுகிறீர்கள். 7 அழிந்துபோகிற பொன் அக்கினியினாலே சோதிக்கப்படும்; அதைப்பார்க்கிலும் அதிக விலையேறப்பெற்றதாயிருக்கிற உங்கள் விசுவாசம் சோதிக்கப்பட்டு, இயேசுகிறிஸ்து வெளிப்படும்போது உங்களுக்குப் புகழ்ச்சியும் கனமும் மகிமையுமுண்டாகக் காணப்படும்"

பேதுரு தானே, சோதிக்கப்பட்டபோது இயேசுவை மறுத்ததினால் எடுத்த பலவீனமான தீர்மானங்களுக்கு பலமுறை தன்னைத் தானே மன்னிக்க வேண்டியவராக இருந்தார் என்பதை நாம் அறிவோம். சோதனை நேரத்தில், இயேசுவுடன் எந்த நெருக்கமும் இல்லை என்று மறுப்பதை அவர் தவிர்க்க முடியவில்லை.

சோதனைகள், பரீட்சைகள், ஆசைகள், ஏமாற்றங்கள், மறுப்புகள்—இவை எல்லாம் சில நேரங்களில் நமக்கு வேதனையையும், நம் மனத்தை புண்படுத்தியவர்கள்மேல் கோபத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றன. ஆனால் கடினமான நாட்களில் நாம் தேவனை நம்புகிறோம் என்பதை நிரூபிக்கும் போது மட்டுமே நமது விசுவாசம் உண்மையானதாகி தங்கம்போல் மதிப்புமிக்கதாகிறது.

இன்று காலை இந்த தியானத்தை எழுத அமர்ந்தபோது, எனக்கு நெருக்கமான ஒருவர் என்னை அவமதித்து, மரியாதை இழக்கச் செய்து, தேவையற்றவராக உணரச் செய்ததால் நான் கலங்கியும் துக்கத்துடனும் ஜெபத்தில் போராடிக்கொண்டிருந்தேன். முந்தைய இரவு துக்கமும் கோபமும் கொண்டு உறங்கினேன். ஜெபிக்கத்

தொடங்கியபோது, இன்று முதல் நான் எவ்வாறு எதிர்வினையாற்றப் போகிறேன் என்பதையே தேவனிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அப்படிப்பட்டவர்களை நான் தவிர்ப்பேன், தண்டிப்பேன், அல்லது என் வாழ்க்கையிலிருந்து தள்ளிவிடுவேன்—அவர்கள் தனியாக வேதனைப்பட்டாலும் பரவாயில்லை என்ற எண்ணத்தோடு. அந்த எண்ணத்தோடு நடுவே, **தேவன் அன்பாக இருக்கிறார்** (**1 யோவான் 4:8**) என்பதை நினைத்தேன். மேலும், நான் தேவனை நேசிக்கிறேன் என்றால் (**1 யோவான் 4:16**), அன்பில் வாழ வேண்டும், அன்பில் பதிலளிக்க வேண்டும் என்பதை வாசித்தேன். நான் தேவனிடம் ஒவ்வொரு முறையும் மன்னிப்பு கேட்கும்போது அவர் என்னை நடத்தும் விதமே என் ஒரே பதிலாக இருக்க வேண்டும். என் கோபம் தணிந்தது; அந்த நபரை மன்னிக்கவும், அவர்களை மீண்டும் சந்திப்பதற்கும் முன்பே இனி கோபத்தை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்றும் முடிவு செய்தேன்.

நாம் பலவிதமான சோதனைகளை எதிர்கொள்கிறோம். பலருக்கோ, கடன், நிலையான வேலை இல்லாமை, நிராகரிப்பு, அவமதிப்புகள், குணமடையாத உறவுகள், தவறான நடத்தைகள், வாழ்க்கைத்துணையாக அன்பு பெறாத நிலை, நீண்டகால நோய் மற்றும் மருந்துகள் போன்ற இன்னும் கடினமான விஷயங்களாக இருக்கலாம். நான் விசுவாசியாக இருக்கும்போது ஏன் இச்சோதனைகளை எதிர்கொள்கிறேன் என்பதற்கு எல்லா நேரமும் பதில் இருக்காது. ஆனால் என் நோக்கத்தை நான் கண்டறியலாம். நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? என்ன செய்ய வேண்டும் என்று என்னிடம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது? இந்த கடினமான காலங்களில் தேவன் என்னை எப்படிப் பார்க்க விரும்புகிறார்?

தேவனை நோக்கிப் பாருங்கள். அவர் எப்போதும் அன்பாக இருக்கிறார். அவரது இயல்பு அன்பே. அவர் அன்பாகவே சிந்திக்கிறார். நான் அன்பில் பதிலளித்தால், என் விசுவாசம் உண்மையானதாகிறது. தேவன் என்னிடமிருந்து விரும்புவது அதுவே. என் விசுவாச வாழ்க்கை தங்கம்போல் மதிப்புமிக்கதாகிறது. என் கோபத்தைவிட என் அன்பு மற்றவர்களை அதிகமாகத் தொட வேண்டும். சோதனைகளில் நான் காட்டும் பதில் தேவனுக்கு முன்பாக கௌரவத்தை சேர்க்கிறது. நான் சரியாக எதிர்வினையாற்றியதைப் பார்த்து தேவன் மகிழ்ந்து திருப்தி அடைகிறார். "சமாதானத்தின் தேவன் தாமே உங்களை முற்றிலும் பரிசுத்தமாக்குவாராக, உங்கள் ஆவி ஆத்துமா சரீரம்முழுவதும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து வரும்போது குற்றமற்றதாயிருக்கும்படி காக்கப்படுவதாக" (**1 தெசலோனிக்கேயர் 5:23**)

தேவனுடைய அன்பைப் பற்றி சிந்திக்கும் போது, உங்கள் நோக்கத்தையும் நீங்கள் சிந்திக்கிறீர்கள். உங்களைத் நீங்களே மன்னிக்கவும், ஒருவரை மன்னிக்கவும், அல்லது தேவன் உங்கள் வாழ்க்கைக்கு வாக்களித்த வலிமையை நீங்கள் பெறும் வரை உங்களிடம் பொறுமையாய் இருக்கவும் தேவையான வலிமையைத் தேடுங்கள்.

மனப்பாடம் செய்யுங்கள்:
1 பேதுரு 1:6 – "இதிலே நீங்கள் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறீர்கள்; என்றாலும், துன்பப்படவேண்டியது அவசியமானதால், இப்பொழுது கொஞ்சக்காலம் பலவிதமான சோதனைகளினாலே துக்கப்படுகிறீர்கள்"

நாள் 24 - புயலில் சமாதானத்தை கண்டுபிடித்தல்

***மாற்கு* 4:35–41 "35**அன்று சாயங்காலத்தில், அவர் அவர்களை நோக்கி: அக்கரைக்குப் போவோம் வாருங்கள்
என்றார். 36 அவர் ஜனங்களை அனுப்பிவிட்டு, அவர் படவிலிருந்தபடியே அவரைக் கொண்டுபோனார்கள். வேறே
படவுகளும் அவரோடேகூட இருந்தது. 37 அப்பொழுது, பலத்த சுழல்காற்று உண்டாகி, படவு நிரம்பத்தக்கதாக,
அலைகள் அதின்மேல் மோதிற்று. 38 கப்பலின் பின்னணியத்தில் அவர் தலையணை வைத்து நித்திரையாயிருந்தார்.
அவர்கள் அவரை எழுப்பி: போதகரே, நாங்கள் மடிந்து போகிறது உமக்குக் கவலையில்லையா என்றார்கள். 39
அவர் எழுந்து, காற்றை அதட்டி, கடலைப்பார்த்து: இரையாதே, அமைதலாயிரு என்றார். அப்பொழுது காற்று
நின்றுபோய், மிகுந்த அமைதலுண்டாயிற்று. 40 அவர் அவர்களை நோக்கி: ஏன் இப்படிப் பயப்படுகிறீர்கள்? ஏன்
உங்களுக்கு விசுவாசம் இல்லாமற்போயிற்று என்றார். 41 அவர்கள் மிகவும் பயந்து: இவர் யாரோ? காற்றும் கடலும்
இவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதே என்று, ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள்"

நமது கஷ்டங்களிலும் தேவன் நம்முடன் இருக்கிறார். வாழ்க்கையின் புயல்கள் திடீரென்று வரும்—நோய், பொருளாதார பிரச்சினைகள், ஊழிய அழுத்தங்கள், உறவு சிக்கல்கள், அல்லது தனிப்பட்ட போராட்டங்கள்.

படகிலிருந்த சீஷர்கள் போல நாமும், ''கர்த்தாவே, உங்களுக்கு எங்களைப் பற்றி கவலை இல்லையா?'' என்று இயேசுவிடம் கேட்கிறோம். ஆனால் முக்கியமான சத்தியம் இதுவே: **இயேசு எப்போதும் நம்முடன் இருக்கிறார். அவர் நம்முடன் அதே படகில்தான் இருக்கிறார்.** *கலிலேயா கடல் திடீர் புயல்களுக்குப் பெயர்போனது; அவை மிகவும் ஆபத்தானவை. பேதுரு, யோவான் போன்ற அனுபவமிக்க மீனவர்கள்கூட அந்தப் புயலைக் கண்டு பயந்தார்கள்!*

***ஏசாயா* 41:10** *"நீ பயப்படாதே, நான் உன்னுடனே இருக்கிறேன்; திகையாதே, நான் உன் தேவன்; நான் உன்னைப் பலப்படுத்தி உனக்குச் சகாயம்பண்ணுவேன்; என் நீதியின் வலதுகரத்தினால் உன்னைத் தாங்குவேன்"*

இந்த வாக்குறுதி, பயத்திலும், எதிர்ப்புகளிலும், எதிர்காலம் குறித்த அநிச்சயத்திலும் இருந்த தேவனுடைய மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. தேவன் அவர்களை, ''நான் உன்னுடன் இருக்கிறேன்; நான் உனக்கு உதவுவேன்'' என்று நினைவூட்டினார். இந்த வாக்குறுதி இன்றும் நமக்கும் உண்மையானதே.

1. *நமது பதற்றத்தைவிட அவரது சந்நிதி மேன்மையானது* - *சீஷர்கள் புயலைப் பார்த்தார்கள்; இயேசு அமைதியாக இருந்தார். அவர் கவலை இல்லாமல் இருந்ததால் அல்ல—தான் யார் என்றும் அடுத்தது என்ன நடக்கும் என்றும் முழு நம்பிக்கை இருந்ததால் அவர் உறங்கினார். நமது பயம் அவரது வல்லமையை மாற்றாது; அவரை வல்லமையற்றவராக்கவும் முடியாது. பயமுறுத்தும் சோதனைகளை எதிர்கொள்ளும்போது, தேவன் நம்மை விட்டுவிட்டார் என்று நாம் நினைக்கக் கூடாது! இயேசு புயலை அமைத்தபோது, சீஷர்கள் ஒரு முக்கிய உண்மையை உணர்ந்தார்கள்: அவர்கள் புயலைவிட மிகப்பெரிய ஒருவருடன் இருந்தார்கள். அதே இயேசு இன்றும் நமது கடினமான சூழ்நிலைகளில் நம்முடன் இருக்கிறார். நீங்கள் இதை நம்புகிறீர்களா?*

2. *அவரது வார்த்தை சமாதானத்தை கொண்டுவருகிறது* - *இயேசு எளிமையாகச் சொன்னார்:* **"***இரையாதே, அமைதலாயிரு'' அந்த கொந்தளிக்கும் புயல் உடனே கீழ்ப்படிந்து முடிவடைந்தது! இதைச் செய்ய இயேசுவுக்கே முடியும். அவர் படைப்பாளர்; நம்மையும் படைத்தவர். அதே இயேசு இன்றும் நமது இருதயங்களில் சமாதானத்தைப் பேசுகிறார்—வேதவசனத்தின் மூலம், ஊக்கமளிக்கும் வார்த்தைகளைக் கூறும் நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களின் மூலம், தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு ஜெபங்களின் மூலம், ஆராதனை மற்றும் கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்தின் மூலம். அவரது குரலுக்கு அதிகாரம் உண்டு. அவர் பேசும்போது, பயம் தனது வல்லமையை இழக்கிறது. கவனச்சிதறல்களும் பயத்தின் சத்தங்களும் நடுவே, அவரை கேட்பது நமது பொறுப்பு.*

3. *அவரது அன்புள்ள வல்லமை நம்மை தாங்குகிறது* - *ஏசாயா* 41:10-*ல் தேவன்,* **"***நான் உன்னைப் பலப்படுத்தி உனக்குச் சகாயம்பண்ணுவேன்***"** *என்று சொல்கிறார். புயல்கள் நம்மை அசைக்கலாம்; நம்பிக்கையற்றவர்களாகவும் பயத்தில் சிதறியவர்களாகவும் உணரச் செய்யலாம். ஆனால் தேவன் நம்மை உறுதியாகத் தாங்குகிறார். நாம் பலவீனமாகவும் நம்பிக்கையற்றவர்களாகவும் உணர்ந்தாலும், அவரது வல்லமை எப்போதும் நம்மை ஆதரிக்கிறது. அவர் தூரத்தில் இருந்து பார்ப்பவர் அல்ல—அன்புள்ள தந்தையோ தாயோ தங்கள் அருமை குழந்தையைத் தூக்கிக்கொள்வதைப் போல, நம்மருகில் இருந்து நம்மைத் தாங்குகிறார்.*

4. *புயலிலும் அவரது நோக்கம் செயல்படுகிறது* - *இயேசு, சீஷர்களின் விசுவாசத்தை வளர்க்க அந்தப் புயலை பயன்படுத்தினார். புயலுக்குப் பிறகு, அவர்கள் அலைகளை மட்டும் பயப்படவில்லை—இயேசுவை வியப்புடன் நோக்கினார்கள். சில நேரங்களில், தேவன் நம்மை இன்னும் ஆழமாக அறியும்படியாக புயல்களை அனுமதிக்கிறார். புயலே, விசுவாசம் வலுப்பெறும் இடமாக மாறுகிறது.*

சிந்திக்கவும் :

- *இயேசுவை அழைக்க வேண்டிய எந்த புயலை நான் இப்போது எதிர்கொள்கிறேன்?*
- *என் பயத்தைவிட அவரது சந்நிதியிலே நான் எவ்வாறு கவனம் செலுத்தலாம்?*
- *இந்தப் புயலின் மூலம் இயேசு என்ன கற்பிக்கிறார்?*
- *எதிர்காலத்தில் நான் சந்திக்கக்கூடிய புயல்களால் அசையாமல் இருக்க, என்னை நான் எவ்வாறு தயார்படுத்தலாம்?*

நாள் 25 - கஷ்டங்களிலிருந்து கற்றுக்கொள்வது

(கடின அனுபவங்களின் பள்ளியிலிருந்து கற்றல்)

எபிரேயர் 5:8; யோபு 42:1–6

வாழ்க்கையில், கஷ்டங்களை நாம் பல நேரங்களில் எரிச்சலூட்டும், மனச்சோர்வை தரும், தொந்தரவு செய்யும் அல்லது தண்டனை போலவே பார்க்கிறோம். எளிதான, சீரான பாதையை நாம் விரும்புகிறோம். ஆனால் வேதாகமம் கஷ்டங்களைப் பற்றிய ஒரு உயர்ந்த சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துகிறது: நமது மிகப்பெரிய கற்றல் பெரும்பாலும் சவால்களின் அடுப்பில் தான் நிகழ்கிறது. வேதாகமம் வேதனைக்கு ஒரு சிறந்த பார்வையை அளிக்கிறது—அது நாம் சும்மா சகித்துக்கொள்ள வேண்டிய ஒன்று மட்டும் அல்ல; ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்கும் சீரமைப்பிற்கும் தேவன் வடிவமைத்த வகுப்பறை தான் வேதனை.

வாழ்க்கைக்கான தேவனுடைய பாடத்திட்டம்:

எபிரேயர் புத்தகத்தின் எழுத்தாளர், இயேசுவின் வாழ்க்கையில் இருந்து ஒரு வலிமையான உதாரணத்தை நமக்கு அளிக்கிறார்: "அவர் குமாரனாயிருந்தும் பட்டபாடுகளினாலே கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொண்டு" (எபிரேயர் 5:8). இதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்: பாவமற்ற, முற்றிலும் கீழ்ப்படிதலுள்ள தேவனுடைய குமாரனே கூட, வேதனையின் வழியாக உண்மையான கீழ்ப்படிதலை அனுபவித்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இதன் பொருள், இயேசு முன்பு கீழ்ப்படியாதவர் என்பதல்ல; மாறாக, மனிதனாக இருந்த தனது அனுபவத்தின் மூலம் அவரது கீழ்ப்படிதல் சோதிக்கப்பட்டு, நிரூபிக்கப்பட்டு, நிறைவு பெற்றது—இறுதியில், ''சிலுவை மரணமட்டும் கீழ்ப்படியும்வரை'' (பிலிப்பியர் 2:8). இயேசுவே இந்த ''தெய்வீக பாடத்திட்டத்தை'' கடந்து சென்றிருந்தால், நாம் அதைத் தவிர்த்து செல்லலாம் என்று எப்படி சிந்திக்க முடியும்?

கஷ்டங்களின் மூலம் தான் நமது விசுவாசம் சோதிக்கப்படுகிறது, சுத்திகரிக்கப்படுகிறது; நமது குணாதிசயம் வடிவமைக்கப்படுகிறது. அவை நமது சுயநம்பிக்கையை அகற்றி, நாம் உண்மையில் எதில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. கடுமையான வெப்பத்தின் மூலம் தூய தங்கம் பெறப்படுவது போல, சோதனைகளின் அழுத்தம் மூலம் தேவன் நம்மைச் சீரமைத்து, கிறிஸ்துவின் சாயலுக்கு மேலும் ஒத்தவர்களாக மாற்றுகிறார்.

பார்வையில் மாற்றம்:

யோபுவின் வேதனையை நினைத்துப் பாருங்கள். அவர் அனைத்தையும் இழந்தார்—செல்வம், பிள்ளைகள், உடல்நலம். இருந்தாலும், தேவனை சபிக்க மறுத்து தனது நேர்மையை காத்தார். தொடர்ச்சியான பேரவலங்களையும், நண்பர்களின் தவறான ஆலோசனைகளையும் சகித்த பிறகு, தேவன் பேசினார். அதற்கு யோபு அளித்த பதில், தாழ்மையும் உள்ளார்ந்த மாற்றமும் நிறைந்ததாக இருந்தது:

"அப்போது யோபு கர்த்தருக்குப் பதிலாகச் சொன்னான்: '1 அப்பொழுது யோபு கர்த்தருக்குப் பிரதியுத்தரமாக: 2 தேவரீர் சகலத்தையும் செய்யவல்லவர்; நீர் செய்ய நினைத்தது தடைபடாது என்பதை அறிந்திருக்கிறேன்... ஆகையால் நான் எனக்குத் தெரியாததையும், என் புத்திக்கு எட்டாததையும், நான் அறியாததையும் அலப்பினேன் என்கிறேன்... 5 என் காதில் உம்மைக்குறித்துக் கேள்விப்பட்டேன்; இப்பொழுதோ என் கண் உம்மைக் காண்கிறது. 6 ஆகையால் நான் என்னை அருவருத்து, தூளிலும் சாம்பலிலும் இருந்து மனஸ்தாபப்படுகிறேன் என்றான்." (யோபு 42:1–6 – தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வசனங்கள்)

யோபுவின் கஷ்டங்கள் அவரை அற்புதமான உயரத்திற்குக் கொண்டு சென்றன. இந்தக் கதையின் முடிவை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இழந்த அனைத்தையும் மீட்டெடுத்ததைவிட, யோபு அதைவிட உயர்ந்த ஒன்றைப் பெற்றார். அவர் தேவனைப் பற்றிய அறிவிலிருந்து, தேவனை நேரடியாக அனுபவிக்கும் அறிவுக்கு நகர்ந்தார். வேதனை அவரை மாற்றியது. அவர் தன் சிறுமையையும், தேவனுடைய முழுமையான அதிகாரத்தையும் உணர்ந்தார். அந்தச் சோதனையின் விளைவு மீட்பு மட்டுமல்ல—தேவனைப் பற்றிய ஆழமான, தெளிவான தரிசனம் தான்.

நடைமுறை செயல்பாடு:

இன்று நீங்கள் ஒரு சோதனையை எதிர்கொண்டு கொண்டிருந்தால்—அது கடினமான உறவாக இருக்கலாம், பொருளாதார நெருக்கடியாக இருக்கலாம், உடல்நலப் பிரச்சினையாக இருக்கலாம், அல்லது தொழில்முறை பின்னடைவாக இருக்கலாம்—இந்த இரண்டு கேள்விகளை உங்களிடம் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்:

- **இந்தக் கஷ்டம் என்னை எதை விட்டுவிட அழைக்கிறது?**
  (கட்டுப்பாடு, பெருமை, பயம், அல்லது என் சொந்த பலத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பதையா?)
- **இந்தக் கஷ்டம் தேவனைப் பற்றி என்ன கற்றுக்கொடுக்கிறது?**
  (நான் முன்பு அனுபவிக்காத விதத்தில், அவரது விசுவாசத்தையா, போதுமானதையா, ஆறுதலையா, வல்லமையையா?)

கஷ்டம் நீங்க வேண்டும் என்று மட்டும் ஜெபிப்பதைவிட, அதற்குள் மறைந்துள்ள பாடத்தை கற்றுக்கொள்ள கிருபை வேண்டி ஜெபியுங்கள். அந்த பதற்றத்தையும் அழுத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்; ஏனெனில் மிக மதிப்புமிக்க ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சி, வேதனையைக் கடந்து அல்ல— வேதனையின் வழியாகவே உருவாகிறது.

மனப்பாடம் செய்யுங்கள்:

ரோமர் 5:3–4 “3 அதுமாத்திரமல்ல, உபத்திரவம் பொறுமையையும், பொறுமை பரீட்சையையும், பரீட்சை நம்பிக்கையையும் உண்டாக்குகிறதென்று நாங்கள் அறிந்து, உபத்திரவங்களிலேயும் மேன்மைபாராட்டுகிறோம்”

நாள் 26 - அவரில் இளைப்பாறுதல்

மத்தேயு 11:28-30 “வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள்; நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன். நான் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமாய் இருக்கிறேன்; என் நுகத்தை உங்கள்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு, என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்; அப்பொழுது, உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்கு இளைப்பாறுதல் கிடைக்கும். என் நுகம் மென்மையாயும், என் சுமை இலகுவாயும் இருக்கிறது.”

தேவனுடைய சமூகத்தில் உங்கள் ஆத்துமாவிற்கான இளைப்பாறுதலைக் கண்டடைதல். தேவனுடைய சித்தத்தை அடையாளம் காண அமைதியைப் பயிற்சி செய்தல்.

நவீன வாழ்க்கையின் வேகம் இடைவிடாதது. நாம் எப்போதும் ஏதோ ஒன்றோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம், எதற்கோ போராடுகிறோம், பெரும்பாலும் எப்போதும் சோர்வாகவே இருக்கிறோம். வார இறுதி விடுமுறைகள் அல்லது பொழுதுபோக்குகளில் நாம் நிம்மதியைத் தேடுகிறோம், ஆனாலும் ஆழமான அந்தச் சோர்வு நம்மை விட்டு நீங்குவதில்லை. நம் ஆத்துமாக்கள் களைப்படைந்துள்ளன. இந்த களைப்பான மற்றும் சோர்வான உலகத்தைப் பார்த்துதான், இயேசு வேதாகமத்திலேயே மிகவும் ஆறுதலான அழைப்புகளில் ஒன்றை விடுக்கிறார்:

பரிமாற்ற சலுகை

"வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே, என்னிடத்தில் வாருங்கள்" என்று இயேசு கூறும்போது, இரண்டு வகையான சுமைகளைச் சுமப்பவர்களை அவர் அழைக்கிறார்:

- **பாவம் மற்றும் சட்டவாதத்தின் சுமை:** இயேசுவின் காலத்தில், மதத் தலைவர்கள் மக்கள் மீது நூற்றுக்கணக்கான கட்டுப்பாடுகளை விதித்து, நீதியைப் பெறுவதற்காக ஒரு நசுக்கும் சுமையை உருவாக்கியிருந்தனர். இந்த குற்ற உணர்வு மற்றும் செயல்திறன் சார்ந்த வாழ்க்கையிலிருந்து இயேசு விடுதலையை வழங்குகிறார்.
- **வாழ்க்கை மற்றும் கவலையின் சுமை:** இதில் பதற்றம், துக்கம், இடைவிடாத லட்சியம், நிதி நெருக்கடி மற்றும் சுய-நம்பிக்கை என நாம் தனியாக நிர்வகிக்க முயற்சிக்கும் அனைத்து சுமைகளும் அடங்கும்.

இயேசு ஒரு 'சுமை பரிமாற்றத்தை' வழங்குகிறார். அவர் முயற்சியே இல்லாத ஒரு வாழ்க்கையை வழங்கவில்லை, மாறாக நமது பாரமான, பொருந்தாத நுகத்திற்கு (வாழ்க்கையைக் கட்டுப்படுத்தும் நமது முயற்சி) பதிலாகத் தன்னுடைய நுகத்தை வழங்குகிறார். **நுகம்** என்பது இரண்டு எருதுகளை வேலைக்காக ஒன்றாக இணைக்கும் ஒரு மரச்சட்டமாகும். அவருடைய நுகத்தை ஏற்க நம்மை அழைப்பதன் மூலம், இயேசு நம்மையும் அவரோடு இணைத்துக் கொள்ள அழைக்கிறார். நாம் அவரோடு பிணைக்கப்படும்போது, அவரே அதிக எடையைச்

சுமக்கிறார்; ஏனெனில் அவருடைய பலம் பெரியது, அவருடைய வழிநடத்துதல் சரியானது. அவருடைய நுகம் மென்மையானது (நன்கு பொருந்தக்கூடியது) என்றும் அவருடைய சுமை இலகுவானது என்றும் அவர் வாக்குறுதி அளிக்கிறார்.

அமைதியையும் ஆத்தும இளைப்பாறுதலையும் பயிற்சி செய்தல்

இந்த பரிமாற்றத்தின் விளைவாக "உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்கு இளைப்பாறுதல் கிடைக்கும்" என்று இயேசு வாக்குறுதி அளிக்கிறார். இது உடல் ரீதியான தூக்கத்தை விட மேலானது; இது ஒரு ஆழமான, உள்மன அமைதி—தேவனுடைய இறையாண்மையை அங்கீகரிப்பதன் மூலமும் அவருக்குக் கீழ்ப்படிவதன் மூலமும் வரும் அமைதி. இதுவே உண்மையான நம்பிக்கை! அவரில் இளைப்பாறுவதற்கு அவரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இயேசு தன்னை "சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமாய் இருக்கிறவர்" என்று வர்ணிக்கிறார். நாம் அவரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளும்போது:

- **தாழ்மை:** நமது தகுதியை நிரூபிக்கப் போராடுவதை நிறுத்திவிட்டு, அவருடைய அன்பிற்குரிய பிள்ளைகள் என்ற அடையாளத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.
- **நம்பிக்கை:** விளைவுகளைக் கையாள முயற்சிப்பதை நிறுத்திவிட்டு, அவருடைய சரியான திட்டத்தைச் சார்ந்து இருக்கிறோம்.

இங்குதான் அமைதியைப் பயிற்சி செய்வது மிக அவசியமாகிறது. நம் மனதின் இரைச்சலையும், காலத்தின் தேவைகளையும் நாம் வேண்டுமென்றே அமைதிப்படுத்தும்போது மட்டுமே தேவனுடைய சாந்தமான சித்தத்தை நம்மால் அடையாளம் காண முடியும். அமைதி என்பது காத்திருக்கும்போது சும்மா இருப்பது அல்ல; அது செவிசாய்க்கவும் சரணடையவும் இடமுண்டாக்க, நமது தனிப்பட்ட போராட்டங்களை வேண்டுமென்றே நிறுத்துவதாகும். நீங்கள் அமைதியாக இருக்கும்போது, நீங்கள் பொறுப்பாளர் அல்ல என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறீர்கள். அந்த அமைதியான தருணத்தில், தேவ ஆவியின் சாந்தமான சத்தம் உங்களை வழிநடத்தும்.

நடைமுறை செயல்பாடு:

5-நிமிட ஓய்வு (Sabbath):

அமைதியைப் பயிற்சி செய்ய நீங்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமைக்காகவோ அல்லது விடுமுறைக்காகவோ காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. ஒவ்வொரு நாளும், குறிப்பாக காலையில் அல்லது ஒரு சவாலான பணிக்கு முன், 5 நிமிடம் ஓய்வெடுக்க உறுதி எடுங்கள்.

1. ஒரு அமைதியான இடத்தைக் கண்டறியவும்.
2. உங்கள் கண்களை மூடவும்.
3. உங்கள் உடலை அமைதிப்படுத்த சில முறை ஆழமாக மூச்சை உள்ளிழுத்து வெளிவிடவும்.
4. இந்த எளிய ஜெபத்தைச் சொல்லுங்கள்: "இயேசுவே, நான் உம்மிடம் வருகிறேன். [குறிப்பிட்ட கவலை அல்லது கடினமான பணியைக் குறிப்பிடவும்] என்ற எனது சுமைகளை உம்மிடம் இறக்கி வைக்கிறேன். உம்முடைய சமூகத்தில் எப்படி இளைப்பாறுவது என்பதையும், எனது விருப்பத்தை உம் விருப்பத்தோடு எப்படி இணைப்பது என்பதையும் எனக்குக் கற்றுத் தாரும்."
5. மீதமுள்ள நேரத்தில் அமைதியாக அமர்ந்து, உங்கள் சுவாசத்தில் கவனம் செலுத்துங்கள் அல்லது "என் ஆத்துமா தேவனையே நோக்கி அமர்ந்திருக்கிறது" போன்ற ஒரு அமைதியான வாக்கியத்தைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுங்கள். இயேசு உங்கள் சுமையை ஏற்றுக்கொள்வார் என்ற நம்பிக்கையுடன் இதைச் செய்யுங்கள்.

இந்தச் சிறிய பயிற்சி, உங்கள் பாரமான சுமையை அவருடைய இலகுவான சுமைக்கு மாற்றும் தினசரி பரிமாற்றமாகும்.

மனப்பாடம் செய்யுங்கள்:

சங்கீதம் 62:5: "என் ஆத்துமாவே, நீ தேவனை நோக்கியே அமர்ந்திரு; நான் நம்புகிறது அவராலே வரும்."

நாள் 27 - அமைதியாயிருந்து, அவரே தேவன் என்று அறிதல்

சங்கீதம் 46:10: *"நீங்கள் அமைதியாயிருந்து, நானே தேவனென்று அறிந்துகொள்ளுங்கள்; ஜாதிகளுக்குள்ளே உயர்ந்திருப்பேன், பூமியிலே உயர்ந்திருப்பேன்."*

"ஆன்மீக அடைவுகளிலேயே மிகப்பெரிய ஒன்று, எதையும் செய்யாமல் இருக்கும் திறன்." - ***டல்லாஸ் வில்லார்ட்.*** *'அமைதியாயிருப்பது' என்ற கருத்து நம்மில் பலருக்குப் பரிச்சயமான ஒன்று அல்ல. கிறிஸ்தவ தத்துவஞானி பாஸ்கல் இப்படிக் குறிப்பிடுகிறார்: "மனிதர்களுடைய எல்லாத் துன்பங்களும் ஒரே ஒரு உண்மையிலிருந்துதான் பிறக்கின்றன என்பதை நான் கண்டுபிடித்தேன்; அது, அவர்களால் ஒரு அறையில் அமைதியாக அமர்ந்திருக்க முடிவதில்லை என்பதுதான்."*

அப்படியானால், இந்த 'அமைதி' என்பது என்ன?

நம்மில் சிலருக்கு, இந்த அமைதி அல்லது மௌனத்தில் என்ன செய்வது என்பது அச்சமாகக்கூட இருக்கலாம். ஒரு 'தனி ஜெப நேரம்' (Quiet-time) என்றாலே உரக்க ஜெபிப்பது, வேதத்தை வாசிப்பது அல்லது குறிப்பு எடுப்பது என ஏதோ ஒரு சத்தம் அல்லது செயல்பாட்டைத் தான் நாம் நினைக்கிறோம். 'அமைதி' என்பதை "அசையாமல் இருப்பது" அல்லது "சத்தம் எழுப்பாமல் இருப்பது" என்று அகராதி விளக்குகிறது.

இந்த வசனத்தின் பின்னணியைப் புரிந்துகொள்ள, சங்கீதம் 46 முழுவதையும் வாசிக்க வேண்டும். வசனங்கள் 1-3 இவ்வாறு கூறுகின்றன: "தேவன் நமக்கு அடைக்கலமும் பெலனும், ஆபத்துக்காலத்தில் அநுகூலமான துணையுமானவர். ஆகையால் பூமி நிலைமாறினாலும், மலைகள் நடுச்சமுத்திரத்தில் சாய்ந்துபோனாலும்... நாம் பயப்படோம்." மலைகளையே விழுங்கும் ஒரு பூகம்பம் நடக்கும்போது ஒருவரால் எப்படி அமைதியாக இருக்க முடியும்?

தேவன் யார் என்பதை நாம் உண்மையாகவே நெருங்கி அறியும்போது, நாம் நிச்சயமாக நன்மையாக மாற்றப்படுவோம். வாழ்க்கையில் பெரிய சவால்களை எதிர்கொள்ளும்போது பயத்தில் அலறுவதற்குப் பதிலாக, நம் முன்னே நிற்கும் இமாலயப் பிரச்சனைகளை விட்டுவிட்டு, சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் பக்கம் நம் கவனத்தைத் திருப்புகிறோம். இதுவே ஒருவரை "அமைதியாயிருக்க" அனுமதிக்கிறது!

உன்னதமானவரைப் பற்றிய அறிவில் நாம் வளர்கிறோம் என்று சொல்லியும், நம்முடைய போராட்டங்கள், ஆசைகள் மற்றும் வாழ்க்கையின் மீதான எதிர்வினைகள் மாறாமல் இருந்தால், நாம் சற்று நிதானிக்க வேண்டிய நேரம் இது. ஒருவேளை, தேவனை அறிந்துகொள்வதை நாம் தீவிரமாக எடுத்துக் கொண்டால், அமைதியாயிருக்கக் கற்றுக்கொள்வோம். நம்மை மாற்றாத ஆராதனை, உண்மையான ஆராதனையே அல்ல. அமைதியில், நாம் ஆழமான மாற்றத்தைத் தரும் ஒரு ஆராதனைக்குள் நுழைகிறோம்.

அமைதிக்குள் நுழைவது எப்படி?

1. *நமது எல்லைகளை ஏற்றுக்கொள்வது:* *நமது எல்லைகளை (Limits) ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் நாம் அமைதியடைய முடியும் என்று பீட் ஸ்கஸெரோ கூறுகிறார். "ஆதி பாவத்தின் மையமே, எல்லைகளை ஏற்க மறுப்பதாகும். நாம் எல்லைகளை மீறும்போது, எதிரியின் நிலப்பரப்பிற்குள் நுழைகிறோம்." மற்றவர்களைக் கவர முயற்சிப்பதிலும், நாம் இல்லாத ஒன்றாகப் பாசாங்கு செய்வதிலும் நாம் மூழ்கியிருக்கும்போது, நாம் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் இல்லை, மாறாக எதிரியின் நிலப்பரப்பில் இருக்கிறோம் என்பதை அறியலாம்.*

நாம் பலவீனமானவர்கள், தேவன் வல்லமையுள்ளவர். இருப்பினும், அவரில் நிலைத்திருக்கும்படி அவர் நம்மைக் கட்டாயப்படுத்துவதில்லை. நாமாகவே வர வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். அதனால்தான் வேதாகமத்தில் 'வந்து பாருங்கள்', 'வந்து இளைப்பாறுங்கள்', 'வந்து கேளுங்கள்', 'வந்து வாழுங்கள்' மற்றும் 'வந்து மடியுங்கள் (தன்னைத் தானும் வெறுத்தல்)' போன்ற பல அழைப்புகள் உள்ளன. அவர் முன் அமைதியாயிருக்க விடுக்கப்படும் அழைப்பு மிக அழகானது. இது நம் உள்ளத்தின் கண்களைத் திறந்து, அவரை இன்னும் நன்றாக அறியச் செய்யும்.

2. *தேவனை ஆழமாக அறிந்துகொள்ளுதல்:* *அவரைப் பற்றிய அறிவு இல்லாததற்கு அமைதி இல்லாததும் ஒரு காரணமாகும். யோவான் 17:3-ல் இயேசு விவரித்தபடி, நித்திய ஜீவன் என்பது பிதாவையும் குமாரனையும்*

அறிந்துகொள்வதே ஆகும். புனித இக்னேஷியஸ் லயோலா எழுதியது போல, அவருடைய ஜீவன் நமக்குள் ஆழமடைவதற்கான தாகம் நமக்கு இருக்க வேண்டும்: "சுகம் அல்லது வியாதி, செல்வம் அல்லது வறுமை, வெற்றி அல்லது தோல்வி, நீண்ட ஆயுள் அல்லது குறுகிய வாழ்வு ஆகியவற்றில் நாம் நம் ஆசைகளை வைக்கக்கூடாது. ஏனென்றால், ஒவ்வொன்றும் தேவனுடனான நம் வாழ்வில் ஆழமான பதிலைத் தூண்டும் ஆற்றல் கொண்டவை. எனது ஒரே ஆசை மற்றும் தேர்வு இதுவாகவே இருக்க வேண்டும்: தேவன் என்னுள் தமது வாழ்வை ஆழப்படுத்த எது சிறப்பாக வழிநடத்துமோ, அதையே நான் விரும்புகிறேன், அதையே தேர்ந்தெடுக்கிறேன்."

3. தனிமையையும் மௌனத்தையும் பயிற்சி செய்தல்: *தனிமையையும் மௌனத்தையும் பயிற்சி செய்ய, நாம் வேகத்தைக் குறைத்து அமைதிக்குள் வரத் தயாராக இருக்க வேண்டும். இது ஒரு குழந்தை தன் பெற்றோருடன் இருப்பதைப் போல, சமாதானத்துடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் விருப்பத்துடன் சரணடைவதை உள்ளடக்கியது. தேவனை எவ்வளவு ஆழமாக அறிகிறோமோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவர் முன் அமைதியாயிருக்கக் கற்றுக்கொள்கிறோம்.*

டல்லாஸ் வில்லார்ட் தனது "டிவைன் கான்ஸ்பிரசி" (Divine Conspiracy) *நூலில், தேவனிடம் நெருங்கிச் செல்வதற்கும், நம் சொந்த பலத்தால் செய்ய முடியாதவற்றைச் செய்ய வல்லமை பெறுவதற்கும் மௌனமும் தனிமையும் எவ்வளவு அவசியம் என்பதை விளக்குகிறார். நமது உட்புறம் மாறும்போதுதான், நம்மைச் சபிப்பவர்களையும், ஏமாற்றுபவர்களையும், கேலி செய்பவர்களையும் நம்மால் இயல்பாகவே ஆசீர்வதிக்க முடியும்.*

__முடிவுரை:__
நாம் அமைதி நிலையை அடையும்போது, நாம் யார் என்பதையும், தேவன் யார் என்பதையும் பற்றிய ஆழமான புரிதல் நமக்குக் கிடைக்கும். இது நம்மைப் பிணைத்திருக்கும் கட்டுகள், பலமான அரண்கள் மற்றும் பாவ இச்சைகளிலிருந்து விடுதலையைத் தரும்.

எனவே, இன்றே அமைதிக்குள் வாருங்கள். மௌனம் மற்றும் தனிமையின் தாளங்களை உங்கள் வாழ்க்கையில் வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். அனுபவம் இல்லை என்பதற்காகப் பின்வாங்காதீர்கள். இது மிக எளிமையாக இருக்கலாம்: காலையில் எழுந்தவுடன் சில நிமிடங்கள் மௌனமாக இயேசுவின் பக்கம் நம் மனதைத் திருப்புவது, அல்லது வேதம் வாசிப்பதற்கு முன் 10 *நிமிடங்கள் தேவனுடைய சமூகத்தில் அமைதியாய் இருப்பது. இன்று, நீங்கள் இருக்கும் இடத்திலிருந்தே தொடங்குங்கள். உங்கள் தொலைபேசிகளைத் தள்ளி வையுங்கள். வேகத்தைக் குறைத்து தேவனிடம் சொல்லுங்கள்: "ஆண்டவரே, இதோ நான் இருக்கிறேன். உம்மை அறிய விரும்புகிறேன். உம்மோடு இருக்க விரும்புகிறேன்."*

__மேற்படி வாசிப்பு மற்றும் தியானத்திற்கான வசனங்கள்:__

எபேசியர் 1:17-18
எபேசியர் 4:23-24
2 *கொரிந்தியர்* 3:18

அடுத்த முறை வாழ்க்கையில் ஒரு பெரிய சோதனையை எதிர்கொள்ளும்போது, சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் எல்லாவற்றையும் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கிறார் என்பதை அறிந்து, அமைதியாயிருக்கத் தீர்மானியுங்கள்.

__நாள் 28 - கவலையிலிருந்து ஆராதனைக்கு திரும்ப__

__***சங்கீதம்** 37: 1-9 வாசிக்கவும்*__
வசனங்கள் 1-2: "*பொல்லாதவர்களுக்காக எரிச்சலடையாதே; நியாயக்கேடு செய்கிறவர்கள்மேல் பொறாமைகொள்ளாதே. அவர்கள் புல்லைப்போல் சீக்கிரமாய் அறுப்புண்டு, பசும்பூண்டைப்போல் வாடிப்போவார்கள்.*"

"*எரிச்சலடைதல்*" *என்பது கோபத்தால் தன்னைத்தானே சூடுபடுத்திக்கொள்வது அல்லது "பொறாமையினால் எரிவது" என்று பொருள்படும். துன்மார்க்கரின் செழிப்பைக் கண்டு நாம் அதிருப்தி அடைவதும்,*

பொறாமைப்படுவதும் எளிது. பணமும் அதிகாரமும் படைத்தவர்கள் கொடிய குற்றங்களைச் செய்தும், லஞ்சம் கொடுத்து நீதியை நசுக்கிவிட்டு தப்பிச் செல்வதைக் காணும்போது நானும் இதை உணர்ந்திருக்கிறேன். ஆனால், அவர்களின் வெற்றியும் செழிப்பும் தற்காலிகமானது என்பதால் நாம் அப்படிச் செய்ய வேண்டாம் என்று எச்சரிக்கப்படுகிறோம். இந்தச் சங்கீதத்தின் மூலமாகவும் மற்ற வேதவசனங்கள் மூலமாகவும், தேவன் நம்மை இடைவிடாமல் கவலையிலிருந்து ஆராதனைக்கு மாறும்படி அழைக்கிறார். அதை நாம் எப்படிச் செய்வது? அதற்கான சில குறிப்புகளைக் கற்றுக்கொள்வோம்:

1. *கர்த்தரை நம்புங்கள்*
(*வசனங்கள்* 3-6): "*கர்த்தரை நம்பி நன்மைசெய்; தேசத்தில் குடியிருந்து சத்தியத்தை மேய்ந்துகொள். கர்த்தரிடத்தில் மனமகிழ்ச்சியாயிரு; அவர் உன் மனவிருப்பங்களின்படி உனக்கு அருளுவார். உன் வழியைக் கர்த்தருக்கு ஒப்புவித்து, அவர்மேல் நம்பிக்கையாயிரு; அவரே காரியத்தை வாய்க்கப்பண்ணுவார். உன் நீதியை வெளிச்சத்தைப்போலவும், உன் நியாயத்தைப் பட்டப்பகலைப்போலவும் விளங்கப்பண்ணுவார்.*"

"*கர்த்தரை நம்புதல்*" *என்றால் என்ன? நமது நம்பிக்கை மற்றும் விசுவாசத்தை அவர் மீது வைப்பதாகும். நமது விசுவாசம் நமது சொந்த பலம், பதவி, அந்தஸ்து, அனுபவம், அறிவு, தகுதிகள் அல்லது நிதி நிலைமை ஆகியவற்றின் மேல் இருக்கக்கூடாது. நமது விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் கர்த்தர் ஒருவரிடமே இருக்க வேண்டும். அவர் நம்மைக் கைவிடமாட்டார் என்று நாம் அறிந்திருப்பதால், நாம் நன்மை செய்கிறோம். ஆனால் நாம் எரிச்சலடையும்போது, நாம் அவரை நம்புவதில்லை. நாம் கர்த்தரை நம்பவும், அவரில் மனமகிழ்ச்சியாயிருக்கவும், நமது வழிகளை அவருக்கு ஒப்புவிக்கவும் அழைக்கப்படுகிறோம். அப்போது அவர் நம்மைப் பாதுகாப்பான மேய்ச்சல் நிலங்களால் சூழ்ந்து, நம் இருதயத்தின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றி, அளவற்ற ஆசீர்வாதங்களைப் பொழிவார்.*

2. *கர்த்தருக்கு முன்பாக அமர்ந்திருங்கள் (அமைதியாயிருங்கள்)*
(*வசனங்கள்* 7-8): "*கர்த்தரை நோக்கி அமர்ந்து, அவருக்குக் காத்திரு; காரியசித்தியுள்ளவன்மேலும் தீவினைகளைச் செய்கிற மனுஷன்மேலும் எரிச்சலாகாதே. கோபத்தை நெகிழ்ந்து, உக்கிரத்தை விட்டுவிடு; பொல்லாப்புச் செய்ய ஏதுவான எரிச்சல் உனக்கு வேண்டாம்.*"

நாம் அநியாயமாக நடத்தப்படும்போது, ஏமாற்றப்படும்போது, துரோகம் இழைக்கப்படும்போது, நமக்குத் தீங்கு செய்தவர்கள் எந்தப் பாதிப்பும் இல்லாமல் தங்கள் பொல்லாத திட்டங்களைத் தடையின்றிச் செய்து முடிப்பதைக் காணும்போது, நாம் கோபம் மற்றும் விரக்தியுடன் எதிர்வினையாற்றவும், நீதியை நம் கைகளில் எடுக்கவும் தூண்டப்படுகிறோம். ஆனால் நாம் கோபத்தையும் உக்கிரத்தையும் விட்டுவிட்டு, கர்த்தருக்கு முன்பாக அமர்ந்து (அமைதியாக), அவருக்காகப் பொறுமையுடன் காத்திருக்க அழைக்கப்படுகிறோம். நமது கோபத்தில் நாம் பாவம் செய்து விடுகிறோம், இதன் மூலம் தேவனை அறியாத துன்மார்க்கரை விட நாம் எந்த விதத்திலும் சிறந்தவர்களாக இருப்பதில்லை.

இதற்கான தீர்வு கர்த்தருக்கு முன்பாக **"*அமைதியாக*"** *இருப்பதுதான். அமைதியாக இருந்து, நமது வலி, கோபம் மற்றும் உக்கிரத்தை அவருடைய கைகளில் ஒப்படைத்து, அவரே இறுதியான நியாயத்தீர்ப்பைக் கொண்டுவருவார் என்று நம்பி, நமது சித்தத்தை அவருடைய சித்தத்திற்குச் சரணடையச் செய்ய வேண்டும். அவர் எல்லாவற்றையும் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கிறார் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, துன்பங்களுக்கு மத்தியிலும் உள்மன அமைதியை அனுபவிக்க முடியும். இயேசு செய்தது போலவே, நாமும் நம்மை நீதியுள்ள நியாயாதிபதியிடம் ஒப்படைக்கும்போது, அவர் நம்மை அமைதிப்படுத்துகிறார், மற்றவர்களை மன்னிக்க உதவுகிறார், நம்மை குணப்படுத்தி தேற்றுகிறார்.*

1 பேதுரு 2:19-23 வாசிக்கவும்.

- **(*வசனம்* 23):** "*அவர் வையப்படும்போது பதிலுக்கு வையாமலும், பாடுபடும்போது பயமுறுத்தாமலும், நீதியாய் நியாயந்தீர்க்கிறவருக்குத் தம்மை ஒப்புவித்தார்.*"
- ***பிலிப்பியர்* 4:6-7:** "*நீங்கள் ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாமல், எல்லாவற்றையுங்குறித்து உங்கள் விண்ணப்பங்களை ஸ்தோத்திரத்தோடே கூடிய ஜெபத்தினாலும் வேண்டுதலினாலும் தேவனுக்குத்*

தெரியப்படுத்துங்கள். அப்பொழுது, எல்லாப் புத்திக்கும் மேலான தேவசமாதானம் உங்கள் இருதயங்களையும் உங்கள் சிந்தைகளையும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளாகக் காத்துக்கொள்ளும்."

3. கர்த்தரின் வெகுமதி பெரியது என்பதால் மகிழுங்கள்

- ***சங்கீதம் 37:9:*** "*பொல்லாதவர்கள் அறுப்புண்டு போவார்கள்; கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறவர்களோ பூமியைச் சுதந்தரித்துக்கொள்வார்கள்.*"
- ***கொலோசெயர் 3:24:*** "*சுதந்தரமாகிய பலனைக் கர்த்தராலே பெறுவீர்களென்று அறிந்து... கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவையே சேவிக்கிறீர்களே.*"

கர்த்தரைச் சேவிக்கிறவர்கள் அவரிடமிருந்து நித்திய சுதந்தரத்தைப் பெறுவார்கள்!

- **2 *தெசலோனிக்கேயர்* 1:5-10:** *கர்த்தர் துன்மார்க்கரை நியாயந்தீர்ப்பார், ஆனால் அவருடைய பரிசுத்தவான்கள் அவருடைய மகிமையில் பங்கெடுப்பார்கள் என்று இந்த வசனம் கற்பிக்கிறது.*
- **1 *பேதுரு* 1:3-9:** *நமது விசுவாசத்தின் மகத்தான பலன் நமது ஆத்தும இரட்சிப்பாகும்.*
- **2 *தீமோத்தேயு* 4:8:** *நாம் நீதியின் கிரீடத்தைப் பெறுவோம்.*

இந்த உலகில் நாம் அனுபவிக்கும் தற்காலிகத் துன்பங்களும் துக்கங்களும் எதுவாக இருந்தாலும், வற்றாத கிருபையுள்ள சர்வவல்லமையுள்ள தேவனின் சமூகத்தில் நாம் மகிழ முடியும். ஆத்தும இரட்சிப்பு என்ற மிகப்பெரிய வெகுமதியுடன், பரிசுத்த ஆவி, அவருடைய ராஜ்யம், அவருடைய வசனம் மற்றும் அவரோடு நித்தியமாக இருக்கும் விவரிக்க முடியாத மகிழ்ச்சியையும் நாம் பெற்றுள்ளோம். எனவே, எல்லா நேரங்களிலும் அவருடைய நன்மைகளிலும் நீதியிலும் விசுவாசத்தோடு மகிழ்ந்து அவரை ஆராதிப்போமாக!

சிந்திக்கவும் :

- *கடந்த வாரத்தில் நீங்கள் எதைப் பற்றி கவலைப்பட்டீர்கள்? மனச்சோர்வு, கோபம் அல்லது தோல்வி அடைந்ததாக உணர்ந்தீர்களா?*
- *அத்தகைய நேரங்களில் உங்களைப் பலப்படுத்தவும், நீங்கள் தேவனை நம்பவும், மகிழவும் உதவும் வேதவசனங்களை எழுதி வையுங்கள்.*
- *நீங்கள் எவ்வாறு கர்த்தரிடத்தில் மனமகிழ்ச்சியாயிருந்து, உங்கள் வழியை அவருக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும்?*
- *கர்த்தருக்கு முன்பாக "அமைதியாயிருப்பதைப்" பயிற்சி செய்யத் தீர்மானியுங்கள்.*

நாள் 29 - சமூகம் மற்றும் நம்பிக்கை

(கடினமான காலங்களில் சக விசுவாசிகளைச் சார்ந்து இருத்தல்)

நாம் ஞானஸ்நானம் எடுக்கும்போது, பாவ மன்னிப்பை மட்டும் பெறுவதில்லை—பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தையும் பெறுகிறோம் (அப்போஸ்தலர் 2:38). அந்த ஒரே ஆவியின் மூலமாகவே, தேவன் நம்மை கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் (சபைக்குள்) இணைக்கிறார் (1 கொரிந்தியர் 12:13).

பல ஆண்டுகளாக நான் வியந்ததுண்டு:

- *ஏன் பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தை மட்டும் கொடுக்க வேண்டும்?*
- *ஏன் வேறு எந்த வரத்தையும் கொடுக்கவில்லை?*
- *ஏன் என்னை தேவனுடைய குடும்பத்தில் வைத்தார்—எனது இரத்த உறவுள்ள குடும்பத்தை மட்டும் சார்ந்திருக்க விட்டிருக்கலாமே?*

நான் சோதனைகள் மற்றும் போராட்டங்கள் வழியாகக் கடந்து சென்றபோது, அதற்கான பதில் தெளிவாகியது: வாழ்க்கையை நான் ஒருபோதும் தனித்து எதிர்கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காகவே, பரிசுத்த ஆவியும் சபையும் எனக்குத் திட்டமிட்டு வழங்கப்பட்டன. இது ஒரு தற்செயலான நிகழ்வு அல்ல, இது தேவனுடைய நோக்கமுள்ள அன்பின் வடிவமைப்பு. வேதாகமம் சமூகத்தின் நோக்கத்தை நமக்குக் காட்டுகிறது.

எபிரெயர் 10:24–25 வாசிப்போம்:
"மேலும், அன்புக்கும் நற்கிரியைகளுக்கும் நாம் ஏவப்படும்படி ஒருவரையொருவர் கவனித்து;... ஒருவருக்கொருவர் புத்திசொல்லக்கடவோம்; நாளானது சமீபித்துவருகிறதை எவ்வளவாய்ப் பார்க்கிறீர்களோ அவ்வளவாய்ப் புத்திசொல்லவேண்டும்.."

இந்த வசனம் வெறும் "சபைக்குச் செல்லுங்கள்" என்ற சாதாரண அறிவுறுத்தல் அல்ல. இது தேவனுடைய இருதயத்தை வெளிப்படுத்துகிறது: உங்கள் உறுதித்தன்மை என்பது கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் (சபையில்) நீங்கள் கொண்டுள்ள உறவுகளோடு ஆழமாகப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. விசுவாசிகளின் சமூகத்திற்குள் இருக்கும் அன்பு என்பது சுவிசேஷத்திற்கு நாம் காட்டும் உண்மையான பதிலின் அடையாளம் என்று ஜான் மேக்ஆர்தர் கூறுகிறார். அதாவது, விசுவாசிகளின் ஐக்கியம் என்பது ஒரு விருப்பத் தேர்வு அல்ல; அது மாற்றமடைந்த இருதயத்தின் சாட்சியாகும்.

பின்னணி: இது யூதக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஏன் முக்கியமாக இருந்தது?
யூதக் கிறிஸ்தவர்கள் பழைய உடன்படிக்கை, ஆலய முறைமை, சடங்குகள் மற்றும் வெளிப்புற ஆராதனை முறைகளை விட்டு வெளியேறுவதில் சிரமப்பட்டனர். எபிரெயரின் ஆசிரியர் அவர்களிடம் கூறுகிறார்: நீங்கள் தேவனுடைய உண்மையான விஷயங்களைப் பற்றிக்கொள்ள விரும்பினால், புதிய உடன்படிக்கையின் 'சமூகத்தை'—அதாவது தேவனுடைய மக்களைப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் இங்கேதான் நீங்கள் அன்பு கூரவும், அன்பைப் பெறவும் முடியும்; சேவை செய்யவும், சேவையைப் பெறவும் முடியும்; பலமடையவும், உறுதியாய் இருக்கவும், சோதனைகளைத் தாங்கவும், நம்பிக்கையை உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்கவும் முடியும். கிறிஸ்துவின் மக்களுடனான ஐக்கியத்தை விட, அவருக்கு உண்மையாக இருக்க சிறந்த இடம் வேறில்லை.

எனது மகள் எட்டு மாதக் குழந்தையாக இருந்தபோது, அவளுக்குக் கடும் உடல்நலக்குறைவு ஏற்பட்டபோது இந்த உண்மையை நான் நேரில் கண்டேன். மருத்துவர்கள் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டனர். அவை என் வாழ்க்கையின் இருண்டநேரங்கள். ஆனால் நான் தனிமையில் இல்லை. எங்கள் மண்டலத்தைச் சேர்ந்த சீஷர்கள் ஜெபிக்க வந்தார்கள். சிலர் இரவு முழுவதும் தங்கி, ஜெபித்து, என் விசுவாசத்தைப் பலப்படுத்தி, தேவனை நம்பும்படி எனக்கு நினைவூட்டினார்கள். அடுத்த நாள் காலை, மருத்துவர் சொன்னார், "இது ஒரு அற்புதம்." என் மகள் குணமடைந்து சாதாரண வார்டுக்கு மாற்றப்பட்டாள். தேவனுடைய மக்கள் மூலம் செயல்பட்ட தேவனுடைய வல்லமைதான் என்னைத் தாங்கியது என்பதில் எனக்கு எந்த சந்தேகமும் இல்லை. நம் அனைவருக்கும் இது போன்ற நினைவுகள் இருக்கும்—நாம் கர்த்தர் மேல் வைத்த நம்பிக்கையைக் கைவிடாதபடி, சகோதர சகோதரிகள் நம்மோடு நின்ற தருணங்கள் அவை. இதற்காகவே தேவன் நமக்குத் தமது ஆவியையும், சபையையும் தருகிறார். ஏனென்றால் அவருக்குத் தெரியும்:

தனித்து நின்றால் வீழ்வோம்; இணைந்து நின்றால் வெல்வோம்.

- 1 கொரிந்தியர் 12:21 கூறுகிறது, "கண் கையைப் பார்த்து: நீ எனக்கு வேண்டியதில்லை என்று சொல்லக்கூடாது." கிறிஸ்தவம் என்பது ஒரு நபர் மட்டும் பயணிக்கும் பயணம் அல்ல. சமூகம் அல்லது ஐக்கியத்தில்தான் விசுவாசம் சிறப்பாக வளரும் என்பதால் ஆவியானவர் நம்மை ஒரு சரீரத்தில் வைக்கிறார்.
- பிரசங்கி 4:9–10 கூறுகிறது, "ஒருவன் விழுந்தால் அவன் உடனாளி அவனைத் தூக்கிவிடுவான்." கடினமான காலங்களில், நாம் உணர்ச்சி ரீதியாகவும் ஆன்மீக ரீதியாகவும் பலவீனமடைய வாய்ப்புள்ளது. நம்மால் நம்மையே தூக்கிக்கொள்ள முடியாதபோது, நம்மைத் தூக்கிவிட ஒருவர் நமக்குத் தேவை.
- எபிரெயர் 3:13 கூறுகிறது, "உங்களில் ஒருவனாகிலும் பாவத்தின் வஞ்சனையினாலே கடினப்பட்டுப்போகாதபடிக்கு, இன்று என்னப்படுமளவும் நாள்தோறும் ஒருவருக்கொருவர் புத்திசொல்லுங்கள் (ஊக்கப்படுத்துங்கள்)." நாள்தோறும் ஒருவரையொருவர் ஊக்கப்படுத்துவது நாம் ஆன்மீக ரீதியில் விலகிச் செல்வதைத் தடுக்கிறது. சில நேரங்களில் தேவ ஆறுதல், வழிகாட்டுதல் மற்றும் அற்புதங்கள் சக விசுவாசிகளின் கைகள் வழியாகவே வருகின்றன.

முடிவுரை:

வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு புயலிலும், தேவன் நமக்கு இரண்டு நங்கூரங்களைக் கொடுத்துள்ளார்—நமக்குள்ளே இருக்கும் அவருடைய ஆவி, நமக்கு அருகே இருக்கும் அவருடைய மக்கள். இந்தப் பயணத்தைத் தனித்து நடக்க நாம் ஒருபோதும் அழைக்கப்படவில்லை. நாம் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தைச் சார்ந்து இருக்கும்போது, நம் மக்கள் மூலம் செயல்படும் தேவனையே சார்ந்து இருக்கிறோம். எனவே, ஒவ்வொரு சோதனையிலும், தனிமைக்கு பதிலாக ஐக்கியத்தையும், மறைப்பதற்கு பதிலாக உண்மையையும், பயத்திற்கு பதிலாகத் தொடர்பையும் தேர்ந்தெடுங்கள்.

பிரதிபலிப்பு கேள்விகள்:

- *எனக்கு உண்மையிலேயே கிறிஸ்துவின் சரீரம் தேவை என்று நான் நம்புகிறேனா? அல்லது நான் தனியாக சோதனைகளின் வழியாக நடக்க முயற்சிக்கிறேனா?*
- *தேவன் இப்போது என்னைச் சுற்றி வைத்திருப்பது யார்? நான் அவர்கள் மீது சாய்ந்து இருக்கிறேனா அல்லது தவிர்க்கிறேனா?*
- *என் வாழ்க்கையில் என்ன அனுபவங்கள் தேவன் தம்முடைய மக்கள் மூலம் நான் உறுதியாக நிற்க உதவினார் என்பதை நிரூபிக்கின்றன?*
- *(கடந்த கால காயம், பெருமை அல்லது பாதுகாப்பின்மை போன்றவையாக இருக்கலாம்) ஐக்கியதுடன் மீண்டும் இணைவதிலிருந்து என்னைத் தடுப்பது எது?*

இந்த வாரத்திற்கான நடைமுறை செயல்பாடு:

- *நம்பகமான சகோதரர் அல்லது சகோதரியுடன் ஒரு தற்போதைய போராட்டத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்.*
- *ஒவ்வொரு நாளும் குறைந்தது ஒரு விசுவாசியுடன் சேர்ந்து ஜெபியுங்கள்.*
- *போராடும் மூன்று பேருக்கு ஊக்கத்தை (ஒரு வேத வசனம் அல்லது குரல் பதிவு) அனுப்புங்கள்.*
- *கடமைக்காக அல்ல, பலத்திற்காக ஒவ்வொரு ஐக்கிய வாய்ப்பிலும் கலந்து கொள்ளுங்கள்.*
- *ஆழமான தொடர்புக்காக உங்கள் வேதாகம படிப்பு அல்லது ஜெப வாழ்க்கையில் ஒருவரை அழைக்கவும்.*

"சபை என்பது வெறும் இடம் அல்ல - அது உங்களைச் சுற்றியுள்ள தேவனின் கரங்கள். மேலும் அவர் திரும்பி வரும் நாள் வரை அந்தக் கரங்கள் உங்களைத் தாங்கும்."

நாள் 30 – நம்பிக்கையில் வேரூன்றிய வாழ்க்கை

எரேமியா 17:7-8: "கர்த்தர்மேல் நம்பிக்கைவைத்து, கர்த்தரைத் தன் நம்பிக்கையாகக் கொண்டிருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான்.8. அவன் தண்ணீரண்டையிலே நாட்டப்பட்டதும், கால்வாய் ஓரமாகத் தன் வேர்களை விடுகிறதும், உஷ்ணம் வருகிறதைக் காணாமல் இலை பச்சையாயிருக்கிறதும், மழைத்தாழ்ச்சியான வருஷத்திலும் வருத்தமின்றித் தப்பாமல் கனிகொடுக்கிறதுமான மரத்தைப்போலிருப்பான்.

- *சவால்கள் வரும்போது அசைக்கப்படாத ஓர் உள்மன உறுதியை—நிலையான தன்மையை—நாம் ஒவ்வொருவரும் விரும்புகிறோம்.*
- *நாம் எப்போதாவது ஒருமுறை அவரை நம்புவதைவிட, தேவன் யார் என்பதில் நம் நம்பிக்கையை ஆழமாக வேரூன்றச் செய்ய வேண்டும் என்பதே தேவனின் விருப்பமாகும்.*
- *மாறாதவராகிய தேவன் மீது நாம் மாறாத நம்பிக்கை வைக்கும்போது, நம் வாழ்வும் சீரானதாக மாறுகிறது.*
- *நம் வேர்கள் தேவனுக்குள் ஆழமாகச் செல்லும்போது, வெளியே நமது விசுவாசம் வலிமையடைகிறது.*

எரேமியா தீர்க்கதரிசி இத்தகைய வாழ்க்கையை மிக அழகாகச் சித்தரிக்கிறார்: ***தண்ணீரண்டையிலே நாட்டப்பட்ட ஒரு மரம்.***

இந்த மரம் நாமும் எதிர்கொள்வதைப் போலவே வெப்பத்தையும், வறட்சியையும், கடுமையான காலங்களையும் எதிர்கொள்கிறது. ஆனால் வித்தியாசம் என்னவென்றால், அது எங்கிருந்து தனது பலத்தைப் பெறுகிறது என்பதுதான். அதைச் சுற்றியுள்ள அனைத்தும் காய்ந்து போயிருக்கலாம், ஆனால் அதன் வேர்கள் ஒருபோதும் வறண்டு போகாத ஒரு நதியோடு—நிலையான நீர் ஆதாரத்தோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

தேவன் தன்னை "ஜீவத்தண்ணீர் ஊற்று" (எரேமியா 2:13) என்று அறிவித்தார். இயேசு நமக்குள்ளே வாழும் பரிசுத்த ஆவியானவரை "உள்ளத்திலிருந்து ஓடும் ஜீவத்தண்ணீர் நதிகள்" (யோவான் 7:38) என்று குறிப்பிட்டார். ஒவ்வொரு கணமும் இந்த ஜீவத்தண்ணீரை நாம் பருகிக்கொண்டே இருந்தால், நம் வாழ்க்கை எப்படி இருக்கும் என்று கற்பனை செய்து பாருங்கள்!

சூழ்நிலைகள், மனிதர்கள், உணர்ச்சிகள் அல்லது நம்மிடமிருந்து நமது நம்பிக்கை வராமல், தேவன் யார் என்பதிலிருந்து நமது நம்பிக்கை பிறக்கும் ஒரு வாழ்க்கையை உருவாக்க தேவன் நம்மை அழைக்கிறார். இத்தகைய நம்பிக்கையில் வேரூன்றிய வாழ்க்கை என்பது சிரமங்களே இல்லாத வாழ்க்கை அல்ல; சிரமங்களை எதிர்கொள்ளும்போதும் உறுதியாக நிற்கும் வாழ்க்கையாகும்.

- ***"உஷ்ணம் வருகிறதைக் காணாது"***: *கிறிஸ்துவுக்குள் வேரூன்றியவர்களுக்கும் சோதனைகள் வரும், ஆனால் அவர்கள் பயப்பட மாட்டார்கள். ஏனெனில் அவர்களின் நம்பிக்கை சோதனை இல்லாத வாழ்க்கையில் இல்லை, மாறாக அந்தச் சோதனைகளிலிருந்து அவர்களை மீட்கும் தேவன் மீது இருக்கிறது.*
- ***"வறட்சியிலும் பச்சையாயிருக்கும்"***: *சோதனைகள் வரும், ஆனால் தேவனை நம்புகிறவர்கள் காய்ந்து போகமாட்டார்கள் அல்லது நசுக்கப்பட மாட்டார்கள். அவர்கள் பசுமையாக இருப்பார்கள்—ஜீவத்தண்ணீரால் அவர்கள் புத்துணர்ச்சி பெறுவார்கள்!*
- ***"தப்பாமல் கனிகொடுக்கும்"***: *அவர்களின் கனிகொடுத்தல் என்பது சூழ்நிலைகளையோ அல்லது மனநிலையையோ பொறுத்தது அல்ல. நல்ல காலங்களிலும், கெட்ட காலங்களிலும் அவர்கள் தொடர்ந்து கனிகொடுப்பார்கள்—ஆவியின் கனிகளைக் கொடுப்பார்கள் (கலாத்தியர் 5:22,23). அவர்கள் தேவனையும் தங்களுக்குள் வாழும் பரிசுத்த ஆவியானவரையும் சார்ந்து இருப்பதால், நாளுக்கு நாள் கிறிஸ்துவின் சாயலில் மகிமையிலிருந்து மகிமையடைந்து வளருவார்கள் (2 கொரிந்தியர் 3:18).*

நமது அன்றாடத் முடிவுகளின் மூலம் கர்த்தர் மீதான நமது நம்பிக்கை வளர்கிறது: கவலைக்கு பதில் ஜெபம், பயத்திற்கு பதில் வேதவசனம், வசதிக்கு பதில் கீழ்ப்படிதல், மற்றும் கட்டுப்பாட்டிற்கு பதில் சரணடைதல். இத்தகைய தேர்வுகளை நாம் செய்யும்போது, நமக்கே தெரியாமல் நம் வேர்கள் ஆழமாக வளர்கின்றன. உங்கள் வாழ்க்கை ஒவ்வொரு காலநிலையிலும் உறுதியாக வேரூன்றியதாகவும், அசைக்க முடியாததாகவும், கனி தருவதாகவும் இருப்பதை கற்பனை செய்து பாருங்கள். இதுவே தேவன் உங்களுக்கு வழங்க விரும்பும் வாழ்க்கை. இது ஒரே ஒரு முடிவோடு தொடங்குகிறது: உங்கள் நம்பிக்கையை முழுமையாக அவர் மீது வைப்பது. "அவைகளுக்கு ஜீவன் உண்டாயிருக்கவும், அது பரிபூரணப்படவும் வந்தேன்" (யோவான் 10:10) என்று இயேசு வாக்குறுதி அளித்த வாழ்க்கையும் இதுதான்.

கர்த்தர் மீது நாம் முழு நம்பிக்கை வைக்கும்போது, எதிர்காலத்தைப் பற்றிய பயம் நம்மைப் பிடிப்பதில்லை. ஏனெனில் நமது ஜீவத்தண்ணீர் ஊற்று ஒருபோதும் வற்றிப் போகாது.

<u>சிந்திக்கவும் :</u>

- *இன்று உங்கள் வாழ்க்கை எப்படி இருக்கிறது? கர்த்தர் மீதுள்ள நம்பிக்கையில் உங்கள் வாழ்க்கை முழுமையாக வேரூன்றியுள்ளது என்று உங்களால் உறுதியாகச் சொல்ல முடியுமா?*
- *இல்லையென்றால், அவர் மீது முழு நம்பிக்கையை அடைய நீங்கள் எப்படி முன்னேறலாம்?*
- *உங்கள் மீது அல்லது மனிதர்கள் மீது நீங்கள் நம்பிக்கை வைக்கும் ஒரு பகுதியை அடையாளம் காணுங்கள். அந்தப் பகுதியை நீங்கள் எப்படித் தேவனிடம் ஒப்படைக்கலாம்?*
- *இதைக் குறித்து உங்கள் டைரியில் எழுதுங்கள், ஜெபியுங்கள், பரிசுத்த ஆவியின் உதவியை நாடுங்கள் மற்றும் தேவன் மீது இத்தகைய நம்பிக்கை கொண்டவர்களிடம் ஆலோசனையைப் பெறுங்கள்.*

<u>மனப்பாடம் செய்யுங்கள்:</u>

எரேமியா 17:7: "*கர்த்தர்மேல் நம்பிக்கை வைத்து, கர்த்தரைத் தன் நம்பிக்கையாகக் கொண்டிருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான்.*"

நாள் 31 - எல்லாம் நலமாக இருக்கும்போது தேவனை நம்புதல்

உபாகமம் அதிகாரம் 8-ஐ படிக்கவும்.
கடந்த பல நாட்களாக, பல்வேறு சோதனைகளின்போது தேவனை நம்புவதைப் பற்றி நாம் தியானித்தோம். ஏனெனில், சோதனைகளின் வழியாகவே நம் விசுவாசம் சோதிக்கப்படுகிறது. ஆனால், வாழ்க்கையில் எல்லாம் நலமாக நடக்கும்போது என்னவாகும்? அப்போதும் நாம் அவரை நம்பாமல் இருக்க வாய்ப்புள்ளதா?

எல்லாம் நலமாக இருக்கும்போது, அவரை நம்புவதிலிருந்து நாம் விலகிவிடக்கூடாது என்று தேவன் நம்மை எச்சரிக்கிறார். இது ஒரு கடுமையான எச்சரிக்கை. சொல்லப்போனால், எகிப்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து இஸ்ரவேலர்கள் மீட்கப்பட்டது முதல் பல நூற்றாண்டுகளாக அவர்களின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும், அவர்கள் செழிப்பான காலங்களில் யாரை நம்பினார்கள் என்பதைப் பொறுத்தே அமைந்தது. இஸ்ரவேலர்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்குள் நுழைவதற்கு சற்று முன்பு, தேவன் அவர்களுக்குக் கொடுத்த எச்சரிக்கையே உபாகமம் 8-ஆம் அதிகாரம்.

தேவன் நம்மிடம் எதிர்பார்க்கும் ஒரு முக்கியமான விஷயம் 10-ஆம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது: **"நீ புசித்துத் திருப்தியடைந்திருக்கையில், உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உனக்குக் கொடுத்த நல்ல தேசத்துக்காக அவரை ஸ்தோத்தரிக்கக்கடவாய்."** 'ஆசீர்வாதங்களைப் பெறும்போது தேவனைத் துதிப்பது இயல்பான ஒன்றுதானே, இதற்கு ஏன் ஒரு கட்டளை?' என்று நாம் நினைக்கலாம். ஆனால் மனித சுபாவத்தை நம்மைவிட தேவன் நன்றாக அறிவார்! நன்றியற்ற தன்மை என்பது மனிதனின் பாவ சுபாவத்தோடு பின்னிப் பிணைந்தது. நாம் அதை உணர்ந்து தோற்கடிக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார்.

மற்ற மக்களைப் போலவே, இஸ்ரவேலர்களும் செழிப்படைந்தபோது நன்றியற்றவர்களாக மாறினார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லக்கூடும் என்பதை 17-ஆம் வசனத்தில் தேவன் முன்கூட்டியே கணித்தார்: **"என் சாமர்த்தியமும் என் கைபெலனும் இந்த ஐசுவரியத்தை எனக்குச் சம்பாதித்தது என்று நீ உன் இருதயத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுவாய்."**

'அவர்கள் எப்படி அப்படிச் சொல்லலாம்?' என்று நினைப்பதற்கு முன், உங்கள் சொந்த இருதயத்தில் எப்போதாவது இது போன்ற எண்ணங்கள் தோன்றியிருக்கிறதா என்று உங்களையே கேட்டுப்பாருங்கள். வெற்றிக் களிப்பில் இருக்கும்போது பலமுறை என் உள்ளத்திலும் இத்தகைய எண்ணங்கள் வந்திருப்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். நாம் அனைவரும் ஒரே பாவ சுபாவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கிறோம். நன்மை செய்வதற்கான வாய்ப்புகளையும், வாழ்வின் அனைத்து வெற்றிகளையும் தேவனே நமக்கு வழங்கினார் என்பதை நாம் மறந்துவிடுகிறோம்.

தேவன் நம்மிடம் இரண்டு விஷயங்களை எதிர்பார்க்கிறார்:

- அதைச் செய்தது தேவன் தான் என்பதை அங்கீகரிப்பது.
- அவருக்கு நன்றி செலுத்தி, அவரைத் துதிப்பதன் மூலம் அவரை மகிமைப்படுத்துவது.

பல நேரங்களில் "இது நான் அல்ல, தேவன் தான் செய்தார்" என்று நாம் வெளியில் சொன்னாலும், மனதிற்குள் அந்தப் புகழில் ஒரு பங்கை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். ரோமர் 1:21 கூறுகிறது: **"அவர்கள் தேவனை அறிந்தும், அவரைத் தேவனென்று மகிமைப்படுத்தாமலும், ஸ்தோத்திரியாமலுமிருந்து, தங்கள் சிந்தனைகளினாலே வீணரானார்கள், உணர்வில்லாத அவர்களுடைய இருதயம் இருளடைந்தது."**

வெற்றியின் ஊற்றுக்கண் யார் என்பதைத் தெளிவாக அங்கீகரிப்பதன் மூலம் வரும் நன்றியுள்ள இருதயத்திலிருந்து துதியும் மகிமையும் வெளிப்பட வேண்டும் என்று தேவன் எதிர்பார்க்கிறார். **உபாகமம் 8:18** கூறுகிறது: **"உன் தேவனாகிய கர்த்தரை நினைப்பாயாக; அவரே உன் பிதாக்களுக்கு ஆணையிட்டுக் கொடுத்தத் தமது உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்தும்படி, இந்நாளில் உண்டாயிருக்கிறதுபோல, ஐசுவரியத்தைச் சம்பாதிக்கிறதற்கான பெலனை உனக்குக் கொடுக்கிறவர்."**

தேவனே நமக்கு ஜீவனையும், உடல், அறிவு, கலை மற்றும் படைப்பாற்றல் திறன்களையும், நமது வெற்றியையும் தருகிறார் என்றால், நமது பங்கு என்ன? அவர் நமக்குக் கொடுப்பதைக் கொண்டு சிறந்த முறையில் காரியங்களைச் செய்யும் 'உக்கிராணக்காரர்களாக' இருக்க வேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கிறார். இந்த எதார்த்தத்தை உணர்ந்த பிறகு, "நான் செய்தேன்" அல்லது "நாங்கள் சாதித்தோம்" என்று நாம் உரிமை கோர முடியுமா? அத்தகைய தவறான உரிமை கோரல்களின் விளைவுகளை உபாகமம் 8:19-20 கூறுகிறது: **"உன் தேவனாகிய கர்த்தரை நீ மறந்து, வேறே தேவர்களைப் பின்பற்றி, அவர்களைச் சேவித்து, அவர்களைப் பணிந்துகொள்வாயானால், நிச்சயமாய் அழிந்துபோவீர்கள்... நீங்கள் உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தருடைய சத்தத்திற்குச் செவிகொடாமற்போனதினால் அழிந்துபோவீர்கள்."** இஸ்ரவேலர்கள் கடந்த காலத்தில் தேவனை மகிமைப்படுத்தத் தவறியதையும், அதன் விளைவாக அவர்கள் மீது வந்த நியாயத்தீர்ப்பையும் பவுல் நினைவூட்டுகிறார் (1 கொரிந்தியர் 10:6, 11-12). **"இப்படியிருக்க, தன்னை நிற்கிறவனென்று நினைக்கிறவன் விழாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கக்கடவன்." இந்த எச்சரிக்கையை நாமும் நம் இருதயத்தில் ஏந்துவோம்!**

தேவனை நம்புவது என்பது நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்காலத்தைப் பற்றியது மட்டுமல்ல; கடந்த காலத்தை நினைவு கூர்வதும், நம்மை இந்த அளவு கொண்டு வந்தது தேவன் தான் என்பதை உணர்ந்து, உண்மையான நன்றியுடன் இருப்பதும் ஆகும். இதுவும் ஒரு வகை 'நம்பிக்கை' தான். நம்மை நம்பாமல் அவரை நம்புவது. "என் வல்லமையும் என் கைபெலனும் இதைச் சம்பாதித்தது" என்று நாம் கனவிலும் நினைக்க வேண்டாம். மாறாக, அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் அப் 17:28-ல் கூறியது போல: **"அவருக்குள்ளே நாம் பிழைக்கிறோம், அசைகிறோம், இருக்கிறோம்."** பவுல் 1 கொரிந்தியர் 15:9-10-ல் தனது வாழ்க்கையை எப்படிப் பார்த்தார் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்: **"நான் அப்போஸ்தலரெல்லாரிலும் சிறியவனாயிருக்கிறேன்; தேவனுடைய சபையைத் துன்பப்படுத்தினதினாலே, நான் அப்போஸ்தலனென்று பேர்பெறுவதற்கும் பாத்திரன் அல்ல. 10. ஆகிலும் நான் இருக்கிறது தேவகிருபையினாலே இருக்கிறேன்; அவர் எனக்கு அருளிய கிருபை விருதாவாயிருக்கவில்லை; அவர்களெல்லாரிலும் நான் அதிகமாய்ப் பிரயாசப்பட்டேன்; ஆகிலும் நான் அல்ல, என்னுடனே இருக்கிற தேவகிருபையே அப்படிச் செய்தது."**

சிந்திக்கவும் :

- உங்கள் வாழ்வில் நீங்கள் பெற்ற வெற்றிகளைப் பட்டியலிடுங்கள். அவற்றின் பின்னணியில் தேவன் எப்படி இருந்தார் என்பதை ஆழமாக ஆராயுங்கள்.
- கடந்த கால, நிகழ்கால மற்றும் எதிர்கால வெற்றிகள் அனைத்திற்கும் காரணம் தேவன் தான் என்பதை எப்படி உறுதிப்படுத்துவீர்கள்?

1 கொரிந்தியர் 1:26-31-ஐ தியானியுங்கள். 31-ஆம் வசனத்தை மனப்பாடம் செய்யுங்கள்: "மேன்மைபாராட்டுகிறவன் கர்த்தரைப்பற்றியே மேன்மைபாராட்டக்கடவன்."

முடிவுரை: நம்பிக்கையின் நிலைத்திருக்கும் இசைவு

'கர்த்தரை நம்புங்கள்' என்ற மிக முக்கியமான தலைப்பில் நாம் மேற்கொண்ட இந்த 31 நாட்கள் தியானப் பயணம் ஒரு முடிவுக்கு வந்தாலும், கர்த்தர் மீது நாம் வைக்கும் நம்பிக்கையின் பயிற்சி இதோடு முடிந்துவிடுவதில்லை. அது இப்போதுதான் வேரூன்றத் தொடங்கியிருக்கிறது.

இந்த ஒரு மாத காலத்தில், நாம் ஒரு முக்கியமான ஆன்மீக ஒழுக்கத்தைப் பயின்றிருக்கிறோம்: கவலைக்கு பதிலாக **நம்பிக்கையைத்** தேர்ந்தெடுப்பது, பயத்திற்கு பதிலாக **விசுவாசத்தைத்** தேர்ந்தெடுப்பது, மற்றும் நம்மைப் பார்க்கிற, நம்மை அறிந்திருக்கிற, எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக இணைத்து வைத்திருக்கிற தேவனுடைய இறையாண்மையுள்ள நன்மையில் இளைப்பாறுவது. வேதாகமத்தின் பல்வேறு வசனங்கள் மற்றும் அமைதியான தருணங்களின் வாயிலாக, சர்வவல்லவர் நமக்கு அடைக்கலமும் பெலனும், ஆபத்துக்காலத்தில் அநுகூலமான துணையுமானவர் என்பதை நாம் நினைவு கூர்ந்தோம். இந்தத் தொடரை முடிக்கும்போது நீங்கள் ஒரு ஆழமான அமைதியை உணரலாம், அல்லது எந்தச் சூழ்நிலையோடு இந்தப் பயணத்தைத் தொடங்கினீர்களோ அதே போராட்டங்கள் இன்னும் தொடரலாம். இவை இரண்டுமே இயல்பானவை. நம்பிக்கை என்பது அமைதியான நேரத்தில் எடுக்கப்படும் ஒருமுறை முடிவு அல்ல; அது புயல் வீசும் காலங்களில் தினந்தோறும் எடுக்கப்பட

வேண்டிய தொடர்ச்சியான முடிவாகும். இது நமது கட்டுப்பாட்டை மீண்டும் மீண்டும் அவரிடம் ஒப்படைத்து, அவருடைய கிருபையைப் பெற்றுக்கொள்ளும் ஒரு நிலையான தாளமாகும்.

இந்தத் இசைத் தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்லும் அழைப்பு

இந்தத் தியானத் தொடரின் உண்மையான பலன், ஒரு நோட்டுப் புத்தகத்தின் பக்கங்களிலோ அல்லது வாசிப்புத் திட்டத்தை முடிப்பதிலோ இல்லை; மாறாக, அன்றாட வாழ்க்கையின் இரைச்சல்களுக்கு மத்தியில் நீங்கள் எப்படி வாழ்கிறீர்கள் என்பதில்தான் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டமிட்ட நேரத்திலிருந்து நீங்கள் வெளியேறும்போது, பின்வரும் மூன்று உண்மைகளை உங்களோடு எடுத்துச் செல்லுங்கள்:

1. **நம்பிக்கை என்பது செயல்பாட்டுக்குரியது:** சந்தேகம் வரும்போது தேவனுடைய விசுவாசம் மற்றும் உண்மையை வேண்டுமென்றே நினைவு கூர்வது இதற்குத் தேவை.
2. **தேவனுடைய நேரம் மிகச்சரியானது:** அவருடைய தாமதங்கள் மறுதலிப்புகள் அல்ல; அவை பெரும்பாலும் ஒரு பெரிய நன்மையை உருவாக்குவதற்கான அல்லது உங்களுக்குள் ஒரு ஆழமான மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதற்கான வழிகளாகும்.
3. **சமூகம் (ஐக்கியம்) முக்கியமானது:** இந்தப் பாதையில் நீங்கள் தனித்துப் பயணிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆதரவிற்கும் ஜெபத்திற்கும் சக சீஷர்களைச் சார்ந்து இருங்கள்.

பரபரப்பான உலகிற்கு மத்தியில் உங்கள் இருதயம் கர்த்தர் மேல் வைத்த ஆழமான மற்றும் நிலைத்திருக்கும் நம்பிக்கையினால் நங்கூரமிடப்பட்ட ஓர் அமைதியான சரணாலயமாக இருக்கட்டும். அவர் உண்மையுள்ளவர். படைப்பின் தொடக்கத்திலிருந்தே அவர் உண்மையுள்ளவராக இருந்தார், இன்றும் உண்மையுள்ளவராக இருக்கிறார், நாளைக்கும் அவர் உண்மையுள்ளவராகவே இருப்பார். (எபிரெயர் 13:8 - "இயேசு கிறிஸ்து நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவர்.")

அவருடைய சமாதானத்தோடு முன்னேறிச் செல்லுங்கள்; காண்பவைகளைக் கொண்டு அல்ல, விசுவாசத்தைக் கொண்டு வாழுங்கள்.

மேற்படி சிந்தனை மற்றும் செயல்பாட்டிற்கு:

- ***மீண்டும் பாருங்கள்:*** *கடந்த 31 நாட்களின் தியானங்களை மீண்டும் ஒருமுறை புரட்டிப் பாருங்கள். உங்கள் சூழ்நிலைக்கு மிக நேரடியாகப் பேசிய ஒரு வசனத்தை அல்லது கருத்தை அடிக்கோடிடுங்கள்.*
- ***டைரியில் எழுதுங்கள்:*** *உங்கள் தற்போதைய கவலைகளையும் எதிர்கால நம்பிக்கைகளையும் தேவனிடம் அர்ப்பணித்து ஒரு இறுதி ஜெபத்தை எழுதுங்கள்.*
- ***தொடருங்கள்:*** *வேதவசனங்களின் மீது அமைதியாகச் சிந்திப்பதையும் ஜெபிப்பதையும் உங்கள் பழக்கமாகத் தொடர ஒவ்வொரு காலையிலும் போதுமான நேரத்தை ஒதுக்குங்கள். நமது அன்பான, எப்போதும் கூடவே இருக்கிற கர்த்தரை நம்புவதற்கு உதவும் அவருடைய வாக்குறுதிகளை மனப்பாடம் செய்யுங்கள்.*

உங்கள் ஆன்மீகப் பயணத்தை இறுதிவரை தொடர தேவன் உங்களுக்கு உதவுவாராக. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் பிலிப்பியர் 1:6-ல் கூறிய அதே நம்பிக்கை நமக்கும் உண்டு: "...உங்களில் நற்கிரியையைத் தொடங்கினவர் அதை இயேசுகிறிஸ்துவின் நாள்வரைக்கும் முடித்து வருவார்."

கர்த்தரை நம்புவதில் நீங்கள் தொடர்ந்து வளரும்போது, நீங்கள் அதிகக் கனிகளைக் கொடுக்கும்படி அவர் உங்களுக்குப் பெலன் தருவாராக.

தினசரி தியானங்களைத் தயாரித்தவர்கள், எடிட் செய்தவர்கள், மொழிபெயர்த்தவர்கள் மற்றும் இதை தினந்தோறும் நாம் பெற்றுக்கொள்ள உதவிய அனைவருக்கும் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.